

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 273 * ΤΙΜΗ 1 ΕΥΡΩ

Θυρανοίξια Ιερού Ναού

Σήμερα 20 Οκτωβρίου 2012 στις 5.00 το απόγευμα, στον **Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου**, Φράγκα Αχαΐας, θα τελεσθούν μετά πάσης θρησκευτικής λαμπρότητας τα **Θυρανοίξια** του ανακαινισμένου εκ βάθρων Ιερού Ναού, τέσσερα χρόνια μετά τον φονικό σεισμό της 8ης Ιουνίου του 2008.

Την Ακολουθία των Θυρανοίξων και εν συνεχεία αυτή του Αναστασίμου Εσπερινού θα τελήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος**.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ

Αύριο **Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2012** εις τον Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών θα τελεσθεί υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομου** η Θεία Λειτουργία του Αγίου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου κατά την αρχαίαν τάξιν.

Η Θεία αυτή Λειτουργία **τελείται κατά την εορτή του Αγίου Ιακώβου**.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛ. 15

ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ (+ 20 Οκτωβρίου)

ΤΟΥ ΠΑΝ. ΜΑΡΤΙΝΗ * Σελ. 17

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΛΞΙΩΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΥΤΟΥ

ΤΟΥ ΙΩΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ * Σελ. 19

Αγιασμός επί τη ενάρξει του νέου Ακαδημαϊκού Έτους στο ΑΤΕΙ Πατρών

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ
ΣΕΛ. 8

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Η ευλογία του Αγ. Ανδρέου στο Λεκανοπέδιο Αττικής

Με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και κατόπιν αιτήματος που υπεβλήθη από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμητού **κ. Δανιήλ** προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομο**, θα μεταφερθεί από την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου 2012 έως την Δευτέρα 29 Οκτωβρίου 2012 η Ιερά Κάρα του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, προς ευλογία και πνευματικό στηριγμόν του Λαού της αστικής Μητροπόλεως Καισαριανής και γενικώτερα της Πρωτευούσης αλλά και του Λεκανοπεδίου της Αττικής, σε ώρες δύσκολες λόγω της πολυεπίπεδης κρίσεως που μαστίζει τον τόπο μας.

Παράλληλα κατά τις ημέρες της παραμονής του Χαριτοβρύτου Θησαυρού στην εν λόγω Μητρόπολη θα πραγματοποιηθούν παρουσία της Αγίας Κάρας του Πρωτοκλήτου πλείστες Θρησκευτικές Εκδηλώσεις.

Την Αγία Κάρα θα συνοδεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος**, ο προϊστάμενος του Ναού Αγίου Ανδρέου Πρωτοπρεσβύτερος **π. Νικόλαος Σκιαδαρέσης** και κληρικοί που θα ορισθούν από την Ιερά Μητρόπολη Πατρών.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ **κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

«Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ»

Στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 2.10.2012 * Στις σελίδες 9 έως 14

Με λαμπρότητα και
εκκλησιαστική κατάνυξη
εόρτασε η Πάτρα την 10η
επέτειο της Επανακομιδής
της Αγίας Μεγαλομάρτυρος
Ειρήνης στον ομώνυμο
Ναό της, στον Ριγανόκαμπο

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 15

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (1892-1903)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΔΑΜΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών **κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** * ΜΕΡΟΣ Δ' - ΣΕΛΙΔΑ 3

Άναψε ο γιालός και κήκκαν τα ψάρια – λέει ο λαός. Η συζήτηση πήρε ψηλούς τόνους και γύρω από τη φιλολογούσα συντροφιά της καφετέριας μαζεύτηκε κόσμος.

Θέμα τα επεισόδια στο θέατρο «χυτήριο» στην Αθήνα, όπου μια θεατρική ομάδα ανέβαζε ένα έργο που διακωμωδούσε στις προεκτάσεις του τη ζωή και το έργο του Χριστού.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Επενέβη η «Χρυσή Αυγή», προκλήθηκαν επεισόδια και το θέμα που συζητήθηκε στην ολομέλεια της καφετέριας ήταν η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης. Όχι τα επεισόδια, για τα οποία είμαστε αντίθετοι, χωρίς από το ότι φέρανε και το αντίθετο αποτέλεσμα. Ερέθισαν την περιέργεια και διαφήμισαν ανέξοδα την παράσταση.

Καταργείται η ελευθερία του λόγου, υποστήριξε η μία πλευρά. Άλλο ελευθερία, άλλο ασυδοσία απάντησε η άλλη.

Διότι άλλο είμαι ελεύθερος να λέω ότι θέλω και άλλο είμαι ελεύθερος μέχρι εκεί που δεν προσβάλω τον άλλον ή που δεν προσβάλω τα ιερά και τα όσια του απέναντί μου.

- Υπάρχουν όρια που δεν μπορεί να τα υπερβάνει κανείς; ή ο συγγραφέας είναι ελεύθερος να χλευάζει, με το πρόσχημα της ελευθερίας του λόγου και της σκέψης;

Φυσικά ευθύς εξ αρχής έγινε η διευκρίνιση, ότι κανείς μας δε συμφωνεί με ακραίες ενέργειες, είτε αυτές προέρχονται από τα δεξιά είτε ανήκουν στα αριστερά. Και πιο πολύ είπε ο απόστρατος στρατηγός είμαστε κατά της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται και για όποιο λόγο. Απαραίτητη η διευκρίνιση.

Η ελευθερία του λόγου λοιπόν το θέμα. Υπάρχει ή όχι; Και ποια είναι; από αρχίζει και ως που φτάνει. Υπάρχουν όρια ή είναι απολύτως ελεύθερος να λέει κανείς ότι του κατέβει, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν;

Συλογάζεται καλύτερα, όποιος ελεύθερα συλογάται. Ρήγας Φεραίος.

-Ναι- είπε ο Θωμάς το μειράκιον της παρέας. Συλογάται, αλλά και είναι ελεύθερος να εκφράζεται; Δηλαδή μπορεί εγώ εν ονόματι της ελευθερίας του λόγου να σας βρώ τη μάνα και τον πατέρα;

Τη μάνα μου όχι είπε γελώντας ο Νώντας. Για τον πατέρα μου τι να σου πω, άντρας είναι ας καθαρίσει

για πάρτη του. Αλλά η μάνα μου όλα κι όλα.

Γελάσαμε βέβαια, αλλά η κουβέντα μπήκε σε άλλη διάσταση. Δε βρίζεις ατιμωρητί τη μάνα ή την οικογένεια γατί τη θεωρείς ιερή. Και τον Χριστό, τη Θεοτόκο, τη θρησκεία του άλλου; Δεν τη θεωρείς;

Ιερή; Μπορείς ανενόχλητα να τη βρίζεις ή να τη διακωμωδείς;

Τι θα έλεγε ο συγγραφέας του έργου αν κάποιος από την πιατέλα εν ονόματι της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης του έβριζε τη γυναίκα του;

Δεν θα οργίζεται; Ενδεχομένως και να χειροδικούσε ή να τον παρέπεμπε στη δικαιοσύνη επί εξυβρίσει;

Και γιατί εφ' όσον δε δέχομαι να μου βρίσουν τη μάνα θα πρέπει να μείνω αδιάφορος όταν μου βρίζουν τη θρησκεία που όλοι μας ασχέτως σε τι πιστεύουμε θεωρούμε το ιερότερο και μη διαφιλονικούμενο;

Να το ξαναπούμε όλα αυτά δεν έχουν σχέση με τις ενέργειες και τη συμπεριφορά έξω από το θέατρο. Απλώς αυτά ήταν η αφορμή, για να καθορίσουμε τι ακριβώς θεωρούμε ελευθερία του λόγου και ποια είναι αν υπάρχουν ή όχι τα όριά της.

Κάπου διάβαζα μια σκέψη του Λακωνταίρ. (Ανρί Λακωνταίρ; Γάλλος ιερωμένος, δημοσιογράφος, πολιτικός και ακτιβιστής) Η ελευθερία είναι το δικαίωμα να κάνεις ότι δεν βλάπτει τον άλλον -και κατά προέκταση συμπληρώνω εγώ- ότι δεν προσβάλει τα ιερά και τα όσια του άλλου.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε μια ανοχή σε ότι αφορά τη διακωμώδηση ή και την ύβρη ακόμη των ιερών προσώπων και συμβόλων. Βρίζουμε ανενόχλητα-ή χλευάζουμε ότι ιερό και όσιο με πρόσχημα την ελευθερία του λόγου και βλέπουμε σε εφημερίδες-περιοδικά-θέατρο-κινηματογράφο-ραδιόφωνο ή σε ομιλίες να διασύρονται τα ιερά σύμβολα όπως ο σταυρός (η θρησκεία) ή η σημαία (η πατρίδα).

Όσο αντίθετοι είμαστε με κάθε βιαιότητα, αλλά τόσο το ίδιο μας βρίσκει αντιθέτους και η ασυδοσία του λόγου. «Το να σκέφτεται κανείς ελεύθερα είναι ωραίο. Το να σκέφτεται σωστά είναι ωραιότερο» (Επιγραφή στο Πανεπιστήμιο της Ουψάλα-Σουηδία).

- Τελικά που καταλήξατε ρωτάει η κόρη μου.

- Ψηφίσαμε ομόφωνα, ναι στην ελευθερία του λόγου αλλά όχι και στην ασυδοσία του. Ναι στον λόγο όχι στον...παράλογο!!!

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

**Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ... ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□

(ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ)

Μιχαήλ Σούτσου 22, Τηλ.: 2610-332.089,
FAX: 2610-332.059

Εν Πάτραις τη 7-10-2012

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

**ΓΙΑ ΕΝΑΡΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ
ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ**

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Βασιλείου Γλαύκου, προτίθεται άμεσα να προχωρήσει στην έναρξη των εργασιών προς ανοικοδόμηση Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου, σε οικόπεδο παραπλεύρως του Ιερού Ναού (Μιχαήλ Σούτσου 22).

Ως εκ τούτου, καλούμε τους κάτωθι εργολάβους: σκαπτικών μηχανημάτων, εργασίες ξυλοτύπου (καλουπιτζίδες), εταιρείες έτοιμου σκυροδέματος (μπετού), εταιρείες σιδήρου και ηλεκτρολόγους (για θεμελιακή γείωση) που επιθυμούν, να καταθέσουν έγγραφη οικονομική προσφορά έως και την Δευτέρα 29 Οκτωβρίου 2012 και να έλθουν σε συνεννόηση μαζί μας, προκειμένου να λάβουν γνώση της μελέτης που έχει εκπονήσει ο αρχιτέκτων μηχανικός κ. Ανδρέας Λάζαρης (2610/330.936, 6944-546-303 και FAX: 2610/361.186).

Οι προσφορές θα γίνονται δεκτές σε σφραγισμένο φάκελο στο γραφείο του Ναού, καθημερινά τις ώρες 5.00'-6.00'μ.μ. πλην Κυριακής απόγευμα).

Πληροφορίες παρέχονται στα τηλέφωνα: 2610/332.089 (ναού) και 2610/620.831, 6980/165.990 (ιερέως).

Για το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος αυτού

π. Δημήτριος Χ. Σαβδόπουλος

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στον "ΛΥΧΝΟ"

Ο Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 11 παρά τέταρτο το βράδι, στον τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙΠΕΜ".

**Ιερός Ενοριακός Αγίας Μαρίνης
Πατρών**

Τηλ.: (2610) 321-131

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Για παιδιά:

Σαββάτο: 11.30 – 12.30 Αγόρια Γυμνασίου – Λυκείου

Σαββάτο 12.30 – 1.30 Νηπιαγωγείου, 1ης και 2ης Δημοτικού

Σαββάτο 12.30 – 1.30 3η έως και Στ Δημοτικού.

Σαββάτο 4 – 5 Κορίτσια Γυμνασίου Λυκείου

Για μεγάλους

Τρίτη 4 – 5 Κύκλος Μελέτης Αγίας Γραφής από την κ. Μαρία Λέζη

Τετάρτη 7 – 8 Σύναξη Νέων Γονέων από τον π. Παναγιώτη Θωμά

Παρασκευή 4 – 5 Νέες κυρίες από την πρεσβυτέρα Ευστρατία Θωμά.

Κάθε Τρίτη 5.30 – 7 Ιερά Παράκληση και ομιλία επί λειτουργικών θεμάτων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

**ΚΩΔΙΚΟΣ
8259**

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: & ekklisiologos@gmail.com

- alexkoll@otenet.gr

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

Απάντηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ.κ. Αμβροσίου σε δημοσίευμα

Κύριον

Σταύρον Ζουμπουλάκη

Δημοσιογράφον

Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

E-mail: epistoles@kathimerini.gr

syntaxi@kathimerini.gr

Αγαπητέ μοι,

Μας διεβίβασαν με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο το σημείωμά σας του παρελθόντος Σαββάτου 14/10 με τίτλο: «**ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ**», το οποίο και μετά μεγάλης προσοχής α-νεγνώσαμε.

Κατ' αρχήν σας εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μας, διότι μας καθυβρίζετε χωρίς αναστολές! Κατά την άποψή σας εμείς οι Ορθόδοξοι Ιεράρχες της Ελλάδος είμεθα τααποβράσματα της κοινωνίας! Ούτε ένα καλό λόγο δεν βρήκατε να πείτε!

Επιτρέψατέ μου όμως να σας απαντήσω με ειλικρίνεια. Είσθε πολύ άδικος μαζί μας και ισοπεδωτής των πάντων! Μπορεί σε κάθε τμήμα του κοινωνικού σώματος να εμφανίζωνται φαινόμενα παρακμής, τα οποία δεν συνάδουν με την αποστολή του. Αλλά και η γενική ισοπέδωση των πάντων μόνον εμπάθεια μαρτυρεί. Η εμπάθεια όμως δεν είναι καλός σύμβουλος και μάλιστα οσάκις καθιστάμεθα κριτές των άλλων.

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι η πνευματική σας όραση είναι αρρωστημένη!

Παρακαλώ, να πλησιάσετε τον όποιον Έλληνα Ιεράρχη και να μελετήσετε πιο προσεκτικά τη ζωή του. Ελπίζω, ότι κάτι καλό θα βρείτε στην ιερή διακονία μας.

Όσον αφορά το πρόσωπο του εκλεγέντος στην Ιερά Μητρόπολη Πρεβέζης πρέπει να σας πληροφορήσω, ότι και ο εκλεγείς **Σεβ. κ. Χρυσόστομος** είναι καλός κληρικός. Θα εργασθή και θα ωφεληθεί την περιοχή με το δικό του τρόπο και με το δικό του χάρισμα.

Αλλά και ο π. Θεοδόσιος Μαρτζούχος είναι επίσης

εκλεκτός κληρικός και ικανός άνθρωπος. Εάν δεν εκέρισε την προτίμησή της Ιεραρχίας, τούτο, κατά την ταπεινή μας γνώμη, οφείλεται στο γεγονός, ότι υπήρξε πρώτος συνεργάτης του μακαριστού Μητροπολίτου Μελετίου, ο οποίος μετέφρασε και εφάρμοσε την μεταγλώττιση των λειτουργικών κειμένων στη θεία λατρεία και μάλιστα στη θεία λειτουργία. Ο έλλογος φόβος, λοιπόν, ότι ο π. Θεοδόσιος θα μπορούσε να συνεχίσει αυτή την καινοτομία οδήγησε τους πολλούς στην προτίμησή του ετέρου υποψηφίου.

Καλό θα ήταν να μη αποφαίνεσθε ex cathedra για θέματα, επί των οποίων δεν έχετε επαρκή ενημέρωση. Λυπάμαι, αλλά θα σας το πω: μερικοί από σας τους δημοσιογράφους εμφανίζεσθε σαν κάποιους «**ξερόλας**» και καθίστασθε αυτόκλητοι κριτές των πάντων, χωρίς βέβαια να έχετε τον ανάλογο διορισμό. Σεις λοιπόν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο **καταστρέφετε την Ελληνική κοινωνία!**

Μετά της δεούσης τιμής

+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΑΤΡΩΝ

Γηριατρική - Γεροντολογική
Εταιρεία Ν.Δ. Ελλάδος

**"Εθελοντική Ιατροκοινωνική
κατ' οίκον Δράση".**

**Για ανασφάλιστους, απόρους, και
μη δυνάμεθα άτομα να μετακινηθούν.**

Τηλ. 2610/427.040

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (1892-1903)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΔΑΜΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Δ')

Το θάρρος και η παρρησία έναντι αρχών και εξουσιών, όταν πρόκειται για θέματα Ορθοδόξου Πίστεως και Εκκλησιαστικά ζητήματα, αλλά και πάντοτε, είναι απαραίτητα στοιχεία τής ζωής και προσωπικότητας ενός Ιεράρχου.

Δεν ήτο λοιπόν δυνατόν ένας Αρχιερεύς τού βεληνεκούς τού Ιεροθέου να μείνη απαθής προ τής ακρίτου επεμβάσεως τής Πολιτείας στα Εκκλησιαστικά πράγματα. Τόν Ιανουάριο τού 1896 εκοιμήθη ο Μητροπολίτης Αθηνών Γερμανός Καλλιγιάς. Η εκλογή καθυστέρησε εννέα μήνες, παρά τα σαφή κελεύσματα των θείων και ιερών Κανόνων. Ο Ιερόθεος διεμαρτυρήθη εντόνως προς την Ιερά Σύνοδο για την αδικαιολόγητη αυτή καθυστέρηση. Το ποτήρι ξεχείλισε, όταν παρενέβη η Κυβέρνηση και τα Ανάκτορα, προκειμένου να εκλεγεί ο Αρχιμανδρίτης Προκόπιος Οικονομίδης. Υπεστήριζε ότι η εκλογή πρέπει να γίνει εκ των ενεργεία Αρχιερέων. Μάλιστα, στεντορεία τη φωνή κατά την συνεδρία τής 29.4. 1896, απευθυνόμενος προς τόν Βασιλικόν Επίτροπον είπε: **«Τα τού Καίσαρος τώ Καίσαρι και τα τού Θεού τώ Θεώ»**. Μετά την σθεναρά στάση του εναντίον αυτής τής παρεμβάσεως τής Πολιτείας, εκλήθη στά Ανάκτορα, αλλά δέν υπεχώρησε μπροστά στις βασιλικές πιέσεις. **«Θα πράξω, όπως υπαγορεύει η συνείδησίς μου»**, είπε στον Βασιλέα Γεώργιο.

Αλλ' ιδού τα αποτελέσματα αυτής τής γενναίας στάσεως τού θαρραλέου Ιεράρχου, αλλά και τής στάσεώς του έναντι άλλων σοβαρών καταστάσεων, ως θα ιδωμεν κατωτέρω. Επαύθη από μέλος τής Ιεράς Συνόδου. Με νόμο τού Υπουργού Αθ. Ευταξία περί Εκκλησιαστικής διαίρεσεως τού Κράτους, τού αφήρεσαν την Επαρχία Ηλείας, μαζί με το Προσκύνημα τού Αγίου Νικολάου Σπάτων, και υπεβίβασαν την Αρχιεπισκοπή του σε Επισκοπή. Αυτό έγινε το έτος 1900, χωρίς βεβαίως να συναινέση η Ιερά Σύνοδος.

Ο Ιερόθεος διεμαρτυρήθη έντονα γι' αυτή την αδικία εις βάρος τής τοπικής Εκκλησίας και εξήτησε να ιδη τόν Βασιλέα. Ωρίσθη η ημέρα τής συναντήσεως στα Ανάκτορα, όπου μετέβη ο Ιεράρχης και ανέμενε σε κάποια αίθουσα τόν Βασιλέα. Κάποια στιγμή ο Βασιλεύς ενεφανίσθη, πέρασε μπροστά από τόν Ιερόθεο χωρίς να μιλήσει, και εξήλθε. Ο Επίσκοπος των Πατρών παρέμεινε μετά ταύτα στην θέση του. Σε ερώτηση υπηρέτου, διότι αναμένει, ο Ιερόθεος απήντησε: **«Περιμένω δια να ιδω τόν Βασιλέα και να ομιλήσω μαζί του δια πολύ σοβαρόν θέμα»**. Έλαβε όμως την απάντηση: **«Μα είδατε τόν Βασιλέα προ ολίγου: αυτό δεν εξητήσατε;»**.

Κατανοείτε, από το περιστατικό αυτό, σε ποια δυσμένεια των Κυβερνητών είχε πέσει ο πολύς Ιερόθεος. Αλλά έμεινε βράχος στις θέσεις του και τις Εκκλησιαστικές απόψεις του, και για τούτο η Εκκλησιαστική Ιστορία έγραψε με χρυσά γράμματα το όνομά του.

Πρέπει όμως να σταθούμε και στην παρέμβαση τού κλεινού Ιεροθέου στην Κυβέρνηση για το θέμα των Ιερών Μονών. Με έγγραφό του στις 25.6. 1896, διαμαρτύρεται εντόνως για την κατάσταση η οποία επικρατεί στα Μοναστήρια, για την εξαθλίωση και την φτώχεια τους εξ αιτίας των πολλών εισφορών προς το κράτος. Γράφει λοιπόν:

«Η εξουσία επί τής διοικήσεως των Εκκλησιαστικών και Μοναστηριακών πραγμάτων διαπιστεύεται τοις Επισκόποις. Ότι, εν όσω μεν η εξουσία αυτή διετέλει επιτετραμμένη τοις Επισκόποις, αι Μοναί ευρίσκοντο εν καταστάσει ανθηρά. Ότι, αφ' ότου αρθείσα η εξουσία αυτή από των Επισκόπων ανετέθη ταίς διοικητικαίς αρχαίς, επήλθε μαρασμός των Μονών, και ηθική και υλική κατάπτωσης αυτών...» (Περιοδικό Αγάπη, 14.7. 1896).

Όμως η δυναμική τού Πατρών Ιεροθέου δεν εξαντλείται μόνο στα «ενταύθα» συμβαίνοντα. Το έτος 1894 απευθύνει σκληρότατο έγγραφο προς τόν Πά-

πα Ρώμης Λέοντα τόν ΙΓ', ο οποίος με αφορμή το επισκοπικό Ιωβηλαίο του έστειλε εγκύκλιο επιστολή προς τούς Ηγέτες όλων των λαών, με την οποία τούς καλούσε να ενωθούν υπό τόν παπικό θρόνο. Ήτο θραυστάτη δε η παράγραφος η οποία απηυθύνετο, για τόν ίδιο λόγο, προς τούς Ηγέτας των Ορθοδόξων Χριστιανών. Η επιστολή τού Ιεροθέου, γραμμένη στα Λατινικά, αποτελεί μνημείο θάρρους Έλληнос Ιεράρχου.

Ο επιφανής Ιεράρχης όμως διατηρούσε φιλικές σχέσεις και διελέγετο για κοινωνικά θέματα και φλέγοντα ανθρωπιστικά ζητήματα, με εκκλησιαστικούς άνδρες, και μη Ορθοδόξους, οι οποίοι ήταν διακεκριμένοι στην εποχή τους. Ο Ιερόθεος ήτο ανοιχτό μυαλό και προοδευτικός στις σκέψεις και ιδέες του, χωρίς ποτέ να αποστή τής αγίας και αμωμήτου ημών πίστεως και Ορθοδόξου διδασκαλίας. Ήταν χαρακτηριστικές οι επαφές του με τούς Άγγλους ιερείς Εδμόνδο Τρέμπελ και Αρθούρο Λόουντς, αλλά και με λαϊκούς, προσωπικότητες τής εποχής εκείνης ανεγνωρισμένες στον Ευρωπαϊκό χώρο, όπως με τόν Γερμανό καθηγητή τής Ιστορίας Ερρίκο Γκέλτσερ, ο οποίος στο βιβλίο του **«Πνευματικά και Εγκόσμια»** (Λειψία 1900) εγκωμιάζει τόν Ιερόθεο και τόν αποκαλεί «ενεργητικό και μαχητικό, ενάρετο, ελεήμονα και φιλόανθρωπο».

Το έτος 1898, ο Καγκελλάριος τής Πρωσσίας Βίσμαρκ έκανε προκλητικές φιλοτουρκικές δηλώσεις και μίλησε προσβλητικά για την χώρα μας. Τί παράξενο!, σημειώνουμε εμείς. Καιροί παράλληλοι, βλέπετε... Οι δηλώσεις αυτές έγιναν μετά τις αποτρόπαιες σφαγές στην

Του Σεβ. Μητροπολίτου
Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Κρήτη Ελλήνων Χριστιανών από τούς Τούρκους. Ο αναιδής Βίσμαρκ δεν ξέφυγε από την πέννα τού μαχητικού Ιεράρχου Ιεροθέου, ο οποίος τού γράφει, μεταξύ των άλλων: **«Πώς είναι δυνατόν, άνθρωπος πού θέλει νά παρουσιάζεται ως ευσεβής και δίκαιος, να δείχνει προς τας μυριάδας των σπαρασσομένων Κρητών απιστεύτως εσχάτην περιφρόνησιν;»**.

Θα σταθούμε όμως και στους πολλούς αγώνες του εναντίον τής Ρωμαιοκαθολικής προπαγάνδας και των Ιταλικών σχολείων των Πατρών κατά τα έτη 1896-1897. Έπρεπε ο μακαριστός να ενδιαφερθή για την πνευματική θωράκιση και περιφρούρηση τού ποιμνίου του από τούς προβατόσχημους λύκους, οι οποίοι διαχρονικά εφαρμόζουν την ίδια τακτική. Ο λόγος τού Αγίου Παύλου «Προσέχετε εαυτοίς και παντί τω ποιμνίω...», ήτο ο χρυσός κανών τής ζωής και αρχιερατικής πορείας τού Ιεροθέου.

Παραπάνω ανεφέρθη ότι ο Ιερόθεος είχε ευρείς ορίζοντας, και για την εποχή του ήτο ο άνθρωπος των Ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Αυτό φαίνεται από το ότι, παρά την αντίθετη γνώμη τού Μητροπολίτου Αθηνών, υ-

ποστηριζομένου υπό τού εχθρού τού Ιεροθέου Υπουργού Αθ. Ευταξία, ο Ιερόθεος ετέλεσε στην Πάτρα πάνδημο Μνημόσυνο υπέρ των Άγγλων στρατιωτών πού έπεσαν στο Τράνσβααλ τής Νοτίου Αφρικής. Συνέταξε μάλιστα και ειδική ευχή. Αυτό το γεγονός είχε πολύ μεγάλη απήχηση στην Αγγλία, όπου εσχολιάσθη ευμενέστατα, ενώ ο Άγγλος Αρχιστράτηγος τού Τράνσβααλ ύψωσε ενώπιον τού στρατού τήν Ελληνική Σημαία, αποδίδοντας τιμές και μιλώντας επαινετικά για τούς Έλληνες.

Να σημειωθεί ακόμη, ότι το έτος 1897 έφθασαν στην Ελλάδα Άγγλοι στρατιώτες, για να λάβουν μέρος στον πόλεμο τού έτους εκείνου, και διερχόμενοι εκ Πατρών, εξήτησαν να επισκεφθούν τόν λαμπρό και ξακουστό Ιεράρχη, ο οποίος τούς εδέχθη με αγάπη, τούς φιλοξένησε και τούς ευλόγησε.

Δεν θα παραλείψω όμως να αναφερθούμε και στην στάση του έναντι τής μασσονίας. Ο ίδιος γράφει στο τετράδιό του:

«Τόν Νοέμβριο τού 1898 ανεφύη εν Πάτραις το Μασσονικόν ζήτημα, καθ' ου εξέδωκα ποιμαντικήν εγκύκλιον και αντήλλαξα έγγραφα μεταξύ Νομαρχίας και Δημαρχίας περί τού ειρηνένου ζητήματος. Έγραψα την 6^{ην} Δεκεμβρίου τού ιδίου έτους προς τήν Ιεράν Σύνοδον καί τό Υπουργείον των Εκκλησιαστικών περί τούτου, καταγγέλλων τόν Καθηγητήν Σαρρήν, Μασσόνον όντα, όστις και επαύθη. Εξηκολούθησε δε αγών δημοσιογραφικός, και εγράφησαν πολλά υπέρ και κατά τής Μασσονίας. Την δε 22^{αν} Αυγούστου 1899 εξέδωκα δευτέραν εγκύκλιον, συγκρίνων την Μασσονίαν με τόν Χριστιανισμόν, δι' ης καταφαίνεται αριδιήλως το αντιχριστιανικόν τής Μασσονίας».

Ο περί τούτων αγών, παρηκολουθείτο μετά πολλού ενδιαφέροντος, και εξακολουθεί εισέτι».

Στις σημειώσεις του ο Ιερόθεος αναφέρει ακόμη: **«Το έτος 1898 συνεστήσαμεν την Λαϊκήν Σχολήν τής Άνω Πόλεως, το δε 1899 την έκδοση τού “Σταυρού”»**.

Ο αείμνηστος Ιεράρχης ενδιαφέρετο πολύ για τις ανάγκες τού Ιερού Κλήρου. Δεν ήθελε να αντιμετωπίζουν ζητήματα επιβιώσεως οι Κληρικοί, και για τούτο ίδρυσε το Ιερατικό Ταμείο. Γράφει ο ίδιος:

«Την 21^{ην} Αυγούστου συνεστήσαμεν το Ιερατικόν Ταμείον τής Αρχιεπισκοπής Πατρών, εν τω οποίω κατέθεσα τρεις (3) χιλιάδας δραχμ., εξ ων ηγορήσθησαν 5 λαχειφόροι μετοχαί τής Εθνικής Τραπεζής...».

Αλλ' ο χρόνος συνετμήθη για τόν αείμνηστο Ιερόθεο. Ο πολύς και μαχητικός, ο θαρραλέος και ευγενής, ο φιλόθεος και φιλόανθρωπος Ιεράρχης εκάμφθη από το φορτίον τής ζωής, και επλήρωσε το κοινόν πάσιν ανθρώποις χρέος, μετά δεκαετή ευκαλή Αρχιερατική διακονία στην Αποστολική Εκκλησία των Πατρών.

Τα περί τού τέλους τού αοιδίμου Ιεράρχου θα παρακολουθήσωμε στο Ε' μέρος τής αναφοράς μας στο σεπτό και τίμιο πρόσωπό του.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η Ιερά Μονή Ομπλού και Επιστημάνσεις επί του Αρχείου της (1315~1829)

ΤΗΣ ΝΙΚΑΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΛΑΔΑ

1315 - 2015, συμπληρώνονται 700 χρόνια από την ίδρυση της Ιεράς Μονής

Με την ευχή του Καθηγουμένου, Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου Κωτσάκη, της Ιεράς Μονής Εισοδίων της Θεοτόκου Ομπλού της Ι.Μ. Πατρών, δημοσιεύουμε σε συνέχειες μία εργασία της κας Νίκας Πολυχρονοπούλου - Κλαδά (ιστορικού), επί του Αρχείου της Μονής κατά την χρονική περίοδο 1315-1829. Ας αναφερθεί, ότι η ιστορικός έχει αφιερώσει την εργασία της, στη μνήμη του Καθηγητού Φαίδωνος Μπουμπουλίδου.

«Η περί τας Παλαιάς Πάτρας Μονή Ομπλού κείται επί του Μικρού Παναχαϊκού Όρους σε υψόμετρο 860 και σε απόσταση 15 χιλιομέτρων νοτιοανατολικά της Πάτρας. Η περιοχή της Μονής παρουσιάζει αρχαιολογικό ενδιαφέρον, διότι κείται πλησίον των μυκηναϊκών οικισμών και τάφων Πετρωτού. Απέναντι από την Μονή στο όρος Σιδερόκαστρο σώζονται τμήματα οχυρωμένης ακροπόλεως. Άλλωστε συχνά τα μοναστήρια ιδρύονταν κοντά σε κάποιο φρούριο όπως και η Μονή Μπαμπιώτου κοντά στο Σαρακηνόκαστρο. Η περιοχή έχει τάφους κλασικών και ελληνιστικών χρόνων (κοίτη Ξεροποτάμου), δύο μυκηναϊκά νεκροταφεία (Άγιος Κωνσταντίνος), οικισμό παλαιοχριστιανικών χρόνων (Λευκάκια). Φαίνεται ότι η περιοχή αποτελούσε κέντρο στην αρχαιότητα.

Υπάρχουν τρεις εκδοχές σχετικά με την ερμηνεία του τοπωνυμίου. Το αρχαίο ουσιαστικό πηλός από τη χρήση και από τα χρόνια έγινε πλός, μηπλός, ομπήλός, ομπλός. Η ομπήλ στην αρχαία ελληνική εσήμαινε νύχι ζωύ. Αργότερα χρησιμοποιήθηκε και για το πέλμα ανθρώπου και για το ίχνος ποδιού ζωύ και ανθρώπων. Η λέξη σώθηκε σε διάφορες μορφές όπως ομπλή, ουμπλή, ουμπλά. Έλαβε και την έννοια του μονοπατιού, του περάσματος, του στενού δρόμου. Σύμφωνα με τις εκδοχές αυτές η προέλευση του ονόματος είναι ελληνική.

Σύμφωνα με την τρίτη εκδοχή το τοπωνύμιο Ομπλός προέρχεται από την αλβανική λέξη όμπλε, δηλαδή γλυκύ και επειδή η Μονή είναι αφιερωμένη στα Εισόδια της Θεοτόκου πρόκειται για τη γλυκειά Παναγία.

Ο Ομπλός απαντάται στο Χρονικόν του Μορέως, όπου αναφέρονται κινήσεις των Φράγκων, σύναξη των οπλοφόρων τμημάτων. Το Χρονικόν δείχνει την πορεία των Φράγκων από την Χαλανδρίτσα στο Ορεόκλσβον, συμφώνως προς τας προτάξεις του βαίλου. Ο Ομπλός μνημονεύεται πιθανότατα ως σταθμός, όπως και η Καμινίτσα, πολίχνη επί της δεξιάς όχθης του ομωνύμου ποταμού, του αρχαίου Πείρου.

Η Μονή ιδρύθηκε στα 1315 επί Μιχαήλ Θ' Παλαιολόγου, αλλά προϋπήρχε σταί εκκλησία. Άλλωστε κατά τους χρόνους των Παλαιολόγων ο μοναχισμός ανθούσε στην Πελοπόννησο. Ο κώδικας της Μονής αναφέρει τα εξής σχετικά με την ίδρυσή της: «Ευρίσκετον ασκητεύοντας εις τόπον ονομαζόμενον Ομπλός ένας ιερομόναχος ονομαζόμενος Ιωακείμ με δύο μαθητάς ονόματά τους Ιωάσαφ και Παρθένιος εύρισκαν μίαν εκκλησίαν μικρήν και έκτισαν δύο κελία και εκάθονταν... και ήρχονταν και άλλοι πατέρες έγεινε μοναστήριον...». (Σε αυτό το σημείο ας αναφερθεί ότι στα 1315 διορίζεται για πρώτη φορά επί Φραγκοκρατίας Έλληνας Ορθόδοξος Μητροπολίτης στην Πάτρα, σύμφωνα με τον Κώστα Ν. Τριανταφύλλου. «Ιστορικόν Λεξικόν των Πατρών»).

Το χρονικό αυτό στον κώδικα αναφέρει ότι στα 1581 ήλθε στη Μονή ο ιερομόναχος Παχώμιος και Πατριαρχικός Αρχιμανδρίτης, ο οποίος «ηγουμένευσε και εσύναξε κάθε λογής πράγμα όπου έκαμνε χρεια του μοναστηριού». Σύμφωνα με την άποψη του Στεφάνου Θωμόπουλου πρόκειται για τον Παχώμιο Μπατίστα, ο οποίος επέλυχε να ανακηρυχθεί η Μονή Ομπλού Σταυροπηγιακή από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιερεμί-

α Β'. Στο αρχείο της Μονής σώζεται το σχετικό σιγίλλιο επί περγαμινής, το οποίο είναι το παλαιότερο λυτό έγγραφο της Μονής. Στο σιγίλλιο αυτό αναφέρεται ο Άγιος Κωνσταντίνος Σαραβαλίου ως μετόχι του Ομπλού. (Ο Παχώμιος Μπατίστας καταγόταν από την Λέσβο. Στα 1584-1585 ανήλθε στον Πατριαρχικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως, αντιμετώπισε μεγάλα οικονομικά προβλήματα και καθαιρέθηκε).

Το παλαιό καθολικό του ΙΔ' αιώνας καταστράφηκε και στα 1601-1612 κτίσθηκε το νέο καθολικό επί Τιμοθέου Μητροπολίτου Παλαιών Πατρών, καθώς επισημαίνεται στο χρονικό του κώδικα που έχουμε ήδη αναφέρει. Τον Ιούνιο του 1647 επί Πατριάρχου Ιωαννικίου Β' αποφασίσθηκε η ένωση των Μονών Ομπλού και Αγίου Κωνσταντίνου Σαραβαλίου. Με έγγραφο της 20^{ης} Νοεμβρίου 1647 ο Παλιών Πατρών Παρθένιος Β' επιτρέπει την ε-

γκατάσταση ενός μοναχού και ενός ιερομονάχου από τον Ομπλό στον Άγιο Κωνσταντίνο, καθόσον ο Άγιος Κωνσταντίνος είχε μείνει έρημος. Στα 1689 η Μονή ανακαινίσθηκε επί ηγουμενίας Καλλινίκου Χειμώνα, ο οποίος αφηγείται στο χρονικό: «εκτίσαμεν το Μοναστήριον από θεμελίου ολόγυρα... κρημνισμένα και χαλασμένα από τους αθέους αγαρηνούς και δεν αφήκαμεν τίποτε άφκιαστον... και εις τους 1691 εκτίσαμεν τέμπλον... και εις τους 1698 εκτίσαμεν το μετόχι εις το Σαραβάλι με το λιτρουβίο... και εις τους 1699 εκτίσαμεν τον ληνόν του μοναστηριού...». Σύμφωνα με το χρονικό αυτό στα τέλη του ΙΖ' αι. η Μονή ανθούσε και ζούσαν εκεί 16 μοναχοί.

Το 1707 αποφασίσθηκε από τη Βενετία η οχύρωση του φρουρίου του Ρίου. Γι' αυτή τη fortificazione del Castello di Morea η κοινότητα της Πάτρας υποχρεώθηκε να προσφέρει 800 reali. Ο Γενικός Προβλεπτής Angelo Emo θεώρησε πως η οχύρωση αυτή ήταν ένα έργο

«assai vantaggioso per tutta la Provincia». Κατά συνέπεια εκλήθησαν οι ηγούμενοι των μοναστηριών «e con luoro byona volonta si persyassero et hanno promesso di dare per detta fabbrica in contrasegno d'obliedienza e devotione che hammo al Serenissimo Principe...». Το έγγραφο αυτό είχε συνταχθεί στην Πάτρα στις 10 Απριλίου 1707. Η Μονή Ομπλού συμμετείχε στη συγκέντρωση των χρημάτων αυτών με 50 ρεάλια. Στο τέλος του εγγράφου σημειώνεται ο Μητροπολίτης Πατρών Αρσένιος. Πρόκειται για τον Αρσένιο Δημητρόπουλο με Αρχιερατεία από τον Αύγουστο του 1687 έως και τον θάνατό του στα 1711.

Στα τέλη του 1715 αρχίζει για την Πελοπόννησο η Β' Τουρκοκρατία. Σώζεται σχετική εγγραφή στον κώδικα της Μονής για την οθωμανική κατάκτηση. «Προσκυνήσαντες ημείς οι μωραίτες τον υψηλότατον Βεζύρην Οσμάν Πασά, άνδρα δικαιοτάτον και φίλον άκρον του ραγιά, ηρυσχάσαμεν υπό πάντων αμέριμνοι, εξών των άλλων ημείς οι καλόγηροι...». Το χρονικό αυτό αφιερώνει ότι οι Πελοποννήσιοι δεν ήταν τόσο ικανοποιημένοι από την βενετική κυριαρχία και αργότερα θα ερμηνευθούν οι αιτίες μέσω κάποιων εγγράφων που φυλάσσονται στο αρχείο της Μονής.

Στα 1723 ήλθε η σειρά της Μονής να ζητήσει οικονομική βοήθεια. Σώζεται στο αρχείο η Απαναταχούσα με ημερομηνία 4 Φεβρουαρίου, ένα ωραία διακοσμημένο χαρτώο έγγραφο, αλλά πολύ φθαρμένο λόγω της χρήσεως, με επιμελημένη γραφή. Το έγγραφο αυτό απεστάλη δι' εράνουσ υπέρ της Μονής. Υπογράφουν ο τότε Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών δανιήλ, ο Ωλένης Γρηγόριος, ο Ηγούμενος Βησσαρίων και ο Ιερομόναχος Παρθένιος. Δέονται στον Θεό να διδω υγεία, ευημερία, ειρηνική κατάσταση και κάθε αγαθό και σωτήριο και παρακαλούντους Θεοπρόβλητους Μητροπολίτες, τους Θεοφιλέστατους Επισκόπους, τους ευλαβέστατους ιερείς,

τους Θεοσέβαστους κληρικούς, τους οσιώτατους μοναχούς, τους ευγενέστατους και χρησιμώτατους άρχοντες κλπ., με την ελεημοσύνη τους να βοηθήσουν να ανακαινισθή η Μονή. Η πατριαρχική αυτή μονή έχει υποστή πολλά βάσανα. Οι παλαιοί μακάριοι κτήτορες με έξοδά τους προσπάθησαν να την ανοικοδομήσουν. Τώρα ένα τμήμα της κατεκρημνίσθη και ένα άλλο τμήμα της ίσταται εις κίνδυνον και τα κελία άπαντα κατεγκρεμίσθηκαν και κινδυνεύει η μονή να ερημωθή τελείως. Οι μοναχοί εύρισκονται σε οικονομική αδυναμία λόγω πτωχείας και απορίας και δυστυχίας των καιρών, επιπλέον έχουν βαρύτατο χρέος να σηκώσουν το δυσβάστακτο τυραννικό βάρος. Στέλλουν τον ιερομόναχο Ακάκιο και δέονται να συνδράμη ο κόσμος «έργω και λόγω. Μακάριοι γαρ οι φύσει ελεήμονες... μη κινήσητε ίνα ανακαινισθεί και βοηθηθή το ιερόν μυστήριον».

Είναι προφανής η προσπάθεια και η φροντίδα των μοναχών για τη συντήρηση της μονής τους μέσα στις πολλές αντιξοότητες, καταστροφές, σεισμούς, εχθρικές ενέργειες. Στις εγγραφές του κώδικα της Μονής διακρίνεται η θέληση και ο μόχθος των μοναχών σε όλες τις εποχές. Στα 1743 κατασκεύασαν το ελαιοτριβείο στα Σαραβάλι που είχε πέσει από σεισμό στα 1754 «ετελειώθη η άνω μεριά του μοναστηριού από το φωτάναμα έως τη σιδερόπορτα».

Επί Αικατερίνης Β' αυτοκράτειρας της Ρωσίας σημειώθηκαν επαναστατικές ενέργειες των Ελλήνων. Τον Φεβρουάριο του 1770 κατέπλευσε στην Πελοπόννησο ρωσική μοίρα υπό τον Θεόδωρο Ορλώφ με σκοπό την εξέγερση. Ξεσηκώθηκε και η Πάτρα εκτός των άλλων περιοχών. Αλβανικά στίφη κατέκλυσαν την περιοχή και οι καταστροφές που επέφεραν ήσαν τρομακτικές. Μεταξύ άλλων πυρπόλησαν τους Ναούς του Αγίου Ανδρέου και της Αγίας Αικατερίνης και τις Μονές του Γηροκομείου και του Ομπλού. Ο κώδικας της Μονής Ομπλού έχει την εξής εγγραφή: «1770 κατά μήνα Απρίλιον έγινεν ο λεηλατισμός και χαλασμός της Παλαιάς Πάτρας μεθ' ης και ο εμπρησμός του μοναστηριού, παρανάλωμα εις τε τα κελία και την εκκλησίαν παρά των Αλβανιτών». Στο αρχείο της Μονής σώζεται και έγγραφο με ημερομηνία 13 Μαΐου 1770, σύμφωνα με το οποίο οι αγάδες Σουλεϊμάν και Μουσταφά δηλώνουν ότι οι μοναχοί προσκύνησαν τον Μεχμέτ Πασά και κανείς δεν πρέπει να τους ενοχλήση εφεξής.

Και πάλι οι μοναχοί ανέλαβαν να διορθώσουν τις ζημιές σύμφωνα με τις εγγραφές του Κώδικα της Μονής. Στις 12 Αυγούστου 1790 ανοικοδόμησαν το μετόχι που είχε η Μονή στην Πάτρα «οπού ήταν αποτεφρωμένα υπό των Αλβανιτών. Ανοικοδόμησαν οντάδες τρεις και την σάλαν». Από άλλες εγγραφές του κώδικα πληροφορούμεθα για νέες επισκευές στα 1803, «εκατέβαλα τους θόλους της τραπέζης και τον φούρνον» και στα 1806 «Οκτωβρίου 10 έβαλα μαστόρους εις την εκκλησίαν και έκαμα της καμάρας ένα κελίσμιον οπού ήταν ανοικτόν υπό των σεισμών... προς τούτοις έστρωσα και το έδαφος της εκκλησίας... επειδή πρώτα ήτον με πλάκες άγριες του βουνού, ότι έκαμα και τα στασίδια και τον θρόνον του δεσπότη». Την ίδια χρονιά «1806 Μαΐου 20 επεσκευάσαμεν τον Άγιον Κωνσταντίνον οπού ήταν αποτεφρωμένος υπό των αλβανιτών έγιναν έξοδα γρόσια 50».

Ο Απόστολος Βακαλόπουλος γράφει ότι η μέν Τρίπολη ήταν η σπουδαιότερη εχθρική θέση στο εσωτερικό της Πελοποννήσου, η Πάτρα δε ήταν σημαντική στρατηγική θέση, διότι το λιμάνι της εξασφάλιζε τις επικοινωνίες των Τούρκων με τη Δυτική Στερεά. Επιπλέον η Πάτρα ήταν μία πλούσια πόλη. Βάση και κέντρο ανεφοδιασμού του στρατοπέδου της Πάτρας κατά τη διάρκεια του Αγώνος ήταν η Μονή Ομπλού.

Πολλές είναι οι αναφορές σχετικά με τη συμμετοχή της Μονής στην Επανάσταση και έχουν διατυπωθή απόψεις και αντιρρήσεις για τον τόπο και χρόνο ενάρξεως του Αγώνος. Στον κώδικα της Μονής υπάρχει εγγραφή ότι εις τας 3 Μαρτίου 1821 έφθασεν εις τον Ομπλόν η Επανάστασης του Μωρέως και ο Στέφανος Θωμόπουλος ερμηνεύει ότι ίσως εις τις 3 Μαρτίου έγινε στον Ομπλό σύσκεψη των προκρίτων προς επανάσταση. Το στοιχείο αυτό δεν είναι βέβαια σαφές, πάντως το επαναστατικό στρατόπεδο συγκεντρώθηκε στον Ομπλό, 21 με 23 Μαρτίου η επανάσταση συντάχθηκε και ενισχύθηκε στον Ομπλό, η Μονή ήταν έδρα και τόπος συγκεντρώσεως των αρχηγών, επελέγη ως στρατηγείο από όπου θα εκινούντο προς την Πάτρα.

ΜΕΡΟΣ Α' - ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σφοδρή επίθεση στην Εκκλησία

Οργίζεται και θλίβεται συνάμα ο Ελληνικός λαός με τη ρητορική βουλευτών της ΔΗΜ.ΑΡ. κατά της Αγίας μας Εκκλησίας.

Τη στιγμή που Ελληνικός Λαός πεινάει, οι αυτόχειρες αγγίζουν πλέον στο σύνολό τους - στα χρόνια λιτότητας - μία κωμόπολη, τα μέτρα εις βάρος της μικρομεσαίας τάξης να μην έχουν σταματημό, η ανεργία να ξεπερνά το 25%, η ΔΗΜ.ΑΡ. προσπαθεί να μας αποπροσανατολίσει, να μας κάνει να ξεχάσουμε πως συγκυβερνά και πως συνυπογράφει τα δυσβάστακτα οικονομικά μέτρα, εμφανίζοντας την Εκκλησία ως τον πλούσιο που ζει εις βάρος του λαού!

Μετά την πρόταση της ΔΗΜ.ΑΡ. το περ. καλοκαίρι να διακοπεί η μισθοδοσία των Κληρικών και να καλύπτει το 50% το Κράτος και το υπόλοιπο 50% η Εκκλησία από δικούς της πόρους, δύο ερωτήσεις βουλευτών της ΔΗΜ.ΑΡ. καταδεικνύει πως η ηγεσία του συγκεκριμένου κόμματος έχει αποφασίσει να προχωρήσει σε μεθοδευμένη «επίθεση» αποπροσανατολισμού κατά μέτωπο εναντίον της Εκκλησίας.

Έτσι, οι βουλευτές κ.κ. Νικόλαος Τσούκαλης (Αχαιοί), Γρηγόριος Ψαριανός και Μαρία Γιαννακάκη κατέθεσαν ερώτηση προς τον Υπουργό Οικονομικών για να μάθουν αν «Διενεργούνται φορολογικοί έλεγχοι και έλεγχοι πόθεν έσχες σε Ιερές Μονές, Ιεράρχες και εκκλησιαστικά ιδρύματα; Σε ποιες Ιερές Μονές και Μητροπόλεις διενεργήθηκαν και διενεργούνται έλεγχοι; Πόσες εκθέσεις ελέγχου έχουν καταρτιστεί; Πόσα πρόστιμα και προσαυξήσεις έχουν επιβληθεί και πόσα έχουν εισπραχθεί;».

Ο λαός αγαπητοί μου ξεπέρασε πλέον τα όριά του και ο φτηνός λαϊκισμός γυρνάει μπουμέρακ σε όλους αυτούς που μας οδήγησαν στο σημερινό οικονομικό αδιέξοδο, μιας και είναι μέλη του τυχάρπαστου συστήματος, που κατήντησε 70% περίπου του Ελληνικού Λαού να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας! Είναι προτιμότερο να σιγούν και να αφήσουν την Εκκλησία ήσυχη να προσφέρει απλόχερα το Θεάρεστο Κοινωνικό της έργο απαλύνοντας τις όποιες πληγές των Αδελφών μας, που αυτοί δημιούργησαν, και παράλληλα να ενδυναμώνει πνευματικά την ψυχή του Λαού.

Η Εκκλησία, δεν έχει υπευθύνους αλά «ταμείου Μολυβιάτη», αλλά ανθρώπους της αγάπης, της προσφοράς, της συμπόνιας, της φιλανθρωπίας. Και όποιοι δεν είναι μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, δεν έχουν ανεπτυγμένες αυτές τις ευαισθησίες και την θυσία για τον συνάνθρωπο, ως τρόπο ζωής.

Υπενθυμίζουμε ότι το «ταμείο Μολυβιάτη» είχε δημιουργηθεί μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές του Αυγούστου 2007, που άφησαν πίσω 45 νεκρούς στο Ν.

Ηλείας. Ο πανελλήνιος και διεθνής συγκλονισμός από την τότε Ηλειακή τραγωδία είχε ξεσηκώσει τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης με τους πυρόπληκτους, ιδιαίτερα οι ανθρωπίνες τραγωδίες, όπως της τραγικής μάνας Αθανασίας Παρασκευοπούλου που κήκε στη μαρτυρική Αρτέμιδα αγκαλιά με τα τέσσερα παιδιά της. Το αποτέλεσμα ήταν να συγκεντρωθούν πάνω από 150 εκατομμύρια ευρώ στο «Ταμείο Μολυβιάτη», με τις συνεισφορές 92.000 δωρητών! Πού πήγαν αυτά τα χρήματα; Ποιά τσέπη τα καρπώθηκε;

Για το θέμα αυτό, η εφημερίδα «Αυγή» του Συνασπισμού, στις 12/2/2012 είχε δημοσίευμα με τίτλο: «Τι απέγιναν οι πόροι του «ταμείου Μολυβιάτη»;», με υπογραφή του Πάνου Τριγιάζη μέλους της ΚΠΕ του ΣΥΝ.

Όσο για τη μισθοδοσία έχουν «δικιο». Ελάχιστοι είναι οι Έλληνες που γνωρίζουν τί έχει δώσει η Εκκλησία στο Κράτος και σε τι συμφωνίες εδράζεται η μισθοδοσία των κληρικών με αποτέλεσμα, σήμερα να είναι «εύκολος στόχος».

Η ΔΗ.ΜΑΡ. είναι το κόμμα που τάχθηκε στο πλευρό των συντελεστών του βλασφήμου και αισχρού έργου προς την Εκκλησία μας, **Corpus Christi**.

Ολοκληρώνοντας έχουμε μία απορροία. Οι αριστεροί βουλευτές της ΔΗΜ.ΑΡ., γιατί δεν συμμετέχουν σε καμία απεργιακή κινητοποίηση του Ελληνικού Λαού; Φοβούνται την οργή του ή τα δημοκρατικά τους ιδεώδη ήσαν επιδερμικά και ξέφτισαν;

Αλέξ. Κ. Κολλιόπουλος

Νέα από την Ιερά Μητρόπολη Λευκάδος & Ιθάκης

Ενδιαφέρουσα ομιλία για τους γονείς

Θέλει αγώνα για να είσαι γονιός σήμερα! Στην κρίσιμη εποχή μας, τα παιδιά μας χρειάζονται εφόδια ικανά για το ταξίδι της ζωής. Έχουν ανάγκη τη βοήθεια των γονιών, για να χτίσουν την προσωπικότητά τους σε θεμέλια γερά, σε αρχές και αξίες διαχρονικές!

Η τοπική Εκκλησία της Λευκάδος συμπαραστέκεται στην αγωνία των νέων ή των υποψήφιων γονιών. Πέρα από τις «Παιδικές και Νεανικές Συντροφίες» που λειτουργούν στις Ενορίες της Ι. Μητροπόλεως, για δεύτερη συνεχή χρονιά διοργανώνει μία πολύ ενδιαφέρουσα σειρά συναντήσεων διαλόγου και επικοινωνίας με αξιόλογους και έμπειρους ομιλητές.

Και με τον τρόπο αυτό, το χέρι του Χριστού απλώνεται και στους γονείς σε μια πρόσκληση, περιμένοντας την ανταπόκριση! Η αγκαλιά της Εκκλησίας μας παραμένει ανοιχτή και μας χωράει όλους!

Έτσι, την Κυριακή, 21 Οκτωβρίου 2012 και ώρα 6.30 μ.μ. στο παλαιό Μητροπολιτικό Μέγαρο (πρώην Ν.Ε.Λ.Ε. – οδ. Μεγανησίου 5, έναντι Ι. Ναού Αγ. Ιωάννου Θεολόγου, πλησίον Κεντρικής Πλατείας) θα πραγματοποιηθεί η πρώτη, για φέτος, συνάντηση των «Διαλόγων Γονέων», με ομιλήτρια την κ. Βασιλική Κιτσάκη, Σχολική Σύμβουλο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και θέμα: «Για μια ισορροπημένη οικογένεια». Θα ακολουθήσει ελεύθερη συζήτηση.

Στη διάρκεια της ομιλίας, σε άλλο χώρο του ίδιου κτιρίου, θα υπάρχει δημιουργική απασχόληση για τα παιδιά, προκειμένου οι γονείς να συμμετέχουν απερίσπαστοι στο διάλογο.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΑΓΙΟΥ ΝΕΣΤΟΡΟΣ

Την Παρασκευή 26 Οκτωβρίου Μνήμη
του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου,
ο φερώνυμος Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Πατρών
θα εορτάση μετά πάσης θρησκευτικής λαμπρότητας.

Αι εορταστικά ακολουθία θα πραγματοποιηθούν ως εξής:

ΠΕΜΠΤΗ 25/10

- 1) **6:30μ.μ.** Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος υπό του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Γηροκομείου Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Συμεών Χατζή.
- 2) **10:00μ.μ.** Μικρά Αγρυπνία αντί πρωινής Θείας Λειτουργίας που θα αρχίση 10:00μ.μ. ο όρθρος και περί ώρα 1η πρωινή της Παρασκευής θα τελειώση η Θεία Λειτουργία εις την οποία θα ομιλήση ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος π. Στυλιανός Μασσαράς, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Πατρών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/10

- 1) **7:30-10:30π.μ.** Πανηγυρική Θεία Λειτουργία εις την οποία θα ομιλήση ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Ωλενού Τριταίας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος.
- 2) **6:00μ.μ.** Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις. Κατά τις 7:30μ.μ. θα γίνη λιτάνευσις της Εικόνας του Αγίου Δημητρίου και Ιερών Λειψάνων περίξ των δρόμων του Ιερού Ναού.

ΣΑΒΒΑΤΟ 27/10

7:00-10:00π.μ. Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Νέστορος. Θα τελεσθή Πανηγυρική Θεία Λειτουργία εις την οποία θα ομιλήση ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Παπασταύρου, Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών.

ΚΥΡΙΑΚΗ 28/10

6:30μ.μ. Το απόγευμα της Κυριακής και ώρα 6:30μ.μ. στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πατρών εν όψει της Εθνικής Εορτής της 28ης Οκτωβρίου αλλά και της ετησίου Πανηγύρεως του Ιερού Ναού, η Μικτή Βυζαντινή Χορωδία Πατρών υπό την διεύθυνση του πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού κ. Φωτίου Μπαρούτα, θα πραγματοποιήση εορταστικό αφιέρωμα με θέμα: «Το ΟΧΙ κατά το ηρωικόν Έπος του '40».

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 μ.μ.

2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.

Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
ΨΗΦΙΑΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΦΙΛΜ
ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΡΙΟ
Αθηνών 3
2610 994444, 2610 911300
www.anthopoulosphotos.gr
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 239, ΠΑΤΡΑ, ΤΗΛ.: 2610 276 415 / 278 944

Παραδοσιακό Εστιατόριο

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορος 57

Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

Ο Ιατρικός Σύλλογος τίμησε τον Προστάτη του Άγιο Λουκά τον Ευαγγελιστή

Κυριακή του σπορέως η προηγούμενη 14 Οκτωβρίου και ο Ιατρικός Σύλλογος της πόλεώς μας εόρτασε - όπως κάθε χρόνο - εις τον ως άνω ναό τον Προστάτη του Άγιο Λουκά τον Ευαγγελιστή, την Ιερά Μνήμη του οποίου η Αγία μας Εκκλησία τιμά στις 18 Οκτωβρίου.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας εις την οποία προέστη ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χατζής, τέλεσαν Αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών του και Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων ιατρών. Παρόντες ήσαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με επικεφαλής τον πρόεδρο κ. Απόστολο Σωτηρούδη και αρκετοί Ιατροί των Νοσοκομείων της πόλεώς μας και άλλοι που δραστηριοποιούνται στον ιδιωτικό τομέα.

Συλλειτουργήσαν οι Ιερείς του Ναού, Αρχιμανδρίτης π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρίστος Σερέτης, ο Πρεσβύτερος π. Κων/νος Γουρδούπης και ο Διάκος Χρίστος Λυκουρέσης.

Πριν την απόλυση τελέσθηκε η Ακολουθία της Αρτοκλασίας και του Ιερού Μνημοσύνου. Ο π. Συμεών μετέφερε τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας και ευχήθηκε τα δέοντα στους Ιατρούς επαινώντας

το κοινωνικό έργο που επιτελούν, ενώ τους υπενθύμισε να είναι μιμητές του του βίου του Προστάτου τους, Αγίου Λουκά του Ευαγγελιστού.

Παρευρέθησαν και οι βουλευτές κ.κ. Αθανάσιος Νταβλούρος και Νικόλαος Νικολόπουλος.

ς' Ακ 8,27-39

Η γύμνια απαίτηση των δαιμόνων

Η ευαγγελική περικοπή της ς' Κυριακής του Λουκά είναι ίδια με εκείνη της Ε' Κυριακής του Μαθαίου. Εννοώ ότι και οι δυο περιγράφουν το ίδιο γεγονός, την εκδίωξη των δαιμονίων, αλλ' ο κάθε ευαγγελιστής με το δικό του τρόπο. Ο μεν Μαθαίος μιλάει για δύο δαιμονισμένους, ο δε Λουκάς κάνει λόγο για τον κυριότερο από τους δύο. Ας παρακολουθήσουμε το Λουκά αυτή τη φορά.

Ο Ιησούς Χριστός και οι μαθηταί του με πλοιάριο διέσχισαν τη λίμνη Γεννησαρέτ από τα δυτικά προς τα ανατολικά, και αποβιβάστηκαν δίπλα στο χωριό των Γαδαρηνών. Μόλις πάτησε το πόδι του ο Ιησούς στην ξηρά, συνάντησε έναν άντρα από την πόλη αυτή, που πολλά χρόνια είχε μέσα του δαιμόνια. Εκείνη τη στιγμή ήταν γυμνός. Συνήθως δεν φορούσε ούτε το εξωτερικό του ρούχο (ιμάτιον), δηλαδή γύριζε ολόγυμνος. Τα δαιμόνια που ήταν μέσα του έτσι τον ήθελαν. Επίσης δεν έμενε σε σπίτι, αλλά στα μνήματα. Τα δαιμόνια που έκαναν κουμάντο στη ζωή του προτιμούσαν τα μνήματα, ως πομποί μηνυμάτων θανάτου.

Ο δαιμονισμένος αυτός μόλις είδε τον Κύριο έβγαλε κραυγή, έπεσε κάτω και είπε δυνατά: **Ιησού, Γιε του υψίστου Θεού, τί σχέση υπάρχει ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσένα; (Εγώ ανήκω σε αντίθετο στρατόπεδο. Και τώρα ξαφνικά βρέθηκα μπροστά σου). Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις.**

Είναι απαραίτητο να διευκρινίσουμε στο σημείο αυτό ότι φαινόταν βεβαίως να μιλάει ο δαιμονισμένος, αλλά στην πραγματικότητα μιλούσαν τα δαιμόνια, που ήταν μέσα του. Διότι, αν μιλούσε ο δαιμονισμένος, θα έλεγε: **Ιησού, σώσε με από τα δαιμόνια, που έκαναν τη ζωή μου μαρτύριο. Αλλ' οι ένοχοι δαίμονες, που έχουν εκ των προτέρων την αίσθηση ότι στον καιρό τους θα κολαστούν, παρακάλεσαν τον Ιησού να μην τους προσθέσει από τώρα και άλλα βασανιστήρια.**

Στο μεταξύ ο Ιησούς είχε διατάξει το ακάθαρτο πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο, διότι από πολλά χρόνια πριν τον είχε αρπάξει και τον βασάνιζε ανελέητα. Και στον διάστημα αυτό τον έδεναν οι άνθρωποι συχνά με αλυσίδες και σιδερένιες ποδοπέδες και τον φύλαγαν. Αλλ' εκείνος έσπαζε τα δεσμά του και σπρωχνόταν απ' το δαιμόνια στις ερήμους.

Τον ρωτάει ο Ιησούς: Ποιο είναι το όνομά σου; **Κι εκείνος αποκρίνεται:** Λεγεών, δηλαδή τρία συντάγματα δαιμονίων. Διότι πολλά δαιμόνια είχαν μπει μέσα του. Και πάλι τον παρακαλούν τα δαιμόνια με το στόμα του ταλαίπωρου ανθρώπου, να μην τους διατάξει να πάνε στην άβυσσο, αλλά να τους επιτρέψει να μπουκωθούν στο μεγάλο κοπάδι των χοίρων, που βοσκούσαν εκεί στο βουνό, κι ο Ιησούς τους επέτρεψε. Και βγήκαν λοιπόν τα δαιμόνια από τον άνθρωπο και μπήκαν στα γουρούνια. Και όρμησε σαν τρελλό το κοπάδι των γουρουνιών προς την απόκρημνη ακρολιμνιά, και γκρεμίστηκε από ψηλά κάτω στα νερά της λίμνης και πνίχτηκε.

Όταν οι μισθωτοί βοσκοί των χοίρων είδαν αυτό που έγινε, έφυγαν και μετέδωσαν την είδηση στους κατοίκους, που ήταν στην πόλη και στα χωράφια. Οι κάτοικοι βγήκαν πράγματι να δουν το γεγονός, και

πρώτοι οι ιδιοκτήτες των γουρουνιών. Πήγαν στον Ιησού και είδαν τον πρώην δαιμονισμένο, ντυμένο (έτσι τον ήθελε ο Χριστός) και με σώα τα μυαλά του, να κάθεται δίπλα στα πόδια του Ιησού. Και φοβήθηκαν. Στο μεταξύ από τους αυτόπτες βοσκούς είχαν ακούσει πως έγινε καλά ο δαιμονισμένος.

Όλοι περιμένουμε να δούμε τώρα τους Γαδαρηνούς να ευχαριστούν τον Ιησού που τους απαλλάξε από τη μάστιγα των δαιμονίων και έσωσε την περιοχή από την απειλή, και το συνάνθρωπό τους από τη δυναστεία των κακών πνευμάτων, και χαλάλι τα γουρούνια, αλλά πρέπει να πούμε με λύπη ότι δεν τον ευχαρίστησαν. Αντιθέτως όλο το πλήθος των γύρω χωριών τον παρακάλεσαν να φύγει από τα μέρη τους, διότι

τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος, ότι ο Ιησούς θα τους κάνει κακό στις περιουσίες τους. Βλέπετε τα δαιμόνια δεν τους έκαναν κακό, αλλά ο Ιησούς τους έκανε, τους έ-

πνιξε τα γουρούνια. Κι ο Ιησούς βέβαια χωρίς αντίρρηση μίληκε στο πλοιάριο και γύρισε πίσω στη δυτική όχθη της Γεννησαρέτ. Όταν δεν σας θέλουν σ' ένα τόπο, να φεύγετε απ' αυτόν, τινάζοντας ακόμη και τη σκόνη των παπουτσιών σας, είχε πει άλλοτε στους μαθητάς του. Εδώ το εφαρμόζει ο ίδιος.

Σπαρακτική ήταν η παράκληση του πρώην δαιμονισμένου να πάει κι αυτός μαζί του, φοβούμενος ίσως μήπως οι συμπατριώτες του τον θεωρήσουν υπαίτιο της «ζημίας» τους και ξεσπάσουν εναντίον του, αλλ' ο Ιησούς τον απόλυσε λέγοντας: Πήγαινε στο σπίτι σου, και να διηγείσαι όσα σου έκανε ο Θεός. Κι εκείνος πήρε θάρρος και γύρισε όλη την πόλη των Γαδαρηνών και σαν απόστολος διαλαλούσε όσα θαυμαστά του έκανε ο Ιησούς.

Πολλά μπορεί να σχολιάσει κανείς παίρνοντας αφορμή από διάφορα σημεία του περιστατικού, αλλά θ' αρκεστούμε μόνο σε ένα. Ότι ο γυμνισμός δεν είναι μόδα, ούτε αφέλεια? είναι απαίτηση του δαίμονος. Και όσες και όσοι γυρίζουν πάντοτε, αλλά κυρίως το καλοκαίρι σχεδόν ξεσηκωτές, και με μια φαρδιά ζώνη για φόρεμα, τα δε νέα κορίτσια με το σορτσάκι, όσο βαρύ κι αν ακούγεται, μπορούμε να πούμε ότι έχουν το δαιμόνιό τους, στις διαταγές του οποίου συμμορφώνονται σαν πειθαρχημένα στρατιωτάκια και γυρίζουν με το φύλλο της συκής ή και χωρίς αυτό. Μπαίνουν ακόμη και μέσα στους ναούς, και σε ώρα θείας λειτουργίας ή πρό παντός τελέσεως μυστηρίων, μεταβάλλοντας τον άγιο τόπο σε τόπο σκανδάλων και οφθαλμοπορνείας.

Το λέμε αυτό, γιατί οι ξεγυμνωμένοι δεν έχουν ίσως συνειδητοποιήσει την κατοχή τους, κι ο ένας δαίμονας, βλέποντας τη δεκτικότητα των θυμάτων τους, προσκαλεί και άλλον και άλλον, και οι ψυχές, για τις οποίες ήρθε ο Χριστός στον κόσμο, μεταβάλλονται με τη θέλησή τους σε λεγεώνα δαιμονίων. Έλεος αδερφοί! Ο δαιμονισμένος τελικώς απαλλάχτηκε και ντύθηκε και βρήκε τα μυαλά του. Ο διάβολος ξεγυμνώνει και δαιμονίζει και κολάζει. Ο Χριστός ντύνει και σώζει. Ζητείστε τη βοήθειά του και ζήστε ιματισμένοι και σωφρονούντες, γιατί με το διάβολο δεν μπορεί να έχει κανείς καλά ξεμπερδέματα.

Η εορτή του Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου

Εορτή Ιεράς Μνήμης του Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου, η περ. Τρίτη 16 Οκτωβρίου. Είναι Πολιούχος των εργαζομένων στα Σοφρωνιστικά Καταστήματα της Χώρας μας.

Οι φύλακες των Φυλακών Αγίου Στεφάνου Πατρών, είναι αυτοί οι οποίοι ξεκίνησαν τις απαιτούμενες ενέργειες ώστε ο Άγιος Λογγίνος να είναι Προστάτης όλων των εργαζομένων στα Καταστήματα Κράτησης και μάλιστα επί υπουργίας Δικαιοσύνης κ. Νικολάου Δένδια, θεοσπίσθηκε η ημέρα αυτή ως αργία τους.

Στο ναύδριο του Σωφρονιστικού Καταστήματος της πόλεώς μας στην ΒΙ.ΠΕ., Άγιος Ελευθέριος, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας εις την οποία λειτούργησε και ομίλησε ο πνευματικός υπεύθυνος της ομάδος κληρικών για τις Φυλακές, π. Γεώργιος Χρονόπουλος. Ο π. Γεώργιος μετέφερε μεταξύ άλλων τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσοστόμου.

Παρευρέθησαν, ο Δ/ντής των Φυλακών κ. Γιαχαλής, ο υποδ/ντής, ο Αρχιφύλακας, Κοινωνικοί Λειτουργοί, άλλοι εργαζόμενοι και αρκετοί κρατούμενοι.

Ας θυμηθούμε, ότι ο Άγιος Λογγίνος ήταν Εκατόνταρχος υπό τις διαταγές του Ποντίου Πιλάτου, επί βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος (14 - 37 μ.Χ.). Υπηρετούσε μαζί με τους στρατιώτες του κατά τα σωτήρια Πάθη του Κυρίου, παριστάμενος στην σταύρωση, την ταφή και τη σφράγιση του μνήματος. Όταν όμως αντελήφθη το σεισμό, είδε τις πέτρες να σχίζονται και να ανοίγονται τα μνήματα, πίστευσε ότι ο σταυρωθείς ήταν ο πραγματικός Υιός του Θεού.

Παραιτήθηκε από το αξίωμά του και μαζί με άλλους δύο στρατιώτες του αναχώρησε για την πατρίδα του, προκειμένου να κηρύξει την Ανάσταση του Κυρίου. Την λιποταξία του κατήγγειλε ο Πιλάτος στον Τιβέριο, ο οποίος έστειλε απόσπασμα στρατιωτών για να τον θανατώσουν. Όταν το βρήκαν και του κοινοποίησαν την απόφαση του αυτοκράτορα, τους φιλοξένησε στην οικία του, προετοίμασε τον τάφο γι αυτόν και τους δυο πιστούς του στρατιώτες και αποκεφαλίσθηκε την επομένη.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Κάθε Πέμπτη απόγευμα τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγιά μας και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 μ.μ.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

Μηχανικές - Ξύλινες
Ακρυλικές - Τσέπης

Τώρα μπορείτε με ένα μόνο τηλεφώνημά σας να παραγγείλετε τη σφραγίδα της αρρεσκείας σας στις καλύτερες τιμές της αγοράς. Απλές ξύλινες ή ακρυλικές σφραγίδες, αυτόματες μηχανικές σφραγίδες αυτομελεωνόμενες σε όλα τα μεγέθη, μηχανικές σφραγίδες ποίησης, σε όσες γραμμές απαιτεί το κείμενο.

**ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟ ΣΑΣ*
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ: 6946 151077**

ΣΟΔΟΜΑ ΚΑΙ ΓΟΜΟΡΡΑ

1. Είμαι και εγώ, όπως όλοι οι Αρχιερείς, οι Ιερείς και οι Μοναχοί και όπως όλοι οι πιστοί Ορθόδοξοι χριστιανοί της πατρίδος μας, είμαι, λέγω, κατάπικρος και εγώ για την προβολή του βλασφήμου και αισχρού έργου **Corpus Christi**. Καθένας βέβαια έχει το δικαίωμα να νομίζει και να εκφράζεται όπως θέλει, δεν πρέπει όμως να επιτρέπουμε σε κανένα να προσβάλλει δημόσια και προγραμματισμένα την πίστη μας. Ασφαλώς, μία τέτοια προσβολή της αμωμήτου πίστεώς μας έπρεπε να δημιουργήσει την αγανάκτηση και την διαμαρτυρία όλων μας, όπως και την εξέφρασαν οι γενναίοι εκείνοι χριστιανοί και ομολογητές, οι οποίοι, με κίνδυνο να κακοπάθουν, διαμαρτυρήθηκαν για την προβολή του ασεβεστάτου και βλασφήμου αυτού έργου.

2. Εύγε σ' αυτούς τους διαμαρτυρηθέντας χριστιανούς! Η διαμαρτυρία τους θα γραφεί στην εκκλησιαστική ιστορία και θα λάβουν για την ομολογία τους αυτή – να είναι βέβαιοι γι' αυτό – χρυσό στεφάνι στην Βασιλεία του Χριστού την επουράνιο. Οι διαμαρτυρηθέντες αυτοί χριστιανοί είναι σ' όλη την Εκκλησία γενικά μία γλυκεία παρηγορία ότι και σήμερα, παρά την πλεονάζουσα αμαρτία, παρά τους αποκαλυπτικούς καιρούς που ζούμε, δεν εξέλιπαν οι αγωνιστές του Χριστού, οι οποίοι είναι έτοιμοι και μέχρι πεζοδρομίων και μέχρι αίματος και φυλακίσεων να εκφράσουν την αγάπη τους στον Χριστό, που ξανασταυρώνεται. Καλά το έλεγε ο Γέροντας της Φλώρινας πατήρ Αυγουστίνος, «οικ εκλίψουσι τη Ορθοδοξία στρατιώται»! Καί καλά το είχαν πει οι Ορθόδοξοι Πατριάρχες της Ανατολής, απαντώντας το 1848 στον Πάπα Πίον Θ', ότι σε μας υπερασπιστής της πίστεως είναι ο λαός!

3. Εύγε λοιπόν και δόξα και τιμή και έπαινος λαμπρός στον διαμαρτυρηθέντα με δυναμισμό ευσεβή λαό κατά του αισχρού αυτού έργου, που υβρίζει χυδαϊότατα το πανάγιο Πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Απέδειξαν ότι είναι τα πιστά τέκνα της Εκκλησίας, γιατί η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος την 7η Ιουνίου του 2012 με ανακοίνωσή της προέτρεψε τους χριστιανούς να αποδοκιμάσουν το έργο. Σ' αυτήν την προτροπή της Μάνας Εκκλησίας οι πολλοί αδιαφόρησαν, αλλά οι διαμαρτυρηθέντες υπήκουσαν και απέδειξαν ότι είναι χριστιανοί «**τω πνεύματι ζωντες, τω Κυρίω δουλεύοντες**» (Ρωμ. 12, 11). Οι διαμαρτυρηθέντες αυτοί, νεώτεροι ομολογητές της πίστεως, εμπνεύστηκαν για την άγια αυτή και συνεπή πράξη τους από τα ιερά μας Συναξάρια. Τα ιερά αυτά βιβλία, τα οποία, κατά τον άγιο Πατέρα Ιουστίνo Πόποβιτς, αποτελούν την Εγκυκλοπαίδεια της Εκκλησί-

**Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως
κ.κ. Ιερεμία**

ας μας, ομιλούν για χριστιανούς μάρτυρες, οι οποίοι έμπαιναν στους ναούς των ειδώλων και συνέτριβαν τα αγάλματά τους· η δε άγια μας Εκκλησία καταχώρησε τους ομολογητές αυτούς μεταξύ των αγίων, για να μιμούμεθα βέβαια την θερμότητα της αγάπης τους στον Χριστό και την αποστροφή τους προς τα είδωλα της κάθε εποχής.

4. Απευθυνόμενος σ' αυτούς, τους λίαν αγαπητούς μας χριστιανούς, οι οποίοι διαμαρτυρήθηκαν τελευταίως για το βλάσφημο έργο **Corpus Christi**, τους εκφράζουμε πάλι τα ευχαριστήρια και τα συγχαρητήριά μας για την διαμαρτυρία τους, τους εκφράζουμε τον θαυμασμό μας και τον σεβασμό μας, γιατί με διάθεση θυσίας επορεύθησαν στον τόπο της διαμαρτυρίας και έπραξαν αυτό το άγιο που έπραξαν. Τους λέγουμε δε – αν και δεν είναι ανάγκη να τους το πούμε – να μην επηρεάζονται καθόλου από άλλους λόγους, κληρικών ή λαϊκών, που θέλουν να παραλύσουν το αγωνιστικό τους φρόνημα με τα πλαδαρά τους κηρύγματα και με λόγια ξένα προς τα ιερά μας Συναξάρια και τους λόγους των Πατέρων μας. Αλήθεια, τι θα έλεγαν αυτοί στον λόγο του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο οποίος συμβουλεύει τους ακροατές του να ραπίζουν ακόμη τον επίμονο βλάσφημο του Ιησού Χριστού; Καί λέγει μάλιστα στην συνέχεια ο άγιος Πατέρας, όταν οι αρχές τους καλέσουν σε απολογία, να πούν παρηρησία: «Ναί, τον ερράπισα, διότι εβλασφήμησε τον Βασιλέα των αγγέλων»! Καί τι θα πούν πάλι αυτοί οι των πλαδαρών κηρυγμάτων για το ράπισμα που έδωσε ο άγιος Νικόλαος στον βλάσφημο Άρειο; Έχει ιστορικότητα το ράπισμα αυτό, είναι δηλαδή πραγματικό γεγονός· και γι' αυτό, για να μη νομίσει δηλαδή κανείς ότι από οργή ο άγιος ερράπισε τον Άρειο, γι' αυτό, λέγω, η Εκκλησία στο Απολυτίκιο του αγίου Νικολάου έβαλε την έκφραση περί αυτού «εικόνα πραότητος». Ή μήπως ο άγιος Αθανάσιος και η Εκκλησία όλη δεν έπρεπε να διαμαρτυρηθεί για την αίρεση του Αρείου και να την καταδικάσει, γιατί έτσι την διαφήμιζε περισσότερο;...

5. Πρέπει να αγωνιζόμαστε για την πίστη μας, αδελφοί, και να διαμαρτυρόμαστε γι' αυτήν, όταν την βλέπου-

με να προσβάλλεται. Τέτοιο παράδειγμα και τέτοια διδαχή μας έδωσαν οι άγιοι Πατέρες μας. Με τα ξένα προς το γνήσιο πατερικό πνεύμα πλαδαρά κηρύγματα μερικών, καλυπτόμενα μάλιστα με θεολογική σινδόνα μιάς «**νεοπατερικής**» λεγομένης θεολογίας, από τα κηρύγματα αυτά δεν βγαίνουν ομολογητές και μάρτυρες. Αλλά ούτε και ελεύθερη πατρίδα θα είχαμε, αν επικρατούσαν τα τιοαυτα κηρύγματα, τα χωρίς αγωνιστικό φρόνημα. Η επανάσταση του '21 ήταν μία τρέλλα!

Μην αμφιβάλλετε λοιπόν, αδελφοί, όσοι διαμαρτυρηθήκατε για το βλάσφημο έργο, μην αμφιβάλλετε, επηρεαζόμενοι από διάφορους λόγους, αν πράξατε καλώς ή όχι. Πολύ καλώς επράξατε και να το ξανακάνατε! Η πικρία μου όμως και η απογοήτευσή μου είναι με τον εαυτό μου. Ήθελα να είμαι και εγώ στον τόπο της μαρτυρίας σας και του μαρτυρίου σας, να εφώναζα και εγώ μαζί σας και μακάρι να ήμουν και θύμα, για να έδινε ως επίσκοπος ένα καλό παράδειγμα. Ναί, ημεείς οι επίσκοποι πρέπει να είμεθα μπροστάρηδες στους υπέρ πίστεως αγώνες!

6. Τέλος, έχω να πω όχι μόνο με πόνο, αλλά και με φόβο, ότι η περίπτωση αυτή του Corpus Christi είναι ακριβώς και ακριβέστατα περίπτωση Σοδόμων και Γομόρρων (Γεν. κ. 19). Γιατί, όπως στην βιβλική αυτή διήγηση οι Σοδομίτες εξέλαβαν τα θεία Πρόσωπα ως ανθρώπινα και θέλησαν να αμαρτήσουν μαζί τους, έτσι, και στην παρούσα περίπτωση, οι συγγραφείς του έργου εκλαμβάνουν το Θεανδρικό Πρόσωπο του Χριστού... ως αμαρτωλό και το παρουσιάζουν κατά την αισχρή τους ποιότητα. Αλλά φοβούμαι μήπως το πυρ, που έβρεξε ο ουρανός και κατέκαυσε την αμαρτωλή πόλη, μήπως – μη γένοιτο, Χριστέ και Παναγιά! –, έλθει και καταπάνω μας και κατακαούμε· γιατί, μαζί με τα άλλα αμαρτήματά μας, έγινε στην πατρίδα μας και αυτό το χειρότερο των άλλων αμαρτημάτων, η αισχρή εξύβριση κατά του Προσώπου του Κυρίου μας, χωρίς μάλιστα να φαίνεται ότι πονούμε γι' αυτό, αφού δεν διαμαρτυρόμαστε έντονα. Αν η ύβρις αυτή γινόταν κατά του προσώπου μας ή κατά των οικείων μας ή κατά των αρχόντων μας, ασφαλώς δεν θα ήμασταν απαθείς, αλλά θα κινητοποιούμασταν και θα μηχανευόμασταν τρόπους διαμαρτυρίας και ανηδράσεως. Τελειώνω εδώ με τον πονετικό λόγο, με τον οποίο κατέκλεισε κάποτε ο μακαριστός Γέροντας πατήρ Αυγουστίνος ένα του κήρυγμα περί βλασφημίας των θείων: «**Ωστε λοιπόν, μεγάλοι οι άρχοντές μας, μεγάλα τα ανθρωπάριά μας, μικρός ο Χριστός μας, όταν υβρίζεται κανείς δεν διαμαρτύρεται!**»...

Αγιασμός στη Σχολή Αγιογραφίας της Ι.Μ. Πατρών

Με την βοήθεια του Θεού ξεκίνησαν και εφέτος τα μαθήματα της Σχολής Αγιογραφίας της Ι.Μ. Πατρών. Στο θαυμασίο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίων Κων/νου και Ελένης Αρόης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος τέλεσε τον Αγιασμό επί τη ενάρξει των μαθημάτων, ενώ παρευρέθησαν και οι ιερείς μας Πρωτοπρεσβύτεροι π. Παναγιώτης Ταρσινός (διοικητικός υπεύθυνος της Σχολής), π. Κων/νος Παπαδόπουλος, ο Πρεσβύτερος π. Γρηγόριος Κόρδας και ο Διάκονος Σεραφεΐμ Αργυρόπουλος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του προς τους εκατό

και πλέον σπουδαστές κάθε ηλικίας είπε, ότι η ιερή τέχνη της αγιογραφίας, δεν έχει σκοπό να συνκινήσει, αλλά να μεταμορφώσει, να αναπλάσει κάθε ανθρώπινο συναίσθημα, γι' αυτό και ο αγιογράφος δεν είναι απλά ένας ζωγράφος κατ' επάγγελμα, ο οποίος ζωγραφίζει απλώς θρησκευτικά θέματα, δεν είναι απλώς ένας τεχνίτης όπου κάμνει μία αναπαραστατική ζωγραφιά, αλλά έχει πνευματικό αξίωμα και πνευματική διακονία μέσα στην Εκκλησία. Είναι τέχνη πνευματική και αναγωγική.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ανέφερε, ότι η Σχολή Αγιογραφίας της Ι.Μ. Πατρών έχει σαν φιλοδοξία να μυήσει κάποιους ανθρώπους στην ιερή τέχνη και προσπα-

θεί με τη συστηματική εργασία του καλλιτεχνικού δ/ντού της κ. Πέτρου Λαμπρινάκου, να εμπνεύσει στους νέους που την πλησιάζουν. Τόνισε δε, πως οι άγιοι της Εκκλησίας που ησυχολούντο με την Αγιογραφία, πριν από κάθε τους έργο προσήχοντο, έχοντας παράλληλα πνευματική και μυστηριακή ζωή, ώστε να νικούν τα πάθη τους αποτυπώνοντας όσο το δυνατόν καλύτερα τις άγιες μορφές και τις θρησκευτικές σκηνές. Συνεχάρη τους γονείς που ωθούν τα παιδιά τους στην Σχολή Αγιογραφίας, η οποία τους προσφέρει παράλληλα με την Ιερή

Τέχνη και πνευματική κατάρτιση.

Και ολοκλήρωσε την άκρως ενδιαφέρουσα ομιλία του λέγοντας ότι η **δια βίου μάθηση**, περιλαμβάνει την δια βίου εκπαίδευση και την δια βίου κατάρτιση.

Η δια βίου εκπαίδευση αφορά τη διαδικασία απόκτησης γνώσεων, γενικής και επιστημονικής, τόσο στο πλαίσιο διαμόρφωσης μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας, όσο και στο πλαίσιο εισόδου στην απασχόληση, ενώ η δια βίου κατάρτιση αφορά στη διαδικασία εξειδικευμένης μορφώσεως, με σκοπό την ανάπτυξη εξειδικευμένης δεξιοτήτων, στο πλαίσιο συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Επισφράγισε την ομιλία του με τον Ευαγγελιστή Λουκά, ο οποίος ως γνωστόν, εκτός από ιατρός ήτο και αγιογράφος. Είναι ο πρώτος που ιστόρησε την εικόνα της Παναγίας μας και Αυτή την ευλόγησε με το πανάγιο χέρι της.

Ο Σεβασμιώτατος απεύθυνε τα εύσημα στον π. Παν. Ταρσινό Διοικητικό Υπεύθυνο της Σχολής και στον κ. Πέτρο Λαμπρινάκο (Θεολόγο-Αγιογράφο) Καλλιτεχνικό Υπεύθυνο, για το αποδοτικό τους έργο.

Αγιασμός επί τη ενάρξει του νέου Ακαδημαϊκού Έτους στο ΑΤΕΙ Πατρών

Ο Πρόεδρος του ΑΤΕΙ κ. Σωκράτης Καπλάνης
ασπάζεται με ευλάβεια τον Τίμιο Σταυρό

Είμαστε παρόντες τα τελευταία χρόνια στην Ακολουθία του Αγιασμού - επί τη ενάρξει του νέου Ακαδημαϊκού έτους - που τελείται εις το ΑΤΕΙ Πατρών, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Χρυσόστομο.

Κάθε χρόνο συμμετέχει ο Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, και ολοένα μεγαλύτερος αριθμός Καθηγητών, Φοιτητών και Διοικητικού προσωπικού. Αποτέλεσμα, εφέτος, την περ. Δευτέρα 15 Οκτωβρίου, ο χώρος του Αγιασμού να είναι μικρός μπροστά στην αθρόα προσέλευση ανθρωπίνου δυναμικού του ΑΤΕΙ.

Το παραπάνω γεγονός έχει βέβαια και την εξήγησή του. α) Η αρίστη συνεργασία της τοπικής μας Εκκλησίας με την Διοίκηση του Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, β) η πνευματική ανησυχία και

τον Σεβασμιώτατο υπεδέχθη στο γραφείο του ο Πρόεδρος των ΑΤΕΙ κ. Σωκράτης Καπλάνης και εν συνεχεία τον συνό-

νοδεύει η προσευχή του και η αγάπη του, όπως και το προσωπικό πατρικό του ενδιαφέρον, και της τοπικής Εκκλησίας η

Μίλησε ακόμη για την ανάγκη της ενότητος όλων των υγιών δυνάμεων, ώστε να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κρίση που μαστίζει την χώρα μας, επισημαίνοντας ότι δεν είναι μόνο οικονομική όπως θέλουν να μας την παρουσιάζουν, αλλά πρωτίστως πνευματική. Είναι, είπε, κρίση αξιών.

Εξέφρασε την άκρα ικανοποίησή του για το έργο, το οποίο επιτελείται στο ΑΤΕΙ και έκανε ειδικό λόγο για την λειτουργία του Παρεκκλησίου των Τριών Ιεραρχών, το οποίο όπως είπε, είναι ο πρώτος Ναός που εγκαινιάσε κατά την εδώ έλευσή του ως Μητροπολίτης.

Ανέφερε επίσης, ότι οι πόρτες του Επισκοπείου είναι ανοικτές για όλους τους Φοιτητές και όχι μόνο, που θέλουν να εκ-

η συνεχής επαγρύπνηση του Επισκόπου για την πρόοδο των φοιτητών και γ) η τοποθέτηση από τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Χρυσόστομο, του π. Χρυσάνθου Στελλάτου ως πνευματικού υπευθύνου του Ιδρύματος. Εδώ ας σημειωθεί ότι κάθε Τρίτη πρωί τελείται Θεία Λειτουργία από τον εν λόγω Αρχιμανδρίτη και εν συνεχεία το Μυστήριό της Ιεράς Εξομολογήσεως, εις το ναύδριο των Τριών Ιεραρχών που ευρίσκεται στον αύλειο χώρο του ΑΤΕΙ.

δευσε στον χώρο όπου ήσαν συγκεντρωμένοι οι Καθηγητές, το Διοικητικό Προσωπικό και οι Φοιτητές. Εκεί τέλεσε τον Αγιασμό με την συμμετοχή του π. Χρυσάνθου και του Διακόνου Σεραφείμ Αργυρόπουλου.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού ετέλεσε τον αγιασμό, μίλησε με θερμά λόγια για το ΑΤΕΙ τον κ. Πρόεδρο, τους Καθηγητές και Φοιτητές και ευχαρίστησε για την αρίστη συνεργασία και διεβεβαίωσε, ότι τους συ-

μέριμνα.

Ιδιαίτερως ετόνισε το γεγονός, ότι κατ' έτος τελείται ο αγιασμός στο Ανώτατο αυτό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα της πόλεώς μας, ώστε άπαντες να έχουν την χάρη και την ευλογία του Θεού, στο δύσκολο και πολυεύθυνο παιδαγωγικό και γενικότερο έργο, το οποίο επιτελείται στο Εκπαιδευτικό αυτό Ίδρυμα.

φράσουν το οποίο αίτημα ή να συζητήσουν μαζί του κάποιο θέμα που τους απασχολεί.

Ακολούθησε σύντομος χαιρετισμός του Προέδρου κ. Σωκράτη Καπλάνη.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος εκάλεσε τους Φοιτητές να προσέλθουν ώστε να ασπασθούν τον Τίμιο Σταυρό.

"Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ"

10

Μεγαλοπρεπώς και με εκκλησιαστική κατάνυξη εορτάσθηκε και εφέτος η 10η επέτειος Επανακομιδής της Αγίας Κάρας της Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης εις τον ομώνυμο Ιερό Ναό Ριγανοκάμπου της πόλεώς μας.

Οι μνήμες των περισσοτέρων πιστών το περασμένο Σαββατοκύριακο γύρισε δέκα χρόνια πίσω, όταν το απόγευμα της 5ης Οκτωβρίου 2002 οι καμπάνες των Ιερών Ναών κατά μήκος της διαδρομής ηχούσαν και το Ιερό

ξε τον Θείο Λόγο ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού, Αρχιμανδρίτης **π. Νεκτάριος Κωτσάκης**.

Παρευρέθησαν οι Αρχιμανδρίτες **π. Χριστόδουλος Ζώης**, **π. Θεόκλητος Παντελίδης**, οι Πρωτοπρεσβύτεροι **π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος**, **π. Χρήστος Καγιαβάς**, οι Πρεσβύτεροι **π. Νεκτάριος Γαλάνης**, **π. Ανδρέας Πολίτης**, **π. Γρηγόριος Κόρδας**, **π. Ιωάννης Δημητρόπουλος**, οι εφημέριοι του Ναού Αρχιμανδρίτης **π.**

Ειρηναίος Σωτηρόπουλος, και ο Πρεσβύτερος **π. Ιωάννης Κολώνης**, καθώς οι Διάκονοι **Ιωσήφ Μήλιας**, και **Ιερόθεος Ανδρουτσόπουλος**.

ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ανημέρα της επετείου, τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας εις την οποία προέστη ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού Αρχιμανδρίτης **π. Νεκτάριος Κωτσάκης** με συλλειτουργούς τον Αρχιμανδρίτη **π. Ειρηναίο Σωτηρόπουλο** (προϊστάμενος του Ναού και η ψυχή των Κατηχητικών Σχολείων της ενορίας), ο **π. Ιωάννης Κολώνης**, και ο Διάκονος **Ιωσήφ Μήλιας**.

Ο Ναός κατακλύσθηκε από πιστούς, ανάμεσά τους και ο βουλευτής **κ. Νικ. Νικολόπουλος**.

Ο **π. Νεκτάριος** στην ομιλία του αναφέρθηκε πρωτίστως στο ιστορικό ελεύσεως της Αγίας Κάρας της Μεγαλομάρτυρος και εν συνεχεία στη σημασία των Ιερών Λειψάνων στην Ορθόδοξη πίστη. Έκανε λόγο για την ασθενική και ανεπαρκή προσπάθειά μας στο θέλημα του Θεού, λέγοντας, ότι η πίστη στον Χριστό δεν είναι μια μαγική υπόθεση, αλλά προϋποθέτει και απαιτεί αγώνα, υπομονή και αέναη προσπάθεια. Και όταν κουραζόμεθα πρέπει να παίρνουμε δύναμη απ' τον Χριστό και τους Αγίους για να βαδίσουμε την οδό της σωτηρίας. Γι' αυτό εορτάζουμε και τιμούμε τους Αγίους, ώστε να αντλούμε δύναμη και φωτισμό και να προσελκύουμε την Θεία Χάρη.

Προσκυνούμε είπε, το Ιερό λείψανο της Μεγαλομάρτυρος Αγίας Ειρήνης για να αντλήσουμε ειρήνη εσωτερική, ειρήνη του Χριστού ο οποίος είναι το φως, η ζωή και η ειρήνη του κόσμου. Την ειρήνη του Χριστού σάρκωσε η Αγία Ειρήνη με την ίδια της την ζωή.

Ο π. Νεκτάριος

Στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, είναι επιβεβλημένο να μιμηθούμε την αγία της βιοτή, μιας και η οικονομική κρίση που βιώνουμε σήμερα προήλθε από την πνευματική κατάρπτωση του ανθρώπου.

Το απόγευμα της κυριωνύμου ημέρας, τελέσθηκε Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις προς την Αγία Ειρήνη.

Συμμετείχαν οι ιερείς, **π. Νεκτάριος Κωτσάκης**, **π. Ειρηναίος Σωτηρόπουλος**, **π. Χριστόδουλος Ζώης**, **π. Κωνσταντίνος Στελλάτος**, **π. Ιωάννης Κολώνης**, **π. Γρηγόριος Κόρδας** και ο Διάκονος **Ιωσήφ Μήλιας**.

Μετά από κάθε Ιερά Ακολουθία, στο Πνευματικό Κέντρο της ενορίας ακολουθούσε κέρασμα για τον Ιερό Κλήρο και το εκκλησίασμα.

Λείψανο διέσχιζε την πόλη των Πατρών, συνοδευόμενο από ομάδα περιπολικών και πομπή αυτοκινήτων.

Εκείνο το ευλογημένο απόγευμα, η επίσημη υποδοχή πραγματοποιήθηκε στην περιοχή «Σύνορα» της Άνω Πόλεως με επίσημη Δοξολογία, αλλά και προσφωνήσεις από τον αείμνηστο Μητροπολίτη πρώην Πατρών **κυρό Νικόδημο**, τον τ. Δήμαρχο Πατρέων **κ. Ευάγγελο Φλωράτο** και τον Καθολικό επίσκοπο του **Chambery** ο οποίος ήτο ο επικεφαλής πενταμελούς συνοδευτικής επιτροπής των Λατίνων.

Το Σάββατο 13 Οκτωβρίου το απόγευμα τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, εις τον οποίο κήρυ-

Ακρωτηρίου 17 - Ψαροφάι Πάτρας
Τηλ.: 2610/321.511 -
οικίας 2610/310.317 & κιν.: 6945/795.725

Παραμονή της εορτής

Μακαρίζομέν σου την δεξιάν, Λουκά θεηγόρε, δι' ης έχομεν οι πιστοί, τας του Θεού Λόγου διττάς αγίας πλάκας και την σεπτήν εικόνα της Θεομήτορος

Μεγαλοπρεπώς εόρτασε ο Ιερός Ναός του Οσίου Λουκά (μετόχι της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών Λεβαδείας) της πόλεώς μας, την Ιερά Μνήμη του Αγίου Λουκά του Ευαγγελιστού, την περ. Πέμπτη 18 Οκτωβρίου.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας εις τον οποίον κήρυξε τον Θείο Λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Ειρηναίος Σωτηρόπουλος, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίας Ειρήνης και Αδελφός της Ιεράς Μονής Ομπλού.

Ανήμερα της εορτής στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προέστη και ομίλησε ο Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Ζώης, Αδελφός της Ιεράς Μονής Ομπλού με συλλειτουργούς τον π. Γεώργιο Βασιλόπουλο, τον π. Λεόντιο Αγγελάτο (εφημέριο του Ναού) και τους Διακόνους Ιωσήφ Μήλια Αδελφός της Ι.Μ. Ομπλού, και Ανδρέα Μιχαηλίδη της Αρχιεπισκοπής Κύπρου.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέσθηκε μεθεόρτιος Εσπερινός, και Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιο.

Ο π. Χριστόδουλος στο κήρυγμά του ανέφερε τα εξής:

Μια στιγμή από τη ζωή του Κυρίου μας και την αποστολή των μαθητών Του να διδάξουν στον κόσμο, μάς περιγράφει η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί μου αδελφοί, μιας και εορτάζουμε τη μνήμη του αγίου ευαγγελιστού Λουκά. Και από τη διήγηση αυτή τρία είναι τα κυριότερα σημεία, που αντανακλούν μέσα από την κλίση των μαθητών και την δική μας κλίση και ιδιότητα ως μαθητών του Χριστού.

Το πρώτο είναι, ότι ο Χριστός αποστέλλει τους μαθητές Του να διδάξουν, με τη σαφή διευκρίνιση ότι «εκείνος που σας ακούει, ακούει εμένα, και εκείνος που σας αθετεί, αθετεί εμένα και τον Πατέρα, που με απέστειλε». Ο Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, δίνει στους μαθητές Του την εντολή και τη διακονία να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της αληθείας και της σωτηρίας στον κόσμο. Και είναι τόσο σπουδαία και σημαντική η μαρτυρία των αγίων Αποστόλων στον κόσμο, σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του Χριστού, ώστε να ταυτίζεται η ευπείθεια και η υπακοή προς αυτούς με την υπακοή στον ίδιο το Θεό.

Το δεύτερο σημείο που αξίζει προσοχής, είναι η απάντηση που έδωσε ο Κύριος στους μαθητές Του, όταν αυτοί επέστρεψαν και με χαρά τού ανακοίνωσαν ότι ακόμα και τα δαιμόνια έφευγαν στο όνομα του Χριστού. Τους παροτρύνει να μη χαίρονται όταν με τη χάρη του Θεού κάνουν ακόμη και θαύματα, αλλά να χαίρονται περισσότερο διότι τα ονόματά τους είναι γραμμένα στο βιβλίο της ζωής. Και τούτο για δύο λόγους. Αφενός, επειδή η χάρη της θαυματουργίας και η «εξουσία του πατείν επάνω όφρων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού» δεν αποτελεί προσωπικό επίτευγμα κανενός, αλλά δώρεά του ίδιου του Θεού. Αφετέρου, διότι είναι το αποτέλεσμα της πίστεως στο Χριστό, πίστεως στο ότι είναι ο Υιός του Θεού, που σαρκώθηκε και σταυρώθηκε και αναστήθηκε για τη σωτηρία του κόσμου. Αυτή η πίστη είναι που σώζει τον άνθρωπο, αυτή είναι που τον εγγράφει στο βιβλίο της ζωής και που του δίνει δύναμη να ανορθώνεται από τις πτώσεις του και να προχωρά με δύναμη, την οποία αντλεί από τον ίδιο το Θεό. Αυτή η πίστη είναι που τελικά πραγματώνει κάθε θαύμα, μικρό ή μεγαλύτερο στη ζωή μας, και μάς φέρνει καθημερινά κοντά στη σωτηρία και την Ανάσταση.

Το τρίτο σημείο, βρίσκεται στην ευχαριστία που αναπέμπει στη συνέχεια ο Χριστός προς τον Θεό Πατέρα, διότι αποκάλυψε την Αλήθεια όχι στους σοφούς, αλλά σε «νηπίους», δηλαδή σε απλούς ανθρώπους. Αυτή η αντίφαση ανάμεσα στη σοφία των ανθρώπων και τη σοφία του Θεού δεν πρέπει να μάς ξενίζει. Γιατί ο Θεός δεν προσεγγίζεται με διανοητικές διεργασίες, αλλά με την καρδιά, φεύγει και κρύβεται από τους υπερήφανους και αποκαλύπτεται στους ταπεινούς. Γιατί η γνώση του Θεού δεν είναι επίτευγμα του ανθρώπου, αλλά δώρεά και ευεργεσία και φανέρωση του Θεού στον άνθρωπο που διψά, σαν τη Σαμαρείτιδα, για το ύδωρ της Ζωής. Γιατί τελικά ο Θεός δεν ανακαλύπτεται, αλλά ο ίδιος αποκαλύπτεται στον άνθρωπο που με ταπεινώση αναγνωρίζει την προσωπική του αδυναμία.

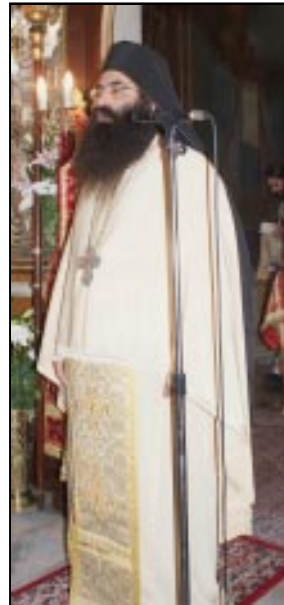
Αγαπητοί μου αδελφοί, αυτά τα λόγια του Χριστού ήταν το Βίωμα του σήμερα εορταζόμενου Αγίου Ευαγγελιστή Λουκά. Πριν συνοψίσουμε όμως τις παραπάνω σκέψεις μας, ας στέψουμε για λίγο την προσοχή μας και στο ποιος ήταν ο Λουκάς και στο πως τον χαρακτηρίζει ο Παύλος. Ο Λουκάς

ήταν ο συνοδός του αποστόλου Παύλου, ο προσφιλής και αγαπητός σε αυτόν. Ακούσαμε εις το αποστολικό ανάγνωσμα πώς τον τιλοφορεί ο Παύλος. Τον ονομάζει «αγαπητό»: «ασπάζεται υμάς Λουκάς ο ιατρός, ο αγαπητός». Ο Παύλος δεν έσπευδε να απονέμει τίτλους και φιλοφρονήσεις. Χωρίς λόγο και περιεχόμενο δεν θα του απεδίδετο το επίθετο «αγαπητός». Συνοπτικά, ο Άγιος Λουκάς ο Ευαγγελιστής καταγόταν από την Αντιόχεια της Συρίας και η εθνικότητα του ήταν Ελληνική. Είναι ο συγγραφέας του ομώνυμου Ευαγγελίου και των Πράξεων των Αποστόλων, βί-

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

λο. Πνευματική, δηλαδή ανυπολόγιστη, η προσφορά του Παύλου στο Λουκά. Ως ιατρός ανακούφιζε ο Λουκάς τον Παύλο, που, ως γνωστόν, είχε ασθένειες σωματικές, όπως εκείνος ο μόνιμος «σκόλωψ». Άλλωστε, πλην των σωματικών ασθενειών, το σώμα του Παύλου πάντοτε σχεδόν ήταν γεμάτο από πληγές, από τους ραβδισμούς και τις μαστιγώσεις.

Προσέφερε και ως ιστορικός. Χάρη στο Λουκά γνωρίζουμε τις περιόδους του Παύλου. Σε πολλά σημεία των Πράξεων μιλάει σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο. Ήταν μαζί με τον Παύλο. Μαζί, όταν ο Παύλος έκανε το πρώτο ευρωπαϊκό άλμα και από την Τρωάδα βρέθηκε στους Φιλίππους (Πράξ. 16, 10-16). Μαζί του στην τρίτη περιόδία του, τότε, πού αποχαιρέτισε ο Παύλος τους πρεσβυτέρους της Εφέσου, στη Μίλητο (Πράξ. 20, 5-21). Μαζί του και στο θαλασσινό ναυάγιο, πού υπέστη ο Παύλος, όταν υπό περιορισμό μεταφερόταν στη Ρώμη (Πράξ. 27, 1-28, 16). Μαζί του και στο κελί της φυλακής. Όταν ο Παύλος θα εκφράζει το παράπονο, ότι όλοι τον είχαν εγκαταλείψει, θα κοιτάξει δίπλα του. Θα δει το Λουκά

Ο π. Χριστόδουλος

και θα σημειώσει: «Λουκάς εστί μόνος μετ' εμού» (Β' Τιμ. 4, 11). Και ως επιστέγασμα έρχεται το εγκώμιο του Παύλου. «Ας ακούσουμε, πώς μέσα από τη φυλακή εγκωμιάζει το Λουκά: «Ασπάζεται υμάς Λουκάς ο ιατρός, ο αγαπητός» (Κολασ. 4, 14).

Λέγει χαρακτηριστικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Εγκώμιο και τούτο ου μικρόν, αλλά και σφόδρα μέγα, το Παύλου είναι αγαπητόν» (Ε.Π.Ε. 22,324).

Ανακεφαλαιώνοντας ας θυμηθούμε τα τρία στοιχεία έχουμε ανάγκη όλοι μας προκειμένου να ζήσουμε την αλήθεια του Χριστού και του Ευαγγελίου και ας τα συνδυάσουμε με την αγάπη του Λουκά. Την απλότητα και τη ζέση της καρδιάς, μακριά από ατέρμονες αναζητήσεις ξένες προς τον Χριστό, με ταπεινώση και με ειλικρίνεια στη διάθεσή μας να Τον γνωρίσουμε, να αποκαλυφθεί στη ζωή μας και να μάς οδηγήσει στη σωτηρία. Την πίστη ότι αυτός είναι ο μόνος Σωτήρας και Λυτρωτής μας, και ότι κάθε ευεργεσία πηγάζει από τη δική Του χάρη και ευλογία και όχι από τις δικές μας ικανότητες. Και τέλος, την ευπείθεια και υπακοή προς τους καλούς ποιμένες και διδασκάλους, στους οποίους ο ίδιος ο Κύριος, μέσω της αποστολικής διαδοχής, έχει αναθέσει να μάς διδάσκουν την αλήθεια, να μάς οδηγούν κοντά στο Χριστό και να μάς κατευθύνουν «εις νομάς σωτηρίους».

Ας ζήσουμε έτσι, ώστε να είμεθα, ως πιστοί χριστιανοί, αγαπητοί στους ανθρώπους, στους αδελφούς μας χριστιανούς, αγαπητοί στους αγίους, αγαπητοί προπαντός στον Αγαπητό των αγαπητών τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Αμήν.

Ημερολόγια Τοίχου 7/Φύλλων & 13/Φύλλων

4/χρωμη εκτύπωση στην μία όψη, σε χαρτί 135 gr., βέλβη ή ιλουστρασιόν, με πλάτη χαρτόνι και βιβλιοδεσία σπυράλ με κρεμαστράκι

**εκτυπώσεις σε ψηφιακή μορφή
με υψηλή ευκρίνεια και την δική σας
θεματολογία εικόνων**

**100 ημερολόγια A4 επτά φύλλων 250 ευρώ.
300 ημερολόγια A4 επτά φύλλων 500 ευρώ.
500 ημερολόγια A4 επτά φύλλων 700 ευρώ.**

**100 ημερολόγια A3 επτά φύλλων 350 ευρώ.
300 ημερολόγια A3 επτά φύλλων 700 ευρώ.
500 ημερολόγια A3 επτά φύλλων 1000 ευρώ.**

**100 ημερολόγια A4 13 φύλλων 400 ευρώ.
300 ημερολόγια A4 13 φύλλων 900 ευρώ.
500 ημερολόγια A4 13 φύλλων 1100 ευρώ.**

**100 ημερολόγια A3 13 φύλλων 550 ευρώ.
300 ημερολόγια A3 13 φύλλων 1050 ευρώ.
500 ημερολόγια A3 13φύλλων 1500 ευρώ.**

*** Η προσφορά απευθύνεται αυστηρά σε Ιερούς Ναούς.**

*** Στις τιμές δεν περιλαμβάνεται ο Φ.Π.Α. 23%.**

*** Παράδοση σε 5 εργάσιμες ημέρες**

εχ'γπωσεις: "Ο Εκκλησιολόγος"
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 55 ΠΑΤΡΑ - ΤΗΛ.: 2610/34.1515 - 6942 507002

Οι άγιοι αποτελούν την παράταση της ζωής του Χριστού στον κόσμο. Υπήρξαν μιμητές της ζωής Του. Και ο πιστός που μιμείται τη ζωή των αγίων, μιμείται τη ζωή του Χριστού. Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος γράφει: "Παρακαλώ ουν υμάς, μιμηταί μου γίνεσθε" (Α' Κορ. 4, 16).

Και η οδός των χριστιανών είναι "η των αγίων οδός", αφού, κατά τον Απόστολο Πέτρο "Κατά τον καλέσαντα υμάς άγιοι και αυτοί άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε" (Α' Πέτρ. 1, 15). Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός (8ος 11) σημειώνει ότι τιμούμε τους αγίους "τους ενωθέντας Θεώ κατά προαίρεσιν, και τούτον δεξαμένους ένοικον, και τη τούτου μεθέξει γεγονέντας χάρπι, όπερ αυτός εστί φύσει" (Ρ. G94, 1164 B). Έγιναν οι άγιοι, κατά τον ίδιον πατέρα, "οι έμψυχοι ναοί του Θεού, τα έμψυχα του Θεού σκηνώματα, αφού, "δια του νου τοις σώμασιν αυτών ενώκησεν ο Θεός". Σύμφωνα με τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή (7ος αιώνας), "η υπερώνυμος θέωσις" καθιστά τους μετέχοντες σ' αυτήν "ακτίστους, ανάρχους και απεριγράπτους... καίτοι δια την οικείαν φύσιν εξ ουκ όντας γεγονότας" (Ρ. G.91, 1144 AB). Έτσι, ο άγιος, κατά τον Μ. Βασίλειο, γίνεται τέκνον φωτός και μετέχει στην αΐδια δόξα του Θεού, δηλ. "εκφαίνε την εαυτού φύσιν", και, κατά τον άγ. Γρηγόριο Νύσσης, καθίσταται "αθάνατος εκ θνητού και εξ επικήρου ακήρατος και εξ εφημέρου αΐδιος και το όλον Θεός εξ ανθρωπων γενόμενος" (Ρ. Γ. 44, 1280 C).

ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ (+ 20 Οκτωβρίου) "Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις Αυτού"

Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη. Δρ. Θ.

Γι' αυτό η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά το "νέφος" των μαρτύρων, τιμά το πλήθος των πατέρων, τιμά τον "χορό" των "εν ασκήσει λαμπάντων", που αντικατέστησαν "το μαρτύριο του αίματος" με το "μαρτύριο της συνειδήσεως". Είναι οι μοναχοί των Λαυρών, των Κοινοβίων, οι αναχωρητές της ερήμου, που έδωσαν "αίμα" με την αδιάλειπτη προσευχή, τη νηστεία, την αγρυπνία και την άσκηση, για να λάβουν "πνεύμα".

Στην τελευταία αυτή κατηγορία των Οσίων ανήκει και ο Άγιος Γεράσιμος, "ο νέος Ασκητής". Είναι ο Πολιούχος και ο έφορος άγιος της νήσου των Κεφαλλήνων. Είναι ένας "τοπικός" και συγχρόνως ένας "οικουμενικός" άγιος, αφού όλοι οι άγιοι ανήκουν στη "Μία" θριαμβεύουσα και στρατευόμενη Εκκλησία.

Αυτό, άλλωστε, μας βεβαιώνει η Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατατάξεώς του στον κατάλογο των αγίων της Εκκλησίας. Με την Πράξη αυτή θεσπίζεται, όπως ο Γεράσιμος "ετησίαις ιεροτελεστίαις και αγιστείαις τιμώτο και ύμνοις εγκωμίων γεραίροτο και εν αριθμώ των οσίων και αγίων ανδρών καταλέγοιτο από του νυν και εις τον εξής αιώνα τον άπαντα, ου μόνον τη νήσω των Κεφαλληνίων, αλλά επί πάσης της από περάτων έως περάτων της οικουμένης των ευσεβών Εκκλησίας".

Καιρός να αναφερθούμε στους πιο βασικούς σταθμούς της ζωής και της άσκησης του οσίου. Ο Άγιος Γεράσιμος γεννήθηκε στα Τρίκαλα Κορινθίας το 1509 ή 1510 "εκ γονέων ευσεβών και πλουσίων αρκούντως". Ο πατέρας του, Δημήτριος "...είλκε το γένος εκ του γνωστού βυζαντινού οίκου των Νοταράδων... συγγενής του κατά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως αναιρεθέντος Μεγάλου Δοκός Λουκά Νοταρά".

Από τα Τρίκαλα ο Γεράσιμος σύντομα θα βρεθεί στη Ζάκυνθο, για να μαθητεύσει κοντά στο λόγιο μοναχό Παχώμιο Ρουσάνο (1508-1553). Μαζί του περιόδευσε σ' ολόκληρη την Ελλάδα. "Εις τους τόπους τούτους προστίθενται... η Κωνσταντινούπολις, η Χαλκηδόνα και τα παράλια της Προποντίδος. Τελικώς κατέληξεν εις Άγιον Όρος, "ικανόν χρόνον μονάσας... άγνωστον όμως εις ποίαν ακριβώς μονήν", συμπληρώνει ο Συναξαριστής του. Πιθανόν στο Άγιο Όρος εκάρη μοναχός και "προσέλαβε" το όνομα Γεράσιμος.

Περί το 1540 πρέπει να τάξωμεν την άφιξιν του Γερασίμου εις Αγίους Τόπους, σημειώνει ο βιογράφος του. Ο τότε Πατριάρχης, Ιεροσολύμων Γερμανός Β' (1534-1579), ίσως συγγενής του Γερασίμου, εκτιμώντας το ήθος και τις αρετές του, τον χειροτονή διάκονο και πρεσβύτερο. "Δώδεκα έτη παραμένει ο άγιος στα Ιεροσόλυμα, επιθυμώντας να υπηρετήσει εις τον περιώνυμον

ναόν της Αναστάσεως".

Τέλος, αφού θα περιοδεύσει σ' όλη την Ανατολή για να γνωρίσει τους ασκητές και τους κοινοβίτες, το έτος 1554 θα βρεθεί και πάλι στη Ζάκυνθο. Για μία πενταετία θα παραμείνει στο νησί θ' αφήσει φήμη μεγάλου ασκητή. "Μέχρι σήμερα δεικνύεται... σπήλαιον καλούμενον υπό των εντοπίων "Σπήλιό του Αγίου Γερασίμου...". Κατά μία άλλη παράδοση "διετέλεσεν και πνευματικός του τότε νεαρού Διονυσίου Σγούρου, του κατόπιν αγίου και πολιούχου της Ζακύνθου".

"Στη Ζάκυνθο, που απέκτησε τη φήμη αγίου και θαυματουργού μοναχού, τον περικύκλωνε ο κόσμος. Κι όταν το πνεύμα του Θεού του έδωσε την άδεια να φύγει, του άρεσε να βλέπει την ορεινή Κεφαλονιά σα τόπο ησυχίας" σημειώνει ο Σώτος Χονδρόπουλος.

Στην Κεφαλονία θα ζήσει 19 χρόνια ως ασκητής, πνευματικός και ηγούμενος στη μονή που θα ιδρύσει.

Στο πρώτο σιγίλιο του Πατριάρχη Ιερεμία το 1582 αναφέρεται ότι "ο εν Μοναχοίς Ιερός Γεράσιμος θεοφιλεί κινήθεις γνώμη, εν τη τοποθεσία Ομαλά νέαν Ιερουσαλήμ ονομάσας... μονήν ωκοδόμησεν".

Σύμφωνα με τον Συναξαριστή του "Κατά τα 19 έτη της ηγουμενίας του Γερασίμου η πνευματική ακτινοβολία δεν περιωρίσθη μόνον εις τον κύκλον των 22-25 καλογραιών... αλλά φαίνεται ότι ο Όσιος ήσκει ευρύτερον διδακτικόν έργον".

Ο Άγιος Γεράσιμος κοιμήθηκε "εν ειρήνη" στις 15 Αυγούστου του 1579, "ζήσας τα πάντα έτη εβδομήκοντα...". Η αγιοκατάταξή του έγινε τον Ιούλιο του 1622 επί Πατριάρχου Κυρίλλου Λουκάρεως, κατόπιν αναφοράς του πρ. Μαΐνης Ιερεμίου (υπήρξε ο πρώτος βιογράφος του αγίου), ηγουμένου τότε της μονής της Ν. Ιερουσαλήμ, προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον. Την τελευταίαν περισωθήσαν αναφοράν του Ιερεμίου συνυπογράφουν ο Επίσκοπος Κεφαλληνίας και Ζακύνθου Παχώμιος, κληρικοί της Επισκοπής και οι... μαθηταί του Αγίου".

Η αγιοκατάταξη του Οσίου έγινε με βάση την οσιότητα και τις αρετές του, αφού, κατά τον Μαΐνης Ιερεμία, "Η πεποίθησις επί την αγιότητα του Γερασίμου ήτο κοινή και μεταξύ των αδελφών της μονής και εις τον ευρύ Ιερών κύκλον των μαθητών του Οσίου, ήδη ζώντος αυτού". Και στη συνέχεια παρατηρεί: "Επειδή ην αδύνατον κρύπτεσθαι η του αγίου αρετή, δια τούτο μετά τον αυτού θάνατον ηβουλήθησαν ποιήσαι ανακομιδήν του λειψάνου... εν έτει 1581. Αλλά και στην δεύτερη ανακομιδήν του Ιερού Λειψάνου, που πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του 1582 τούτο "ευρέθη ακέραιον, πάσαν ευωδίαν εκπέμπον και τάματα".

Τέτοια ακριβώς "σημεία" φανέρωσε ο Θεός στην περίπτωση του Αγίου Γερασίμου, αφθαρσία και θαυματουργία. Γι' αυτό και δικαίως η Εκκλησία τον κατέταξε μεταξύ των "Οσίων και Αγίων ανδρών", σύμφωνα με την Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη.

Μέχρι σήμερα το λείψανο του Οσίου απόκειται στην ομώνυμο μονή του, "εν αργυρά λάρνακι". Τιμάται δύο φορές το χρόνο. Στις 16 Αυγούστου, αφού η 15η, ημέρα της κοιμήσεώς του, συμπίπτει με την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, και στις 20 Οκτωβρίου, επέτειο της πρώτης ανακομιδής του σκηνώματός του.

Και στις δύο επετείους πολλοί προσκυνητές προστρέχουν, όχι μόνον από την Κεφαλονιά, αλλά απ' ολόκληρη την Ελλάδα, για να ζητήσουν την ευλογία και τη μεσιτεία του αγίου, αφού το ιερό σκηνώμα του αποτελεί πηγή πολλών θαυμάτων. Οι άγιοι, υπογραμμίζει ο άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός "και ζώντες πεπληρωμένοι ήσαν πνεύματος Αγίου και τελευτησάντων αυτών η Χάρις του Αγίου Πνεύματος ανεκφοιτήτως (δηλ. ανελλιπώς) ένεστι και ταις ψυχαίς και τοις σώμασιν εν τοις τάφοις και ταις εικόσιν αυτών ου κατ' ουσίαν, αλλά χάριτι και ενεργεία". (Ρ. G. 94, 12). Και ο Μ. Βασίλειος συμπληρώνει: Ο αφάμενοι οστέων μάρτυρος λαμβάνει τινά μετουσίαν αγιασμού εκ της τω σώματι παρεδρουούσης Χάριτος" (Ρ. G. 30, 112).

Αυτόν τον αγιασμό, την χάρη και την ευλογία ας παρέχει ο Άγ. Γεράσιμος σ' όσους προστρέχουν παρακλητικά μπροστά στο αγιασμένο και χαριτόβρυτο λείψανό του.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΕΩΣ: ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗΣ

Την Κυριακή 14 Οκτωβρίου στο κατανυκτικό Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της Παντανάσσης στο Αίγιο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ τέλεσε την Θεία Λειτουργία για τους νέους και τις νέες που έλαβαν μέρος στην Κατασκήνωση του καλοκαιριού, ανοίγοντας με τον τρόπο αυτό επίσημα την νέα κατηχητική χρονιά στην Ιερά Μητρόπολή μας.

Στην πρόσκλησή του ανταποκρίθηκαν τα στελέχη και αρκετοί από τους κατασκηνωτές, ενώ ήταν επίσης παρόντες ο κ. Βασίλειος Ζήσιμος, Θεολόγος, και η πρεσβυτέρα Παναγιώτα Πετροπούλου, Φιλόλογος-Εκπαιδευτικός, υπεύθυνοι στις δύο Κατασκηνωτικές περιόδους.

Με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας (παραβολή του Σπορέως), ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε για μια φορά ακόμα τους υπευθύνους και τα στελέχη που κάθε χρόνο αναλώνονται στην διακονία της νεότητος, απευθύνθηκε στα παιδιά και τους γονείς τους επαινώντας την επιλογή τους να εμπιστευθούν τον εαυτό τους στην Εκκλησία.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Και τόνισε ότι η Κατασκήνωση είναι μια περίοδος μικρής πνευματικής άθλησης, την οποία οφείλουμε να μεταφέρουμε στην καθημερινή μας ζωή κατά την διάρκεια του χειμώνα. Συνέχεια της είναι οι νεανικές συντροφίες των ενοριών, όπου και εκεί σκοπός είναι, μεταξύ άλλων, να αφήσουμε να σπαρεί και να ευδοκιμήσει στην καρδιά μας ο λόγος του Θεού.

Σε μια εποχή αμφισβήτησεων και προσπάθειας δικαιωδύσεως των αρχών τις πίστεώς μας, η εμπιστοσύνη μας στην Εκκλησία αποτελεί το ασφαλές όπλο για να θωρακίσουμε τις αξίες και την πίστη των Πατέρων μας, να νικήσουμε τον εγωισμό και τα ζιζάνια, που προσπαθούν να μας πνίξουν στην απελπισία και να μας βυθίσουν στο σκοτάδι. Και κάλεσε τα παιδιά να πάνε στον ιερέα της ενορίας τους, να προσέρχονται συχνά στο μυστήριο της ιεράς Εξομολογήσεως και της Θείας Ευχαριστίας, να προσεύχονται και να μελετούν το λόγο του Θεού.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Αμβρόσιος χαίρησε προσωπικά και συζήτησε με τα παιδιά και τους γονείς τους.

ΟΙ ΝΕΟΕΚΚΛΕΓΕΝΤΕΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Ρεπορτάζ-φωτογραφίες: Νικόλαος Μαγγίνας

Με εγκαρδιότητα και θέρμη ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος υποδέχθηκε την Τρίτη 16 Οκτωβρίου, στο Ιερό Κέντρο του Οικουμενικού Θρόνου τους νεοεκλεγέντες Μητροπολίτες Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσόστομο και Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητο, προκειμένου να λάβουν την ευχή και την ευλογία του στο ξεκίνημα της ποιμαντορίας και της διακονίας τους στις δύο ιστορικές επαρχίες οι οποίες κοσμούν το Συνταγμάτιο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Ακολούθως οι δύο νέοι Μητροπολίτες παρακάθισαν στην Πατριαρχική τράπεζα, πριν συνεχίσουν το προσκύνημά τους στο Ιερό Κέντρο και την Κωνσταντινούπολη.

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού Θεόκλητος με τον Πατριάρχη

Ιστορική και Πνευματική αυτογνωσία

-B-

Ήδη εις το δεύτερον σκέλος της αυτογνωσίας κατά την ακραιφνή πνευματικήν και ηθικήν της σφαίραν και θεώρησιν. Κυρίως αρουόμεθα κάποια στοιχεία εκ των Αρχαίων συγγραφέων και κυρίως εκ των σοφών πατέρων της Εκκλησίας και μάλιστα εκ του **Μεγάλου Βασιλείου** και του **Ιωάννου Χρυσόστομου**, οι οποίοι κατ' εξοχήν παρίστανται γνωστοί και ανατόμοι της ανθρώπινης ψυχής.

Βεβαίως οι Αρχαίοι διανοούμενοι διηρέυνησαν την ψυχή του ανθρώπου.

Ο Πλάτων (427-347 π.Χ.) έθεσε το ερώτημα: "Τί ποτέ εστιν ο άνθρωπος;". Και είναι δυσχερής η απάντησις εις το ερώτημα αυτό. Ο αρχαίος ποιητής, ο Πίνδαρος (518-438 π.Χ.) συνιστούσε: (Μάθε τον εαυτόν σου, ποίος είσαι και γίνε παρόμοιος) (Βλ.Δ.Ν. Παπαθανόπουλος "ΑΝΤΙΓΝΩΣΙΑ" (ψς ανάγκη του βίου) εφημ. "ΓΝΩΜΗ" Β' μέρος 1-10-2012, σελ. 42).

Ο Μέγας Βασίλειος (330-379 μ.Χ.) αποδεικνύεται βαθύς, βαθύς, βαθύτατος ανατόμος της ανθρωπίνης ψυχής. Αφιέρωσε ειδικήν πραγματείαν με τον τίτλον: "Πρόσεχε σεαυτώ", όπου επισημαίνει τρόπους και μεθόδους καλλιεργείας της ηθικής αυτογνωσίας και αυτεπιγνώσεως.

Αναφέρει σχετικώς: **"Εξέτασον σεαυτόν τις ει, γνώθι σαυτού την φύσιν, ότι θνητόν μεν σου το σώμα, αθάνατος δε η ψυχή, και ότι διπλή τις εστιν ημών η ζωή, η μεν οικεία τη σαρκί, ταχύ παρερχομένη, η δε συγγενής της ψυχής, μη δεχομένη περιγραφήν, "Πρόσεχε σεαυτώ ουν", μήτε τοις θνητοίς ως αϊδίους εναπομείνης, μήτε των αϊδίων ως παρερχομένων καταφρόνησης".**

(Δηλ. εξέτασε τον εαυτόν σου: Ποίος είσαι. Γνώρισε την φύσιν σου, ότι δηλαδή το μεν σώμα σου είναι θνητόν, η δε ψυχή σου αθάνατος και ότι η ζωή μας είναι υπό τινα οικείαν ελαττωμάτων επίγνωσιν". (Ήτοι: Αγνοούμεν τον ίδιον τον εαυτόν μας... Πραγματικά όπως φαίνεται, το δυσχερέστερον εξ όλων είναι η καλή γνώσις του εαυτού μας. Και τούτο καθ' όσον όχι μόνον ο οφθαλμός μας, που αντικρίζει τα έξω από τον άνθρωπον, δεν είναι κατάλληλος να βλέπη τον εαυτόν μας, αλλά και αυτός ο νους μας, που βλέπει με πολλών ακρίβειαν και ταχέως το ξένον σφάλμα, είναι βραδυκί-

νητος εις το να αντιληφθή τα ιδικά μας μειονεκτήματα. Το ως άνω απόσπασμα περιέχεται εις "Εξαήμερον", έργον του Μ. Βασιλείου.

Περαιτέρω ο ίδιος ο συγγραφεύς και πατήρ διδάσκει ότι η αυτογνωσία οδηγεί προς την Θεογνωσίαν. "Η ακριβής σεαυτού κατανόησις αυτάρκη παρέξει χειραγωγήαν προς την έννοιαν του Θεού.

Εάν γαρ προσέχης σεαυτώ, ουδέν δεήση εκ της των άλλων κατασκευής τον δημιουργόν εξιχνεύειν, αλλ' εν σεαυτώ, οι ονει μικρώ τινι διακόσμω, την μεγάλην κατόψει του κτίσαντός σε σοφίαν".

(Δηλαδή: "Η σαφής γνώσις του εαυτού σου θα σε υποβληθήση αρκόντως, ώστε να συλλάβης την έννοιαν του Θεού. Εάν όντως λοιπόν προσέχης τον εαυτόν σου, δεν αισθάνεσαι χρείαν και ανάγκην να γνωρίσης τον Θεόν δια μέσου της εξωτερικής κτίσεως, αλλά επί του εαυτού σου, ωσάν εις μικρόν διάκοσμον, θα ενοήσης την μεγάλην σοφίαν του Δημιουργού, που σε έπλασε).

Κατά τον Μ. Βασίλειον λοιπόν η αποκάλυψις της πλαστοουργίας του ανθρώπου οδηγεί αναποδράστως προς την σοφήν πλάσιν και εξεικονίζει την πλαστοουργίαν του Σύμπαντος κόσμου εκ μέρους του Θεού.

(Βλ. πλείονα: Βασ. Δ. Χαρώνης: Παιδαγωγική Ανθρωπολογία Μ. Βασιλείου", τομ. Α' Αθήνα, 2002, σελ. 439-441).

Ο έτερος σοφός ανήρ, ιεράρχης, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος (345-407 μ.Χ.) εις τα έργα του περιλαμβάνει σοφάς απόψειςπερί της ηθικής και πνευματικής αυτογνωσίας, ως αξίας, ανάγκης και αγαθοποιού επιδράσεως επί του ανθρώπου. Αποφαίνεται ότι η γνώσις της μηδαμινότητας του ανθρώπου λ.χ. είναι φιλοσοφία: "Ου μικρόν δε τούτο μέρος φιλοσοφίας, δυνηθήναι συνιδείν την αξίαν την ημετέραν. Ούτος γαρ μάλιστα εστιν ο εαυτόν ειδώς, ο μηδέν είναι εαυτόν νομίζων". (Δηλ. Δεν είναι ασήμαντος λεπτομέρεια και αρετή (φιλοσοφία) το να δυνηθή κανείς να συνειδητοποιήση την πραγματικήν μας αξίαν. Καθ' όσον αυτός είναι εκείνος, που γνωρίζει καλύτερα τον εαυτόν του, δηλ. αυτός που παραδέχεται ότι δεν είναι τίποτε». Η γνώμη αυτή του Ιερού Χρυσόστομου εναρμονίζεται με εκείνα που έχει διατυπώσει δια τον εαυτόν ο παλαιός Σωκράτης, όπως τα διασώζει ο Πλάτων, ο μαθητής του: «Εγώ γαρ δη ούτε μέγα ούτε μικρόν ξύνοιδα εμαυτώ σοφός ων» (Γνωρίζω καλά, έλεγε, ότι ούτε εις μέγα ούτε εις μικρόν βαθμόν φρονώ ότι είμαι σοφός) και αλλαχού τονίζει: «Εμαυτώ ξυνήση ουδέν επισταμένω» (Ήτοι δια τον εαυτόν μου εγνωρίζω μετά πεποιθήσεως ότι τίποτε δεν ξέρω καλά).

Τοιουτοτρόπως προσδιορίζεται το νόημα της εσωτερικής πνευματικής αυτογνωσίας, που σημαίνει ηθικήν ευσυνειδησίαν. Αυτά τα γνωρίσματα διέκρινον Σωκράτην και Ιερόν Χρυσόστομον και λοιπούς συγγραφείς και πατέρας της Εκκλησίας ως προς την άσκησιν της πλήρους αυτογνωσίας.

Ως εκ τούτου ο ιερός πατήρ υπογραμμίζει την ηθικήν αναγκαιότητα της αυτογνωσίας: «Μη τα αλλότρια, αλλά τα οικεία πολυπραγμονώμεν κακά. Αναπτύξωμεν ημών

το συνειδός, αναμνησθώμεν ημών την ζωήν άπασαν, έκαστον των ημαρτημένων ημίν περιεργασώμεθα, και μη μόνον μη λέγωμεν κακώς ετέρους, αλλά μηδέ ακούωμεν ετέρων λεγόντων κακώς...» (Ας μην ασχολώμεθα με τα ξένα αποτήματα, αλλά με τα ιδικά μας. Ας εξετάσωμεν την συνειδησίαν μας, ας ενθυμηθώμε όλην την ζωήν μας, ας εξετάσωμε με σοβαρότητα κάθε μας σφάλμα και όχι μόνον να μη κακολογούμεν τους άλλους, αλλά ούτε να ακούωμε αυτούς που τους κατηγορούν).

Υποδεικνύει τα αναγκαία δια την θεραπείαν μας, συνιστά την αποφυγήν κριτικής των άλλων και την στροφήν προς τον εαυτόν μας. Απόδειξις δε της ελλείψεως αυτογνωσίας ο Ιερός Χρυσόστομος επισημαίνει το γεγονός της γενικής αρρώστειας, της ασθενείας όλων μας χωρίς να το αναγνωρίζωμεν. Τούτο στοιχειοθετεί παραλογισμόν: **«Το γαρ εαυτούς αγνοείν, εσχάτης μανίας και φρενίτιδος χαλεπώτερον. Το μεν γαρ ανάγκης νόσημα, το δε διεφθαρμένης προαιρέσεως».**

(Δηλ. Διότι το να αγνοούμεν τους εαυτούς μας είναι φοβερώτερον από την χειροτέρα μορφήν μανίας και παραλογισμού. Καθ' όσον η μανία είναι φυσικόν νόσημα, ενώ η άγνοια του εαυτού μας είναι επακόλουθον κακής προθέσεως).

Ο Ι. Χρυσόστομος περαιτέρω περαίνει περί των αγαθών συνεπειών της αυτογνωσίας: Είναι η επιείκεια προς τους άλλους, ο εξανθρωπισμός, ο δρόμος προς επιστροφήν προς την αρετήν, το αβλαβές της προσωπικότητας, που ασκεί την αυτογνωσίαν. Λ.χ. λέγει: «Ου μικρά δε οδός προς επάνοδον της αρετής το ειδέναι των ημαρτημένων το μέγεθος».

(Είναι συντελεστικός ο τρόπος κατά πολύ, ώστε να επανέλθω κανείς εις τον δρόμον της αρετής με το να έχη επίγνωσιν του μεγέθους των αμαρτημάτων).

Τέλος λέγει: «Ουκούν ουδέν παρεβλάβημεν, ει θέλωμεν προσέχειν εαυτούς». («Αν, δηλ., προσπαθούμεν να προσέχωμεν τον εαυτόν μας, δεν θα ζημιωνόμεθα εις ουδέν»). (Πλείονα ημπορεί να ιδη ο αναγνώστης εις το σύγγραμμα: Βασ. Δ. χαρώνης: «παιδαγωγική Ανθρωπολογία Ιωάννου Χρυσόστομου» τομ. Α' (εν συνεργασία με την Ουρανία Α' Λανάρα), Αθήνα 1993, σελ. 740-747).

Κατά τα ανωτέρω σοφά παραγγέλματα των δύο σημαντικών πατέρων και σοφών δασκάλων της Εκκλησίας μας κρίνεται αναγκαία και «εκ των ων ουκ άνευ» κατά την σημερινήν συγκυρίαν η άσκησις η ενδελχής της Αυτογνωσίας, ως συντελεστού της καλλιεργείας της προσωπικότητας του ανθρώπου.

Η ιστορική αυτογνωσία, ως έκφρασις του παρελθόντος και του παρόντος συμβάλλει προς στερέωσιν εθνικού και πατριωτικού αισθήματος.

Η ηθική αυτογνωσία, συνδυαζομένη με την αυτοεξέτασιν και την λελογισμένην αυτοκριτικήν συντείνει ανατλήκτως εις την αποκρυστάλλωσιν εναρέτου βίου, συν Θεώ, απαραίτητου όντος εις την πολύπαθον και δοκιμαζομένην κοινωνίαν μας.

ΤΕΛΟΣ

Ο Εκκλησιολόγος

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΛΣΙΩΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΥΤΟΥ

1. Αληθινό κόσμημα της Εκκλησίας κατά την μεταποστολική εποχή αποτελεί ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, μαθητής του Ευαγγελιστού Ιωάννου και ένας εκ των λεγομένων Αποστολικών Πατέρων. ¹ Ήκμασε περί τα τέλη του πρώτου και τας αρχάς του δεύτερου αιώνας και είναι ο δεύτερος κατά σειράν, μετά τον Ευόδιο, επίσκοπος Αντιοχείας της Συρίας. Το επίθετο «Θεοφόρος», το οποίο αποδίδει ο ίδιος στον εαυτόν του, αλλά και εις όλους τους χριστιανούς, εδόθη στον Ιγνάτιο, ίσως κατά την βάπτισή του ή και βραδύτερον, «*ως τον Χριστόν ἔχων εν στέρνῳ*», δηλαδή ως αφοσιωμένον εις Αυτόν. Μεταγενέστερη όμως παράδοση διασώζει την πληροφορία ότι ο Ιγνάτιος ήταν το παιδί εκείνο, το οποίον εκράτησε ο Ιησούς στην αγκαλιά του και το παρουσίασε στους μαθητάς του ως παράδειγμα αθωότητας. ² Γενικώτερα, το «Θεοφόρος» σημαίνει τον φέροντα τον Θεόν, δηλαδή «*τον βεβαπτισμένον, τον χριστιανόν, τον ενωθέντα με τον Χριστόν και εν αὐτῷ ζῶντα και πορευόμενον*». ³

Κατά τον επί Τραϊανού διωγμόν των Χριστιανών (98-117) ο Ιγνάτιος, υπεραμυνόμενος με παρρησία των δικαίων της Εκκλησίας, των χριστιανών και των αληθειών της χριστιανικής πίστεως, συνελήφθη από τις Ρωμαϊκές αρχές, κατεδικάσθη σε θάνατο και με συνοδεία θηριώδους αποσπάσματος στρατιωτών, διακρινομένων για την σκληρότητά των, εστάλη στην Ρώμη, προκειμένου να ριφθῇ ως βορά των θηρίων στον ιππόδρομο της Ρώμης και να κατασπαραχθῇ ὑπ' αὐτῶν. «*Ἀπό Συρίας μέχρι Ρώμης θηριομαχῶ διαγῆς και θαλάσσης, νυκτός και ἡμέρας δεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, ὁ ἔστι στρατιωτικόν τάγμα, οἱ και ευεργετούμενοι χεῖρους γίνονται*», γράφει ο ίδιος σε επιστολή του προς Ρωμαίους. ⁴ Πρόκειται για στρατιώτες οι οποίοι, κατά την συνήθεια των Ρωμαίων, είχαν ως ἔμβλημά των την λεοπάρδαλη, προφανώς δε η συμπεριφορά αὐτῶν ἦταν ἀνάλογη με εκείνην των λεοπαρδάλων.

Κατά την πολυήμερη και βασανιστική πορεία του από Συρίας εις Ρώμην επέρασε από την Σμύρνη, όπου εκεί προσήλθαν να εκφράσουν την συμπάθεια και τα αισθήματα της αγάπης των προς τον αγόμενο προς το μαρτύριο Ιεράρχη, εκπρόσωποι χριστιανικών εκκλησιῶν της Μ. Ασίας. Μέσω αὐτῶν ο Ιγνάτιος ευρήκε την ευκαιρία να αποστείλῃ τρεις περίφημες επιστολές προς ἀντίστοιχες χριστιανικές κοινότητες, ἴητοι της Εφέσου, της Μαγνησίας και των Τράλλων, μεστές αφθάστων εννοιῶν και χριστιανικῶν διδαγμάτων. Ὡσαύτως ἀπὸ την Σμύρνη ο Ιγνάτιος ἀπηύθυνε επιστολή και προς την Εκκλησίαν της Ρώμης, ὅταν πληροφορήθη ὅτι οἱ εκεί χριστιανοὶ κατέβαλλαν προσπάθειες να τον σώσουν ἀπὸ το μαρτύριο. Η επιστολή αὐτή, πλήρης πίστεως και αγάπης προς τον Ιησοῦ Χριστό, ἀποκαλύπτει τον ἀσίγητο πόθο του Ιεράρχου για το μαρτύριο προκειμένου να επιτύχῃ το ταχύτερον την ἑνώσή του με τον Χριστό. «*Ἄς ἔλθουν ἐπάνω μου, φωτῆ και σταυρός και συμπλοκές θηρίων, διαμελισμοὶ και διασκορπισμοὶ των ὁσῶν μου, τεμαχισμός των μελῶν, αλεσμοὶ ὅλου του σώματος... αρκεῖ μόνον να κερδίσω τον Ἰησοῦν Χριστόν*», γράφει στην επιστολή του προς τους χριστιανούς της Ρώμης. Ο πόθος αὐτοῦ ἐπιδεικνύει για το μαρτύριο συνδέεται με τον πόθο της ἐνώσεώς του με τον Θεό, ὅπως καταδεικνύεται ἐξ ὧσων ἐν συνεχείᾳ προσθέτει: «*Εὐχόμεαι γρήγορα να εὐρεθῶ ἀντιμέτωπος των θηρίων, τα οποία και θα κολακεύσω για να με καταβροχθίσουν συντόμως. Παρακαλῶ να με συγχωρήσετε για την ἐπιμονή μου, ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζω τι με συμφέρει... Τίποτε δεν ἐπιθυμῶ ἀπὸ τὰ ὁρατὰ και τὰ ἀόρατα, παρὰ μόνον να ἐπιτύχω τον Ἰησοῦν Χριστόν... Προτιμῶ να ἀποθάνω χάριν του ὀνόματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρὰ να βασιλεύσω ἕως τα πέρατα της γῆς. Εκείνον ζητῶ, που ἀπέθανε για μας, εκείνον θέλω, που ἀνέστη για μας. Ἀφήσατέ με να λάβω καθαρό φως, διότι, μόνον ὅταν φθάσω ἐκεῖ, θα εἶμαι ἀληθινὰ ἄνθρωπος... Εκείνος τον ὁποῖον ἐγὼ τόσο πολύ ἀγαπῶ ἔχει σταυρωθεῖ («ο ἐμός ἔρως ἐσταύρωται») και για τίποτε ἐγκόσμιο δεν ἔχω ἐνδιαφέρον».⁵ Λόγοι οἱ οποίοι ἀποτελοῦν ὕμνον, και εκφράζουν με ὅλη την θερμότητα, την ζῶσα πίστη του Ιγνατίου προς τον Σωτήρα Χριστό.*

Ἀπὸ την Σμύρνη ο Ιγνάτιος ὁδηγήθηκε στην Τρωάδα, ἀπὸ ὅπου ἔγραψε τρεις ἀκόμη επιστολές, μίαν προς Φιλαδελφεῖς, μίαν προς Σμυρναίους και μίαν προσωπική επιστολή προς τον ἐπίσκοπο Σμύρνης Πολύκαρπο, ἴητοι ἐν ὧν ἐπτά, ἐκπάλου λογοτεχνικῆς ωραιότητος, ἀλλά και ἀνυπολόγιστου ἐκκλησιαστικῆς σπουδαιότητος. Ευχαριστεῖ ὅλους τους χριστιανούς για τις περιποιήσεις που του ἐπεφύλαξαν και το ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον που ἐπέδειξαν προς το προσωπικό του. Ἀπευθύνει ὡσαύτως συμβουλές, παραινέσεις και νοουθεσίες προς αὐτοὺς προς διαφύλαξη της πίστεως, της ἐνότητος των χριστιανῶν, προς ἀποφυγὴν διαβρώσεων του χριστιανικοῦ κηρύγματος, ἀπὸ τὰ ἰουδαϊκὰ θέσμια και των αἱρέσεων, που τις χαρακτηρίζει «γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον». ⁶ Ὅλα αὐτὰ θα τὰ ἐπετύγχαναν οἱ χριστιανοὶ μόνον δια της υπακοῆς των στον ἐπίσκοπον, «*ὄντα κεφαλὴν της Εκκλησίας*», και με τον σεβασμό τους προς τους πρεσβυτέρους και δια της οφειλομένης τιμῆς προς τους διακόνους. Τέλος, ἀπὸ την Τρωάδα, «*πεζοπόρων και διὰ θαλάσσης*», με ὁλονὲν ἐπιτεινόμενο τον πόθο του μαρτυρίου, ἐφθασε στην Ρώμη, ὅπου ριφθεῖς στα θηρία, υπέστη μαρτυρικό θάνατο τον 20ὴ Δεκεμβρίου του 110, ὁπότε και ἐπταπυθῶθῃ εκείνο το οποίον ἔλεγε, ὅτι δηλαδή «*ἄπὸς ἐμὲ Θεοῦ και δι' ὁδόντων θηρίων ἀλήθῃμαι, ἵνα καθαρός ἄρτος εὐρεθῶ του Χριστοῦ*». ⁷

2. Ο ἐπίσκοπος Αντιοχείας ἅγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, ὅπως και οἱ λοιποὶ Αποστολικοὶ Πατέρες, ὑπῆρξε σε ὕψιστο βαθμὸ φορέας και ἀργυρνος φύλακας της Αποστολικῆς παραδόσεως και ὡς ἐκ τούτου, ἡ αξία των ὡς ἄνω ἐπιστολῶν του εἶναι ἀνεκτίμητος για την κατανόηση της ιστορίας της Εκκλησίας και του ἐκκλησιαστικοῦ πολυέθμους κατά την ἀρχαία ἐκείνη εποχή. Τα θέματα στα οποία ἀναφέρεται στις επιστολές του ἔχουν γενική σημασία και ἀφοροῦν στις νεοσύστατες χριστιανικές κοινότητες, παρέχουν δε σε μας την δυνατότητα να πληροφορηθούμε στοιχεῖα ζωῆς και δράσεως, ἠθικῆς καταστάσεως και οργανώσεως των χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν της μεταποστολικῆς ἐποχῆς, μάλιστα δε του Μικρασιατικοῦ χώρου και της Συρίας, ἀρχομένου του δεύτερου

αἰῶνος, ⁸ κυρίως ὁμῶς να γνωρίσουμε την διδασκαλία και τις ἀπόψεις του περὶ του ἐπισκοπικοῦ αξιώματος και την θέση του ἐπισκόπου στην Εκκλησία. Εἶναι ο πρώτος μάρτυρ του θεσμοῦ του ἐπισκόπου ὑπὸ την οριστική του μορφή.

Κατὰ τον Άγιο Ιγνάτιο οἱ ἐπίσκοποι, ἀλλά και οἱ πρεσβύτεροι και οἱ διάκονοι, εἶναι «*οἱ τὴν δικαεκριμένην ἐν τη ἐκκλησίᾳ τάξιν κατέχοντες*», διότι «*χωρὶς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται*». ⁹ Εἰδικώτερα το ἐπισκοπικὸν αξίωμα ἐρμηνεύεται ἀπὸ τον ἱερὸν Πατέρα ὡς ἀποστο-

λικὸν αξίωμα, χωρὶς ὁμῶς τούτο να ταυτίζεται με το ἀποστολικό, καθ' ὅσον οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἄμεσοὶ μαθηταὶ του Κυρίου και καθολοὶ ἐπίσκοποι της Εκκλησίας ἦσαν ἀνώτεροι των ἐπισκόπων. ¹⁰ Ο ἐπίσκοπος την διακονία του, ἡ ὁποία ἀνήκει στον Θεό, δεν την ἀποκτῶ οὔτε ἀπὸ μόνος του, οὔτε μέσω ἀνθρώπων, οὔτε με ματαιοδοξία, «*ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ Πατρὸς και Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*». ¹¹

Ο Άγιος Ιγνάτιος τον «*ἀξιόθεον ἐπίσκοπον*» χαρακτηρίζει στις ἐπιστολές του ὡς τύπον του Πατρός: «*Πάντες ἐντρεπέσθωσαν... τον ἐπίσκοπον ὄντα τύπον του πατρὸς*», ¹²

Ο ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ «τύπον» και εἰκόνα του Πατρὸς ὅχι με συμβολική ἀλλά με πραγματική ἔννοια και ἡ περὶ τον ἐπίσκοπον ἐνότης των χριστιανῶν δεν εἶναι θέλημα ἀνθρώπινο, ἀλλά «Θεοῦ φωνή». Κεφαλὴ ἐκάστης τοπικῆς Εκκλησίας, κατὰ τον ἱερὸ Ιγνάτιο, εἶναι ο ἐπίσκοπος, ο ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ την Εκκλησία, ἀποτελεῖ το κέντρο αὐτῆς και στην πνευματική ἐξουσία αὐτοῦ ὑπάρχουν οἱ χριστιανοὶ οφειλουν να συντρέχουν «*τη του ἐπισκόπου γνώμῃ*» και να εἶναι στενά συνδεδεμένοι μαζί του, ὅπως ἡ Εκκλησία με τον Ἰησοῦ Χριστό και ὁπως ο Ἰησοῦς Χριστὸς με τον Πατέρα «*ἵνα πάντα ἐν ἐνότητι σύμφωνα ᾗ*». ¹³ Στην «ἐπαρχία» του ο ἐπίσκοπος εἶναι ὁ, τι ο Χριστὸς για την καθολική Εκκλησία, συνειληφὴ περὶ τον ἐπίσκοπον ἐνότης εἶναι ἐνότης με τον Θεό. «*Ὅσοι γὰρ Θεοῦ εἰσὶν και Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτοι μετὰ του ἐπισκόπου εἰσὶν*». ¹⁴ Ο Άγιος Ιγνάτιος ἐξαίρων τον ἐπίσκοπο ὡς ἐκπρόσωπο της Εκκλησίας και ὡς το κέντρον της ἐξωτερικῆς ἐνότητος αὐτῆς, γράφει προς τους Σμυρναίους: «*Ὅπου ἀνφανὴ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ και το πλήθος ἔστω*, (δηλαδή ἡ τοπική ἐκκλησία), *ὥστερ ὅπου ἀνὴρ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησίᾱ*». ¹⁵ Επειδὴ ο ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ την συνιστάμενήν και την ἐνσάρκωση ὅλης της ἐνότητος της τοπικῆς Εκκλησίας συνιστᾶ ὁπως ὅλοι ἀκολουθοῦν τον ἐπίσκοπο, ὁπως ο Ἰησοῦς Χριστὸς τον Πατέρα και κανεὶς να μὴ πράττει τίποτε χωρὶς αὐτόν. «*Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε ὡς Ἰησοῦς*

Χριστὸς τῷ Πατρὶ... Μηδεὶς χωρὶς του ἐπισκόπου πρᾶσσεῖται των ἀνηκόντων εἰς την Εκκλησίαν», ¹⁶ ἀπολογεῖ δε την προτροπή του αὐτή, γράφων προς τους Μαγνησίους: «*Ὡστερ οὖν ο Κύριος ἄνευ του Πατρὸς οὐδὲν ἐποίησεν ἠνωμένους ὡν, οὔτε δι' εαυτοῦ, οὔτε δια των ἀποστόλων, οὔτως μηδὲ ὑμεῖς ἄνευ του ἐπισκόπου... μηδὲν πράσσετε*». ¹⁷

Ο Άγιος Ιγνάτιος στα χέρια του ἐπισκόπου συγκεντρώνει ὅλες τις θρησκευτικές και ἐκκλησιαστικές ἐξουσίες. Παν ὁ, τι γίνεται στην Εκκλησία, βάπτισμα, γάμος, θεία Ευχαριστία, ἡ φιλανθρωπικὴ διακονία κ.λπ., πρέπει να γίνονται με την ἄδεια του ἐπισκόπου, για να ἀποφεύγονται οἱ παρασυναγωγές, τὰ σχίσματα και οἱ διαιρέσεις. «*Οὐκ ἐξὸν ἔστιν χωρὶς του ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν, ἀλλ' ο ἀν ἐκείνους δοκιμάσῃ, τούτο και τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾗ και βέβαιον παν ὁ πρᾶσσεται*», ¹⁸ θεωρεῖ δε τόσο φοβερό το να πράττει κανεὶς κάτι χωρὶς την ἄδεια του ἐπισκόπου, ἡ ἄθεθα αὐτοῦ, ὥστε να χαρακτηρίζει την πράξη αὐτῇ ὡς διαβολικὴ ἐνέργεια. «*Ο λάθρα ἐπισκόπου τι πρᾶσσαν τῷ διαβόλῳ λατρεύει*», ¹⁹

Συνεχῆς και ἐνθερμος προτροπή του Αγίου Ιγνατίου εἶναι ἡ ὑποταγή και ἡ συμπόρευση των πιστῶν με την γνώμῃ του ἐπισκόπου, ἰδιαίτερως μάλιστα των πρεσβυτέρων, οἱ οποίοι πρέπει να εἶναι αφοσιωμένοι και ἐνωμένοι με τον ἐπίσκοπο, ὅπως οἱ χορδές στην κithάρα. «*Το γὰρ ἀξιόνομαστων ὑμῶν πρεσβύτεριον, ὁ Θεὸς ὁ ἄξιον, οὕτως συνήρμοσαι τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χορδαὶ κithάρᾱ*», ²⁰ Στο πρόσωπο του ἐπισκόπου προστίθεται και το πρεσβύτεριον με τούς διακόνους, προβάλλει μάλιστα τους μεν ἐπισκόπους με τον Πατέρα, τους δε πρεσβυτέρους με τους Αποστόλους και τους διακόνους με τον Χριστό. Γράφει προς τους Μαγνησίους: «*Παραίνῳ ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ σπουδάζετε πάντα πρᾶσσειν, προκαθημένον του ἐπισκόπου εἰς τύπον Θεοῦ και των πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου των ἀποστόλων και των διακόνων, των ἐμοὶ γαλουκιάτων, πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ*», ²¹ χωρὶς τούτο να σημαίνει μείωσις της σημασίας του ἐπισκόπου, ο ὁποῖος ἀποτελεῖ το κέντρον και εἶναι ο μόνος που δύναται να παριστᾶ την Εκκλησία. ²² Εξαίρων δε την υπεροχή του ἐπισκόπου ἐναντι των πρεσβυτέρων γράφει ὅτι εἶναι καλοὶ οἱ ἱερεῖς, ἀνώτερος ὁμῶς ο ἀρχιερεὺς, στον ὁποῖον εἶναι ἐμπειπιστευμένα τὰ ἅγια των Ἀγίων, τὰ μυστήρια του Θεοῦ: «*Καλοὶ και οἱ ἱερεῖς, κρείσσων δε ο ἀρχιερεὺς ο πεπιστευμένος τῷ Ἄγῳ των Ἀγίων, ὡς μόνος πεπίστευται τῷ κυρίῳ τῷ Θεῷ*». ²³ Ο ἐπίσκοπος εἶναι ἐκεῖνος ο ὁποῖος διανέμει τὰ χαρίσματα και τὰ λειτουργήματα που κάνουν φανερὴ τὴν ἐνέργεια και την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία.

Αὐτῇ ἦταν ἀπ' ἀρχῆς ἡ θέση του ἐπισκόπου στην Εκκλησία. Ο ἐπίσκοπος εἶναι ο προσφέρων την Θεία Ευχαριστία και ὡς ἐκ τούτου ἡ Εκκλησία βλέπει τούτον, ὁπως ἐλέγχθῃ, ὡς εἰκόνα και τύπον του Θεοῦ ἢ του Χριστοῦ. Το ἔργον του ἦταν ἐξ ἀρχῆς κυρίως λειτουργικό, συνιστάμενο στην προσφορά της Θείας Ευχαριστίας. Εἶναι δε τόσο στενά συνδεδεμένο το μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας, ὅπως και ο ἐπίσκοπος «*μετὰ πάσης της Εκκλησίας*», ὥστε να μὴ διαχωρίζονται σαφῶς τὰ στοιχεῖα αὐτὰ στην σκέψῃ του Αγίου Ιγνατίου. Τοιοῦτοτρόπως δια τῆς ὅλης διδασκαλίας του, ο ἱερός πατήρ, ἀνέδειξε τον κεντρικὸ ρόλο του ἐπισκόπου ὡς προσεσώτος της ευχαριστιακῆς συνάξεως της τοπικῆς Εκκλησίας ἀλλά και ὡς ἐγγυητοῦ της ἐνότητος αὐτῆς. Περιέργως ο Άγιος Ιγνάτιος

Του Ιωάννου Φ. Αθανασόπουλου (Θεολόγου - Φιλολόγου)

δεν θεωρεῖ ἀπαραίτητο προσόν για τον ἐπίσκοπο το κήρυγμα του θείου λόγου, γράφων προς τους Φιλαδελφεῖς ὅτι, ὅταν σιωπᾶ, λέγει περισσότερα ἀπὸ ἐκείνους οἱ οποίοι ὁμιλοῦν ἀπερίσκεπτα. «*Σιγῶν – ο ἐπίσκοπος – πλείονα δύναται των μάταια ὁμιλούντων*». Ἀλλά «*και ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλείονως αὐτόν φοβέσθω? πάντα γὰρ ὃν πείπει ο οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οικονομίαν, οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτόν δεχέσθαι, ὡς αὐτόν τον πέμψαντα*». ²⁴

Ἀλλ' ὁ Άγιος Ιγνάτιος δεν παραλείπει να ἀναφερθεῖ και στο τυχόν νεαρόν της ηλικίας του ἐπισκόπου, το οποίον δεν πρέπει να ἀποτελεῖ αἰτία μειώσεως της προς το πρόσωπόν του τιμῆς. Ἀντιθέτως μάλιστα ο χριστιανὸς οφειλουν να του ἀπονέμουν κάθε σεβασμό. «*Υμῖν δε πρέπει μὴ συγχράσθαι τῇ ηλικίᾳ του ἐπισκόπου, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν Θεοῦ πατρός πάσαν ἐντροπήν αὐτῷ ἀπονέμειν*». ²⁵ Δηλαδή δεν πρέπει να ἐπιηρεάζεσθε ἀπὸ την ηλικία του ἐπισκόπου ἀλλά να του ἀπονέμετε κάθε σεβασμό, γράφει προς τους Μαγνησίους. Ἀκόμη και τυχόν ὁρισμένες ἀτέλειες, που ἐνδεχομένως μπορεῖ να ὑπάρξουν, δεν πρέπει να ἐπιδρῶν μειωτικῶς ἐπὶ του ἐπισκοπικοῦ αξιώματος. Τέλος με ἰδιαίτερα περικεκτικό τρόπο ο ἱερός Ιγνάτιος ὁμιλεῖ για την καθόλου πολιτεία και τὰ καθήκοντα του ἐπισκόπου ἐναντι του ποιμνίου του, γράφων στην προς τον Πολύκαρπον ἐπιστολή του και τὰ ἐξῆς: «*Σε παρακαλῶ στο ὄνομα της χάριτος που φέρεις, να συνεχίσεις τον δρόμο σου και να στηρίζεις ὅλους στην πίστη, για να σωθοῦν... Να φροντίζεις την ἐνότητα ἀπὸ την ὁποία δεν ὑπάρχει ἀνώτερο πράγμα. Να τους υπομένεις ὅλους ὅπως ο Κύριος υπομένει ἐσένα. Να τους ἀνεχέσαι ὅλους με ἀγάπῃ. Να ἀφοσιώνησαι σε ἀδελῖπες προσευχές. Να ζητᾶς περισσότερη σύνεση ἀπὸ αὐτὴν που ἔχεις. Να μένεις ἀργυρνος ἔχοντας πνεῦμα ἀκοίμητο. Στον καθὲ ἀνδρὰ να μιλάς κατὰ τρόπο που ταιριάζει στον Θεό. Να υπομένεις τις ασθένειες ὅλων, σαν τέλειος ἀθλητής. Ὅπου καταβάλλεται περισσότερος κόπος, ἐκεῖ ὑπάρχει και πολὺ κέρδος*». ²⁶ Ὡσαύτως και ἡ καθόλου πολιτεία του ἐπισκόπου πρέπει να εἶναι ἐνᾶρετος και τελεία. Ἡ ἐπιείκεια, το «*ἀκίνητον*», δηλαδή «*το μὴ σπεύδειν εἰς ἐπιβολὴν κυρώσεων κατὰ των τυχόν ἐκτρεπομένων*» και το «*ἀόρητον*» του ἐπισκόπου, ἰδιαίτερως εξαίρονται ὑπὸ του Ιγνατίου στις ἐπιστολές του. ²⁷

3. Τοιούτου ὄντος του ἐπισκοπικοῦ αξιώματος ἀπὸ την ἀρχαιστάτη ἐκείνη εποχή κατανοοῦμε την αξία των ἐπιστολῶν του ἐπιφανοῦς πατρὸς Ιγνατίου του Θεοφόρου, λόγω των ἀπειρορίστου ἰσχύος και διηνεκοῦς αξίας πληροφοριῶν που διασώζων περὶ του πολυέθμους της ἐκκλησίας, εἰδικώτερα μάλιστα περὶ του ἐπισκοπικοῦ βαθμοῦ, κατὰ την ἀρχικὴ φάση της διαμορφώσεως αὐτοῦ, ὡς και περὶ των ἄλλων ἱερατικῶν βαθμῶν, του πρεσβυτέρου και του διακόνου, σαφῶς διακρινόμενων μετὰξὺ των. Εξαίρεται ὁμῶς ὅλως ἰδιαίτερως ο ἱερατικὸς βαθμὸς του ἐπισκόπου, του οποίου τον κεντρικὸ ρόλο στην Εκκλησία ἀνέδειξε δια των ἐπιστολῶν του ο «*θηριόβροτος*» Μάρτυρ. Ἀνέδειξε το αξίωμα τούτο μείζον και θεῖον, ἀλλ' ὅχι αὐθόπαρκο και αὐτόνομο, γιατί συνυπάρχει με τους πρεσβυτέρους, τους διακόνους και τον λαόν διὰ τον λαόν. Στον μικρόκοσμο της ἐπαρχίας του ο ἐπίσκοπος εἶναι ὁ, τι ο Χριστὸς «*δια τον μακρόκοσμον της καθολικῆς Εκκλησίας*». ²⁸ Εἶναι το κέντρον της ορατῆς ἀλλά και της ἀλθούσης ἐκκλησίας. Εἶναι ο ὁδηγὸς λειτουργός και μεσίτης της χάριτος, ο ἐγγυητής της ἀληθείας ἐναντι των αἱρέσεων. Εἶναι «*ἡ φωτοφόρος καθέδρα*» στην ὁποίαν τον τοποθετεῖ ο Θεός «*ἐν ἑσαστράπτῃ φωτισμόν τη ἐκκλησίᾳ και δογματίων και πράξεων σκότους ἀπηλλαγμένων, ὅπως ὀρώντες οἱ λαοὶ τὰ ἀκίνητα της ζωτικῆς λαμπηδόνης προς ἐκείνον ευθύνηται και τον πατέρα των φωτῶν δοξάζωσι*». ²⁹

Υποσημειώσεις – Παραπομπές

1. Αποστολικοὶ Πατέρες ἀνομιάζονται οἱ ἀμέσως μετὰ τους Αγίους Αποστόλους ἱεροὶ ἄνδρες, οἱ οποίοι ἐχρημάτισαν μαθηταὶ ἢ ἀκροαταὶ αὐτῶν. Εἶναι οἱ ἄμεσοι συνεχισταὶ του ἔργου και της διδασχῆς των Αποστόλων και πρώτοι, μετὰ ἀπὸ αὐτοὺς, φορεῖς της Αποστολικῆς Παραδόσεως. Τὰ ἔργα τους κατέχουν ἐξέχουσα θέση στην χριστιανικὴ Γραμματεία, ἀπηχοῦν την προφορικὴ παράδοση της Εκκλησίας και τοποθετοῦνται ευθύς μετὰ τον Κανόνα της Καίνης Διαθήκης. Αποστολικοὶ Πατέρες εἶναι οἱ: Κλήμης Ρώμης, Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, Σμύρνης Πολύκαρπος, ὁ ἄγνωστος συγγραφέας της Διδαχῆς των Αποστόλων, Βαρνάβας, Ερμάς και ο Παπίας, ἐπίσκοπος Ἰερραπόλεως. Δημ. Σ. Μπαλάνου, οἱ Πατέρες και Συγγραφεῖς της Αρχαίας Εκκλησίας, ἐκδ. Αποστολ. Διακονίας. Ἀθήναι 1961², σελ. 7. Κων. Γ. Μπόνη, Χριστιανικὴ Γραμματεία... Τομ. Α' ἐν Ἀθήναις 1972, 6. 136 κ.ε.
2. Βλ. Ματθ. ιη, 2.
3. Κων. Γ. Μπόνη, ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος και οἱ περὶ Εκκλησίας ἀντιλήψεις αὐτοῦ., «Ορθόδοξος Σκέψις» (1958), σ. 10.
4. Ιγνατίου, προς Ρωμαίους, 5.1.
5. ὁ.π. 5.6,7.
6. Ιγνατίου, προς Τραλλιανούς, 2.1.
7. Ιγνατίου προς Ρωμαίους, 4.1.
8. Κων. Γ. Μπόνη, Χριστιανικὴ Γραμματεία... Τομ. Α' ἐν Ἀθήναις 1972, σ. 236 κ.ε.
9. Ιγνατίου, προς Τραλλιανούς, 3.1. Παν. Χρήστου, Ιγνάτιος. Θ.Η.Ε., τ. 6^{ος}, στ. 711.
10. Παν. Ν. Τρεμπέλα, Δογματικῆς Ορθοδ. Εκκλησίας, Τομ. Β' Ἀθῆναι 1959, σ. 30.
11. Ιγνατίου, προς Φιλαδελφεῖς 1.1.
12. Ιγνατίου, προς Τραλλιανούς, 3.1.
13. Ιγνατίου, προς Εφεσίους, 4.1, 5.1.
14. Ιγνατίου, προς Φιλαδελφεῖς, 3.2.
15. Ιγνατίου, προς Σμυρναίους, 8.2.
16. Ιγνατίου, προς Σμυρναίους, 8.1.
17. Ιγνατίου, προς Μαγνησίους, 7.1.
18. Ιγνατίου, προς Σμυρναίους, 8.2.
19. Ιγνατίου, προς Σμυρναίους, 9.1. Κων. Γ. Μπόνη, ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, ὁ.π., σ. 40.
20. Ιγνατίου, προς Εφεσίους, 4.1.
21. Ιγνατίου, προς Μαγνησίους, 6.1.
22. Ιωαν. Δ. Ζηζιούλα, Ἡ ἐνότης της Εκκλησίας ἐν τη Θεῇ Ευχαριστίᾳ και τῷ ἐπισκόπῳ... Ἐν Ἀθήναις 1965, σ. 46.
23. Ιγνατίου, προς Φιλαδελφεῖς, 9.1. Κων. Γ. Μπόνη, ὁ.π., σ. 40.
24. Ιγνατίου, προς Φιλαδελφεῖς, 1.1. Εφεσίους 6.1.
25. Ιγνατίου, προς Μαγνησίους, 3.1.
26. Ιγνατίου, προς Πολύκαρπον, 1,2-3.
27. Ιγνατίου, προς Φιλαδελφεῖς, 1-2. Κων. Γ. Μπόνη, ὁ.π.
28. Πρβλ. Ιγνατίου, Ἐφεσ. 5.1, Ρωμ. 4.1, Σμυρν. 8.2.
29. Ισιδῶρου Πηλούς. Ἐπιστ., 1.32, Δοσισθέω, ΜΓ. 78.201. C.

ΛΑΜΠΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΛΩΝΗΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Με λαμπρές λατρευτικές εκδηλώσεις τιμήθηκε η έκτη επέτειος ευρέσεως και επιστροφής της κλαπείσας Ιεράς και Θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας μας στην Ιερά Μονή Ελώνης Κυνουρίας την περ. Κυριακή 14 Οκτωβρίου του Σπορέως.

Το γεγονός της κλοπής του χαριτοβρύτου θησαυρού, ως γνωστόν, είχε συγκλονίσει το πανελλήνιο προκαλώντας παγκόσμιο ενδιαφέρον, ενώ η περιοχή και γενικότερα η Ιερά Μητρόπολις Μαντινείας και Κυνουρίας είχε βυθιστεί κυριολεκτικά στο πένθος.

Τελικώς οι προσευχές και οι δεήσεις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλε-

ξάνδρου, σύμπαντος του Ιερού Κλήρου, των Μοναστικών Αδελφοτήτων και του ευσεβούς Λαού της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών εισακούσθηκαν και μετά από τις δέουσες ενέργειες των αρμοδίων Αρχών, η Ιερά Εικόνα της Θεομήτορος βρέθηκε και την 1ην Οκτωβρίου 2006, επανήλθε πανηγυρικά και μέσα σε κλίμα Ιεράς κατανύξεως, τοποθετήθηκε στο μόνιμο θρόνι της, στην Ιερά Μονή Ελώνης Κυνουρίας. Χιλιάδες πιστών καταφθάνουν στην Μονή να προσκυνήσουν την Παναγία μας προκειμένου να λάβουν χάριν και δύναμιν.

Πλήθος πιστών και φέτος από την Αρκαδία, τη Λακωνία αλλά και πολλές περιοχές της χώρας προσήλθαν στο Μοναστήρι της Έλωνας για να προσκυνήσουν, να προσευχηθούν και να λάβουν δύναμη και ελπίδα από τη θαυματουργό εικόνα της Παναγίας της Βρεφοκρατούσας.

Σύμφωνα με την παράδοση, η εικόνα βρέθηκε από βοσκούς της περιοχής, σε απόκρημνη κι απρόσιτη θέση κι εντοπίστηκε γιατί κατά "θαυμαστό" τρόπο φωτιζόταν επίμονο το σημείο.

Στην εικόνα αυτή της Θεοτόκου έχουν αποδοθεί πολλά θαύματα και γι' αυτό πλήθος από τάματα πιστών περιβάλουν το προσκυνητάρι της. Οι πιστοί, όλο το χρόνο,

από κάθε γωνιά της χώρας ακόμα κι από το εξωτερικό, προσέρχονται με κάθε τρόπο και μέσο, πεζοπορώντας και γονυπετώντας, εκπληρώνοντας το τάμα τους και προσκυνώντας την Ιερά εικόνα της Παναγίας, δείχνοντας έτσι την αγάπη τους και την ευγνωμοσύνη τους στο πρόσωπο της Θεοτόκου.

Στο Καθολικό της Μονής τελέσθηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλεξάνδρου με συλλειτουργούς τον Πατρών Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο και τον νεοχειροτονθέντα Μητροπολίτη Ιερισσού κ. Θεόκλητο, ο οποίος κήρυξε και τον Θείο Λόγο.

* Η φιλόξενη Αδελφότητα της Μονής μετά την Θεία Λειτουργία προσέφερε σε όλους το λεγόμενο μοναστηριακό κέρασμα.

Παρουσιάζουμε σήμερα από το αρχείο του "Ε" δύο φωτογραφικά στιγμιότυπα από την υποδοχή ευρέσεως της Εικόνας της Παναγίας Ελώνης, την 1η Οκτωβρίου 2006.

Τότε, είχαν παραυρεθεί και καταγράψει τις παραπάνω εκδηλώσεις, ο τηλεοπτικός Σταθμός της τοπικής μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" και ο "Εκκλησιολόγος".

ΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΓΝΟ ΚΕΡΙ - ΛΙΒΑΝΙ
ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ)

ΤΗΛ. & FAX: 2610 314.320

Πλήρεις Ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητας,
μόνο με 380 ευρώ!

Στη κυριολεξία πλυμμήρισε από νεανικές παιδικές φωνές και παρουσίες το Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο και ο αύλειος χώρος του Ιερού Ναού Παναγίας Αλεξιώτισσης, το περασμένο Σάββατο 13 Οκτωβρίου, επί τη ενάρξει της νέας Κατηχητικής περιόδου, των Κατηχητικών Σχολείων της ενορίας.

Ιδίους όμμασι παρακολουθήσαμε μία πρωτόγνωρη προσέλευση παιδιών κάθε ηλικίας, καθώς και την παρουσία δεκάδων γονιών που συνόδευσαν τα "πρωτάκια" στην πρώτη τους συμμετοχή με την κατήχηση του Λόγου του Θεού.

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
 ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΩΝ
www.automintzas.gr
 AutoMintzas - Auto Electric Center
 Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
 E-mail: info@automintzas.gr

Τελέσθηκε Αγιασμός από τους εφημέριους του Ναού Πρωτοπρεσβύτερο π. Βασίλειο Δημητρόπουλο, π. Μιχαήλ Καραγιάννη και π. Παναγιώτη Μπαχρά υπεύθυνο νεότητος της ενορίας.

Ακολούθησε η εγγραφή των και εν συνεχεία οι μικροί μαθητές είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν και να ψυ-

χαγωγηθούν στις ειδικά διαμορφωμένες αίθουσες αναψυχής. Παράλληλα με τις αίθουσες αυτές, υπάρχει και χώρος εκμάθησης Η/Υ.

Είναι γεγονός ότι στην εν λόγω ενορία (παραδοσιακά) και όχι τα τελευταία έτη, παράγεται ένα σημαντικό έργο στον νεανικό τομέα εις βάθος, με υποδομή και ιδιαίτερα καρποφόρο.

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρια

Ιατρός - Πνευμονολόγος
Απόφοιτος Πανεπιστημίου Πατρών

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

* ΕΒΒΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΟΛΙΑ
 * ΕΙΔΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ * ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΠΟΥΣΙΑΣ

Γοργοποτάμου 6 (πλησίον LIDL)
Τηλ.: 2617/73.73.18 - Κιν.: 6979/670.227 ΠΑΤΡΑ

<<ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ>>

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρια
azaniatsimara@gmail.com

10 ΣΥΧΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΧΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΟ

1. Πόσο σοβαρή είναι η εποχική γρίπη;

Η εποχική γρίπη αποτελεί μια ιογενή λοίμωξη που μπορεί να προσβάλλει οποιονδήποτε. Τα συμπτώματά, συνήθως, διαρκούν λίγες ημέρες. Όμως άτομα με χρόνια υποκείμενα νοσήματα και ηλικιωμένοι (ομάδες υψηλού κινδύνου) μπορεί να νοσήσουν σοβαρά και να εμφανίσουν επιπλοκές (π.χ εκτεταμένη πνευμονία, αναπνευστική ανεπάρκεια).

2. Πως μεταδίδεται ο ιός της γρίπης;

Η μετάδοση του ιού γίνεται εύκολα από άνθρωπο σε άνθρωπο μέσω σταγονιδίων του αναπνευστικού (βήχας, πταρμός - φτέρνισμα) ή την άμεση επαφή με άτομα που νοσούν ή μολυσμένες επιφάνειες.

3. Πως μπορεί κάποιος να προφυλαχθεί από την εποχική γρίπη;

Ο καλύτερος τρόπος προφύλαξης είναι ο εμβολιασμός. Η αυστηρή τήρηση των κανόνων υγιεινής (καλό πλύσιμο χεριών, δε βήχουμε χωρίς προφύλαξη μπροστά σε κάποιον άλλο κ.α) μειώνει την πιθανότητα μετάδοσης της γρίπης.

4. Ποιες είναι οι ομάδες υψηλού κινδύνου που πρέπει να εμβολιαστούν;

Ο αντιγριπικός εμβολιασμός συνιστάται στις εξής ομάδες: 1. Άτομα >60 ετών, 2. επαγγελματίες σε χώρους υγείας (ιατρούς, νοσηλευτές κ.α), 3. Ασθενείς με χρόνια νοσήματα (αναπνευστικά, καρδιολογικά, νεφροπαθείς, διαβητικοί, ανοσοκατεσταλμένοι) 4. Γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης ή λοχείας.

5. Γιατί ο εμβολιασμός των επαγγελματιών υγείας είναι απαραίτητος;

Ο εμβολιασμός αποτελεί άμεση προτεραιότητα για την προστασία του ιδίου του εργαζομένου (ιατρού, νοσηλευτή), της οικογένειάς του και των ασθενών από τη μετάδοση της νόσου.

6. Εάν κάποιος έκανε πέρυσι το εμβόλιο για την εποχική γρίπη, χρειάζεται να το κάνει και φέτος;

Ναι, πρέπει να εμβολιασθεί και φέτος. Η ανοσία (προστασία από τον ιό) που προσφέρει το εμβόλιο ξεκινά περίπου 2-3 εβδομάδες μετά τον εμβολιασμό (απαιτούμενος χρόνος παραγωγής αντισωμάτων κατά του ιού) και διαρκεί για μερικούς μήνες.

7. Πότε πρέπει να γίνεται ο αντιγριπικός εμβολιασμός;

Η καλύτερη περίοδος είναι Οκτώβριος-Νοέμβριος κάθε έτους. Σε περιπτώσεις πανδημίας γρίπης ο εμβολιασμός γίνεται χωρίς χρονικό περιορισμό με στόχο την μείωση των κρουσμάτων.

8. Πόσο αποτελεσματικό είναι το αντιγριπικό εμβόλιο;

Η αποτελεσματικότητά του είναι 60-70%. Σε ηλικίες >65 ετών μελέτες έχουν αποδείξει ότι μειώθηκε ο κίνδυνος νοσηλείας για πνευμονία κατά 30%, ενώ ο κίνδυνος θανάτου από τις επιπλοκές της νόσου μειώθηκε κατά 50%.

9. Πόσο ασφαλές είναι το εποχικό αντιγριπικό εμβόλιο;

Το εποχικό εμβόλιο είναι ανεκτό και ασφαλές. Οι ανεπιθύμητες ενέργειες που έχουν αναφερθεί σε πολύ μικρά ποσοστά είναι: τοπικός ερεθισμός στο σημείο της ένεσης, κεφαλαλγία, αίσθημα αδυναμίας, αρθραλγίες. Πολύ σπάνια μπορεί να εμφανιστεί αλλεργική αντίδραση, σε άτομα που δεν ενημέρωσαν ή δεν γνώριζαν την αλλεργική τους προδιάθεση.

10. Ποιοι δεν πρέπει να κάνουν το αντιγριπικό εμβόλιο;

Οι αντενδείξεις αφορούν συγκεκριμένες κατηγορίες: Α) Άτομα με ιστορικό αλλεργίας στο αυγό ή σε κάποιο από τα συστατικά του εμβολίου. Β) Άτομα που εμφάνισαν αλλεργική αντίδραση σε προηγούμενο αντιγριπικό εμβολιασμό. Γ) Άτομα που ήδη νοσούν από κάποια ίωση και έχουν συμπτώματα. Πρέπει να υποχωρήσουν τελείως τα συμπτώματα για να εμβολιαστούν. Δ) Άτομα με ιστορικό συνδρόμου Guillain - Barre (σπάνιο νευρολογικό νόσημα που επηρεάζει περιφερικά νεύρα με άγνωστη ακριβή αιτιολογία. Μπορεί να παρουσιασθεί μετά από ίωση και συνήθως οι περισσότεροι ασθενείς αναρρώνουν πλήρως). Ο έγκαιρος αντιγριπικός εμβολιασμός προστατεύει. Αν είστε στις ομάδες που αναφέρθηκαν επικοινωνήστε με τον ιατρό σας και προφυλάξτε τον εαυτό σας.

Καλό χειμώνα!

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρια είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

Σχοδή Γονέων της ενορίας Αγ. Ανδρέου Εγλυκάδος

Σήμερα Σάββατο 20 Οκτωβρίου, στις 4 το απόγευμα θα τελεσθεί ο καθιερωμένος Αγιασμός από τον π. Κων/νο Αθανασόπουλο, επί τη ενάρξει των κατηχητικών μαθημάτων και άλλων δραστηριοτήτων της Σχολής Γονέων της ενορίας Αγ. Ανδρέου Εγλυκάδος.

Η ενορία της Εγλυκάδος έχει ιδρύσει αυτή τη σχολή με σκοπό να προσφέρει στα νέα ζευγάρια και γονείς τη **θαλπωρή της μητέρας Εκκλησίας** αλλά και τρόπους σωστής **διαπαιδαγώγησης και συμπεριφοράς** των γονέων προς τα παιδιά αλλά και μεταξύ των.

Τη σχολή διευθύνει η πρεσβυτέρα-εκπαιδευτικός Σπυριδούλα Μουχτούρη – Αθανασοπούλου

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΠΑΤΡΩΝ

(Παντανάσσης 61)

Την Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2012 η Χριστιανική Στέγη Πατρών με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσόστομου κάνει έναρξη των εργασιών της νέας πνευματικής περιόδου.

Το πρωί στον Ιερό Ναό Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου (παρεκκλήσιο Αρχιεπισκοπής) θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία Έναρξη Όρθρου 7:15.

Το δε εσπέρας και ώρα 7.00 μ.μ. στην αίθουσα ομιλιών της Χριστιανικής Στέγης Πατρών, Παντανάσσης 61, θα τελεσθεί αγιασμός και θα ομιλήσει ο π. Βασίλειος Μπλάνας με θέμα:

“Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον”
(Λουκ. Ιβ' 32)

“Η δύναμη και η αποστολή των ολίγων”

Πανηγυρίζει το Παρεκκλήσιο της Αναπλαστικής Σχολής

Την Πέμπτη 25 Οκτωβρίου 2012 εορτάζει το Παρεκκλήσιο της Αναπλαστικής Σχολής Πατρών (Ιωνίας 47) επί της εορτή της Αγίας Ταβιθάς ελεήμονος.

- Την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου 2012 και ώρα 6:00 μ.μ. θα τελεσθεί Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετά θείου Κηρύγματος.

Θα ψάλλει η χορωδία της νεανικών ομάδων της Αναπλαστικής Σχολής Πατρών.

Την Πέμπτη 25 Οκτωβρίου 2012 και ώρα 7:00 π.μ. θα ψαλλεί ο Όρθρος και εν συνεχεία Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη Optical Center

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

**Μειώσαμε τις τιμές σε γυαλιά ηλίου
ή γυαλιά οράσεως, όμως η ποιότητα
παραμένει στο ύψος της!**

Τηλ.: 2610/621.800 • 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928) "ΤΖΕΛΑΤΗ"

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας,
γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692, ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930

Ο Εκκλησιολόγος Ο Αγιασμός στην Χριστιανική Εστία Πατρών από τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. Χρυσόστομο

Με τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. κ. Χρυσόστομου ξεκίνησε την περασμένη Κυριακή το απόγευμα το Πνευματικό έργο της Χριστιανικής Εστίας Πατρών.

Η ΕΛ.ΑΣ. γιορτάζει τον Προστάτη της Άγιο Αρτέμιο

Σήμερα Σάββατο 20 Οκτωβρίου η Ελληνική Αστυνομία εορτάζει τον Προστάτη της Μεγαλομάρτυρα Άγιο Αρτέμιο.

Στο πλαίσιο του εορτασμού, από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, προγραμματίστηκαν θρησκευτικές εκδηλώσεις.

Συγκεκριμένα, χθες Παρασκευή παραμονή της εορτής στις ώρα 6 μ.μ. εψάλλη Μέγας Εσπερινός, μετ' αρτοκλασίας, στον **Ιερό Ναό των Αγίων Αρτεμίου και Χρυσόστομου** (παρεκκλήσιο Ιεράς Μονής Γηροκομείου), χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Σήμερα Σάββατο θα τελεσθεί πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στον ως άνω εορτάζοντα Ιερό Ναό, ενώ στις 11 π.μ. θα τελεσθεί Δοξολογία στον **Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου**.

Σημειώνεται ότι κατά το εφετινό εορτασμό η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση αντί δεξιώσεως θα διαθέσει το σύνολο των χρημάτων στην Μ.Κ.Ο. «Αποστολή» της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

* Επίσης στο πλαίσιο του εορτασμού, θα πραγματοποιηθεί από την ερχόμενη Δευτέρα έως και την Παρασκευή πανελλήνια εθελοντική αιμοδοσία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία διοργανώνεται από τη Διεύθυνση Υγειονομικού του Σώματος.

Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών

Την Δευτέρα 22 Οκτωβρίου 2012 και ώρα 5 μ.μ. εις τον **Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών** θα τελεσθεί Ιερά Παράκλησις στον Άγιο Φιλούμενο που μαρτύρησε 29 Νοεμβρίου 1979.

Θα ομιλήσει ο ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Φωτεινής (Σαμαρείας, Πατριαρχείου Ιεροσολύμων) και Πνευματικό τέκνο του Αγίου, Αρχιμανδρίτης π. **Ιουστίνος**, ο οποίος ήλθε στην πόλη μας από τους Αγίους Τόπους.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Με κάθε μεγαλοπρέπεια πανηγυρίζει σήμερα 20 Οκτωβρίου ο **Ιερός Ναός του Αγίου Γερασίμου Πατρών** την επέτειο της πρώτης Ανακομιδής του σκηνώματος του Αγίου.

Της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, θα προστή και θα ομιλήσει ο Αρχιμανδρίτης π. **Θεόκλητος Παντελίδης**, Αδελφός της Ιεράς Μονής Παναγίας της Γηροκομιτσίας.

σης. Σήμερα το απόγευμα στις 6.00 μ.μ., Αναστάσιμος Εσπερινός και Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας δια των οδών Ακτή Δυμαίων - Ιεροθέου - Κορίνθου - Β. Ηπείρου - Ιερός Ναός.

Χθες παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας, όπου τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Ιεροκήρυκας της Ι.Μ. Πατρών π. **Τιμόθεος Παπασταύρου**. Το βράδυ τελέσθηκε Ιερά Αγρυπνία από τον εφημέριο του Ναού π. **Ανδρέα Πολίτη**.

Ο Σεβασμιώτατος, τέλεσε τον Αγιασμό και ακολούθησε η ενακτήρια ομιλία του Ποιμενάρχου μας στην κατάμεστη αίθουσα της Αδελφότητας.

Ευχαρίστησε για άλλη ακόμη μια φορά την

Αδελφότητα για την άριστη συνεργασία τους με την τοπική Εκκλησία και τον Επίσκοπο και εν συνεχεία μετέφερε στο ακροατήριο μέρος της εισηγήσεώς του στην Ιερά Σύνοδο με θέμα: «**Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ**», την οποία ο "Ε" δημοσιεύει σήμερα σε άλλες σελίδες.

Στο τέλος της εκδηλώσεως το Δ.Σ. της Εστίας προσέφερε κέρασμα στον Επίσκοπο, μέσα σε ένα κλίμα αγάπης και σεβασμού.

Ένας από τους παρευρισκομένους σχολιάζοντας την εισήγηση του Μητροπολίτου μας είπε: «**Η ομιλία του μας ενέπνευσε. Έχει δυναμισμό στον λόγο του**».

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

(Μιαούλη 57)

**Θα ομιλήσει ο Αρχιμανδρίτης
Αστέριος Χατζηνικολάου**

με θέμα:

Φως στο μυστήριο του πόνου

**Κυριακή 21 Οκτωβρίου '12
Ώρα 6.00 μ.μ.**

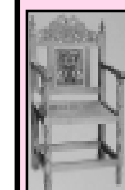

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ**

**ΠΕΡΙΚΛΗΣ
Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ**

☒ ΤΕΜΠΛΑ	☒ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
☒ ΘΡΟΝΟΙ	☒ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
☒ ΑΜΒΩΝΕΣ	☒ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
☒ ΠΑΓΚΑΡΙΑ	☒ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα**
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Θέμα: «Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ»

Α'

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αδελφοί

Την ώρα που ανετέθη από την Ιερά Σύνοδο στην ελαχιστότητά μου η ανάπτυξη του θέματος, «**Η ποιμαντική της Εκκλησίας στην εποχή των μνημονίων**», ενώπιον του σειπτού Σώματος της Ιεραρχίας, αισθάνθηκα όντως μέγα πνευματικό βάρος έναντι όλων υμών, καθ' όσον γνωρίζω ότι άπαντες οι Αρχιερείς διακατεχόμεθα, από την συνείδηση της ευθύνης για την επιτέλεση του ιερού μας χρέους έναντι του Θεού και των ανθρώπων, πάντοτε, ιδιαίτερος σήμερα, στην δύσκολη εποχή που ζούμε και στους απνευμάτιστους καιρούς που διερχόμαστε.

Αισθάνθηκα όμως και την ανάγκη να υπακούσω στην εντολή, προκειμένου να συνεισφέρω στην όλη προσπάθεια της Αγίας μας Εκκλησίας και να καταθέσω σκέψεις τινάς, οι οποίες θα δώσουν την ευκαιρία και το έναυσμα για ένα γόνιμο διάλογο προς εξεύρεση προσφύρων λύσεων στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, ως Εκκλησία, στους χαλεπούς καιρούς μας.

Μακαριώτατε, Άγιοι Αδελφοί, σας ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς για την τιμή στο πρόσωπό μου.

Ο τίτλος είναι προκλητικός, ως εύστοχα ειπώθηκε εν Συνόδω, κατ' αρχάς. Αλλά η Εκκλησία ήδη ευρίσκεται στην πρόκληση να σταθή και στέκεται αυτή την στιγμή απέναντι στην κρίση και τα **μνημόνια**, τα οποία τόσο συνεζητήθησαν, επροβλήματισαν, αναστάτωσαν, απεγοήτευσαν και συνελόντ' ειπείν, έθεσαν σε δεινή περιπέτεια τον Λαό μας.

Δεν είναι πρωτόγνωρη η κατάσταση αυτή για την Εκκλησία. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Εκκλησία βρίσκεται ενώπιον τέτοιων και τόσο μεγάλων δυσκολιών.

Σε εποχές και περιόδους μεγάλων δοκιμασιών αναδεικνύεται περισσότερο, η λαμπρότης της Εκκλησίας, όχι με την έννοια της κοσμικής, της θεατής δόξας, αλλά υπό την έποψη της θυσιαστικής προσφοράς, αφού μόνο αυτή έχει την δυνατότητα, ως Σώμα Χριστού, να δώση στην ανθρωπίνη προσωπικότητα ουράνια σημασιολόγηση και κύρος αθανασίας.

Σε τέτοιες εποχές αποδεικνύεται ότι μόνο η Εκκλησία μπορεί να απελευθερώση δυνάμεις που ως πλήμυρα ζωής, μέσα από τους κρουσμούς της αγάπης, θεραπεύουν τις ψυχικές και σωματικές ανάγκες και επουλώνουν τις επώδυνες πληγές των ανθρώπων. Η τωρινή κρίση είναι πρωτίστως ηθική και πνευματική, που οδηγεί σε κοινωνικοπολιτική και οικονομική. (Υπερκατανάλωση, υλοζωισμός, απληστία, εγωισμός, επιδείξη, πλείστα πάθη, δυσαναλογία μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης, διεκδίκηση αυθαιρέτων δικαιωμάτων και παραμέληση υποχρεώσεων και καθηκόντων, έλλειψη κοινωνικής ευθύνης και συνοχής, εκκοσμίκευση που οδηγεί στην απουσία στόχων και νοήματος της ζωής και στην έλλειψη ελπίδος, υποτίμηση της εσωτερικής ελευθερίας, ως προϋπόθεση της αντιμετώπισης της εξωτερικής δουλείας που δημιουργεί η οικονομική και κοινωνική κρίση, υποταγή της πολιτικής στην οικονομία, και κυρίως η απομάκρυνση από τον Θεό, μας ωδήγησαν μέχρι εδώ).

Όλοι πιστεύουν-πιστεύουμε ότι τα μνημόνια είναι αποτέλεσμα των τελευταίων καταστάσεων, όπως διαμορφώθηκαν μετά από το ολοκληρωτικό γκρέμισμα των αξιών σ' αυτό τον τόπο, το ξεθεμέλιωμα των βάσεων επί των οποίων ερείδετο το οικοδόμημα.

Όμως, τα μνημόνια, χρόνια τώρα, ετοιμάζονταν σε συνεργασία ημετέρων και ξένων, ώστε να αφαιρεθή κάθε ικμάδα από αυτόν τον τόπο και τον Λαό μας. Έχουν σκοτεινό παρελθόν και κυοφορήθηκαν προς «εξυπηρέτηση» της παγκοσμιοποίησης.

Η κατάσταση στην χώρα μας, χειροτερεύει από το 1980. Το δημόσιο χρέος από τότε απογειώνεται. Αυτό οφείλεται στην αδυναμία του κράτους να φορολογήσει με αποτελεσματικό και στοιχειωδώς δίκαιο τρόπο, αλλά και σε άλλες πολλές αιτίες που δεν είναι της

παρούσης, να αναφέρω. Στο τέλος της εφαρμογής του μνημονίου, λένε οι ειδικοί, το δημόσιο χρέος θα εγγίξει το 167% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ).

Έτσι λοιπόν, εφθάσαμε στην δεινή κατάσταση που έχει περιέλθει η χώρα μας και στην φρικτή απελπισία των Ελλήνων, η οποία ως ένα απαίσιο νέφος επικράτησε πάνω στα κεφάλια μας.

Καθημερινώς, ο τύπος, τα ΜΜΕ γενικώς, βομβαρδίζουν τους πάντες με απαισιοδοξία, καταστροφολογικά μηνύματα και επιτείνουν την δεινή συμφορά που πλήττει την Πατρίδα μας [1].

Β'

ΑΠΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΟ ΠΟΙΜΝΙΟ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ

Δεν θα αναφερθώ στο πόσους ποιμαίνουμε. Γνωρίζουμε ότι το 96% στην χώρα μας είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Το πόσο βιώνουν αυτή την ιδιότητα, μας έχει όλους, πιστεύω, πνευματικά και ποιμαντικά απασχολήσει.

Ποιμαίνουμε Έλληνες Ορθοδόξους, αλλά στις μεγαλοπόλεις και Ορθόδοξους, με καταγωγή από άλλες χώρες που βρέθηκαν στην Ελλάδα για βιοποριστικούς ή άλλους λόγους, και όπως θα ιδώμε παρακάτω, ποιμαίνουμε επίσης, μια χώρα που έχει προ πολλού εισέλθει στον χώρο της πολυπολιτισμικότητας και της φιλοξενίας ανθρώπων που ανήκουν σε άλλα δόγματα και θρησκείες, με όλες τις θετικές και αρνητικές επιπτώσεις για τον τόπο μας, με όλους τους επηρεασμούς που υφιστάμεθα ως χώρα και ως πρόσωπα. Ποιμαίνουμε ακόμα μια χώρα της οποίας η ύπαιθρος,

Στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 2.10.2012

η οποία έσφυζε κάποτε από ζωή, τώρα στις περισσότερες περιοχές, έχει συρρικνωθή και ερημώσει.

Το ποίμνιο της Εκκλησίας μας αντιμετωπίζει πνευματικά προβλήματα, αλλά και προβλήματα πλέον επιβίωσης, αφού συνεχώς του αφαιρείται η δυνατότητα να έχη τα απαραίτητα, εξ αιτίας των δυσβάστακτων μέτρων, τα οποία του επιβάλλουν οι δανειστές, πιέζοντας την εκάστοτε Ελληνική Κυβέρνηση.

Η κατάσταση κάθε ημέρα διαγράφεται και ζοφε-

ρότερη. Η ανεργία και η φτώχεια μαστίζουν την χώρα και δυσκολεύουν τον Λαό μας, αφού στερείται βασικών αγαθών για την επιβίωσή του.

Στοιχεία, ανησυχητικά ή μάλλον συγκλονιστικά, για την κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα την εποχή των μνημονίων έδωσε η Κομισιόν στην τριμηνιαία έκθεσή της.

Κάτω από το όριο της φτώχειας ζεί πλέον το 68% των Ελλήνων, ενώ μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2012 χάθηκαν 400.000 θέσεις εργασίας και οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 8,7% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2011. Οι άνεργοι ανέρχονται στην Ελλάδα πάνω από 1.000.000. Το συνολικό ποσοστό ανέργων έχει ξεπεράσει το 22,5%. Οι άστεγοι αυξήθηκαν κατά 25% το 2011 σε σχέση με το 2009.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ελλάδα συγκαταλέγεται στην ομάδα των χωρών στις οποίες αναμένεται επιδείνωση της απα-

σχόλησης το δεύτερο εξάμηνο του 2012 και στον τομέα των κατασκευών.

Οι προβλέψεις των Ευρωπαίων εξακολουθούν να είναι απαισιόδοξες και όλοι εκτιμούν ότι τα παραπάνω ποσοστά θα αυξηθούν!

Το ποσοστό φτώχειας, θα φτάσει το 75% ή και 80%, η ανεργία (με επίσημα στοιχεία) θα ξεπεράσει το 25%.

Μιλάμε, λοιπόν, για μια τραγική κατάσταση από πλευράς οικονομίας.

Όμως το χειρότερο είναι άλλο.

Αυτός ο Λαός που μαστίζεται, τώρα από αυτή την κρίση και βρίσκεται σε απόγνωση, έχει προ πολλού χτυπηθή αλύπητα και στον πνευματικό τομέα. Έχει χάσει τα πνευματικά του ερείσματα. Τον απέκοψαν από τις ρίζες του, τον αποξένωσαν από την παράδοσή του. Διέλυσαν τους θεσμούς που του έδιναν αντοχή, ώστε να ξεπερνά τις δυσκολίες. Δηλητηρίασαν την ψυχή του με το μίσος εναντίον της μητρός και τροφού του, της Ορθοδόξου Εκκλησίας δηλαδή. Τον έρριξαν με σύστημα και μεθοδικότητα στην ψεύτικη ευμάρεια. Τον έπεισαν με ψέματα, ότι η ευτυχία εξαρτάται από τα κοσμικά πράγματα, και ότι σημασία για την ζωή του έχει το δόγμα: «Φάγωμεν, πλώμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν». Έτσι λαβωμένος, ή καλύτερα εξουθενωμένος πνευματικά, ξένος από τις ζειδωρές πηγές που τον τροφοδότησαν τόσους αιώνες, βασανίζεται να ξεπεράσει την κρίση, ενώ στον τράχηλό του προστίθενται κάθε ημέρα καινούργιες αλυσίδες.

Τα αποτελέσματα αυτής της πίεσης είναι πολύ άσχημα. Αναφέρομε ενδεικτικά τα παρακάτω:

1. Η δυσκολία αντιμετώπισης των βασικών αναγκών της ζωής. Η ευμάρεια την οποία ζήσαμε προ της κρίσεως, ήταν μια ψεύτικη κατάσταση, μια «φούσκα», όπως έχει ευστόχως χαρακτηριστεί, ένα μεγάλο ψέμα, το οποίο επέτρεψε στους Έλληνες να κάνουν πολλά ανοίγματα (δάνεια κλπ), με αποτέλεσμα να μη δύνανται πλέον να τα αποπληρώσουν.

2. Η απόγνωση, εξ αιτίας των πολλών δυσκολιών. Η κατάσταση είναι ανησυχητική, ή καλύτερα, θα ηδυνάμεθα να είπωμε, απογοητευτική. Οι άνθρωποι έχουν καταντήσει, ζαλισμένο κοπάδι, και περπατούν στους δρόμους, ως νυχτωμένοι στρατοκόποι αποσταμένων και σβησμένων ελπίδων.

3. Τα απονευσμένα διαβήματα των απελπισμένων ανθρώπων εξ αιτίας της ανεργίας, της φτώχειας και της οικονομικής δυσπραγίας, είναι πλέον καθημερινότητα.

Πρωτοφανή ποσοστά κατάθλιψης και αυτοκτονικών τάσεων διαπιστώνονται στην Ελληνική κοινωνία, καθώς το άγχος, η αγωνία και η οικονομική δυσπραγία εξωθούν μεγάλη μερίδα πολιτών στην απόγνωση και την αυτοκαταστροφή. Δυστυχώς οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. **Οι αυτοκτονίες έχουν αυξηθή κατά 22% την διετία 2009-2011**, και τα αιτήματα από ανθρώπους που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα αυτή την περίοδο, προς τις υποστηρικτικές ομάδες, έχουν αυξηθή κατά 20-30%, επεσήμαναν κατά την διάρκεια συνέντευξης τύπου, ειδικοί Επιστήμονες με αφορμή το 38ο Πανελλήνιο ετήσιο ιατρικό Συνέδριο που έγινε στην Αθήνα.

«*Η μείωση του εισοδήματος, η ανεργία, η οικονομική δυσχέρεια είναι βέβαιο ότι αποτελούν παράγοντες κινδύνου για την εκδήλωση καταθλιπτικής συμπτωματολογίας*» (Ελευθέριος Λύκουρας, Διευθυντής Ψυχιατρικής Κλινικής του Νοσοκομείου «ΑΤΤΙΚΟΝ»). Εμείς προσθέτομε και η πνευματική κατάπτωσης και πενία.

Ο φόβος, η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα για το μέλλον, οδηγούν τα παιδιά, τους εφήβους, σε κατάθλιψη, αφού βιώνουν με τον ίδιο τρόπο το άγχος των γονιών τους από την οικονομική ανέχεια.

Επίσης παρατηρείται το φαινόμενο των εξαρτήσε-

ων από το αλκοόλ και τα ναρκωτικά και αναμένεται, κατά τους ειδικούς, αύξηση και αυτού του φαινομένου.

«*Η οικονομική κρίση που ζούμε σε πολλές χώρες του κόσμου, και ιδιαίτερα εμείς στο Νότο της Ευρώπης, έχει οδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπων σε κατάθλιψη και συχνά σε απόγνωση. Σήμερα όλο και περισσότερο συνειδητοποιείται ότι η οικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα μιάς γενικότερης κοινωνικής κρίσεως, μιάς κρίσεως αξιών. Από κοινωνία ελευθέρων προσώπων, φθάσαμε στο σημείο ολόκληροι λαοί να γίνονται υποψήφιοι δούλοι απροσώπων ομάδων...*» (Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος).

4. Η Μετανάστευση. Τα μηνύοντα εγέννησαν και το νέο μεταναστευτικό ζήτημα, υπό την έννοια, ότι αναγκάζονται πολλά παιδιά μας να ξενιτεύονται προκειμένου να βρουν εργασία και τρόπους αντιμετώπισης της ζωής. Ξαναζούμε σκηνές της δεκαετίας του '60. Εμείς τουλάχιστον οι ορεινοί Πελοποννήσιοι έχουμε ακόμα στα αυτιά μας τον θρήνο των μανάδων που αποχωρίζονταν τα παιδιά τους, όταν έφευγαν για τα ξένα.

Οι στατιστικές είναι ανησυχητικές. Το 2012 από την επαρχία μας (Πάτρα και ευρύτερη περιοχή), πολλοί νέοι έφυγαν για την Αυστραλία και για την Γερμανία. Οι περισσότεροι από αυτούς πέρασαν από το Γραφείο μας, για να ζητήσουν την μεσολάβησή μας, στις Εκκλησίες των χωρών αυτών, ώστε να τύχουν μιάς πρώτης βοήθειας. Η Ελλάδα αυτήν την στιγμή χάνει τους νέους και παραγωγικούς πολίτες. Υπάρχει άμεσος κίνδυνος πλέον για στασιμότητα στην πατρίδα μας. Ο ενεργός πληθυσμός της χώρας, το έμφυχο δυναμικό, συνεχώς μειώνεται. Δυστυχώς δημιουργείται ένα κενό, το οποίο θα καλυφθή μοιραία και από ξένους, δηλωμένους ή παρανόμους μετανάστες, οι οποίοι φτάνουν στην Πατρίδα μας με τον κίνδυνο προ των πυλών για αλλοίωση του πληθυσμού της χώρας.

Το πολύ μεγάλο ζήτημα, που πογεννητικότητα, σε συνδυασμό με την μετανάστευση του ενεργού νεανικού δυναμικού της χώρας, θα δημιουργήσει στην συνέχεια τεράστια προβλήματα στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με μελέτη του Τμήματος Κοινωνικής Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το ποσοστό των νέων που ζητούν εργασία με προοπτική το εξωτερικό, εγγίζει το 43% στις ηλικίες 15-24 ετών, ενώ ο αντίστοιχος δείκτης ανεργίας στην Γαλλία σε ηλικία κάτω των 24 ανέρχεται μόνο στο 22%, (σε σύγκριση με την χώρα μας).

Βάσει της ίδιας μελέτης, 1 στους 2 κάτω των 29 ετών στην Ελλάδα είναι άνεργος. Από το 2008 μέχρι σήμερα έχουν μεταναστεύσει πάνω από 50.000 νέοι άνθρωποι. [2]

Όμως δεν θε παραλείψω και την άλλη διάσταση του προβλήματος που ακούει στο όνομα «Παράνομη Μετανάστευση», ή «Λαθρομετανάστευση», και η οποία διάσταση αποτελεί μια «ωρολογιακή», άκρως επικίνδυνη, βόμβα για την χώρα μας. Σε κάποιες περιοχές και Μητροπόλεις, όπως είναι η Πάτρα, έχουμε βιώσει την τραγικότητα αυτής της καταστάσεως, με τις όποιες, συγκλονιστικές, ανθρώπινες, ή άλλες διαστάσεις της.

Ας μου επιτραπεί να θίξω εν ολίγοις το θέμα αυτό. Τώρα που αντιμετωπίζουμε, ως Λαός, τεράστιες δυσκολίες, θεωρείται από τον κόσμο ως ένα επιπλέον βάρος η παρουσία των ανθρώπων αυτών. «Τώρα που δεν έχουμε εμείς να ζήσωμε, εσείς θα φροντίζετε και τους ξένους;», μου λένε κάποιοι στην Επαρχία μου.

Γιά μας, για την Εκκλησία δηλαδή, το θέμα αυτό έχει πολύ μεγάλο βάθος, αφού σχετίζεται άμεσα με την ποιμαντική μας διακονία. Ενώπιόν μας έχουμε εικόνες Θεού, και καλούμεθα να συμπεριφερθούμε ως άνθρωποι Θεού, προσφέροντες ο,τι είναι δυνατόν στις δυστυχισμένες αυτές υπάρξεις, που έφθασαν εδώ με τσακισμένες τις ψυχές και τα όνειρα. Είναι αλήθεια, ότι οι περισσότεροι εξ αυτών, εξαθλιωμένοι καθώς φτάνουν στον τόπο μας, δεν διαθέτουν ισχυρές αντιστάσεις, δεν έχουν ηθικές αρχές και αξίες, γιατί δεν έζησαν σε κατάλληλα περιβάλλοντα και κατάλληλες συνθήκες. Όμως εμείς δεν είναι δυνατόν, να αρνηθούμε την χριστιανική μας ιδιότητα.

Πολλά είναι όντως και μεγάλα τα προβλήματα ένεκα αυτής της καταστάσεως στη χώρα μας. Ένα καράβι χωράει και αντέχει συγκεκριμένο αριθμό ανθρώπων. Σε αντίθετη περίπτωση βουλιάζει. Ο λαός καθημερινά το φωνάζει και μείς το επισημαίνουμε στην πολιτεία, γιατί αγαπάμε αυτούς τους ανθρώπους. Αυτό το καράβι που λέγεται Ελλάδα, δεν θα αντέξει άλλο. Ούτε και οι αδελφοί μας αυτοί θα μπορέσουν πλέον να οικονομηθούν [3].

Η τραγική κατάσταση στην οποία ευρίσκονται, οι αδελφοί μας μετανάστες αυτής της κατηγορίας, μας υποχρεώνει να υποψώσουμε φωνή διαμαρτυρίας προς κάθε κατεύθυνση για την εκμετάλλευση, για το δουλεμπόριο, και να απαιτήσουμε από την Ελληνική Πολιτεία σε συνεργασία με τους διεθνείς οργανισμούς, να μεριμνήση για την περιστολή του προβλήματος.

Ακόμη, να γνωστοποιήσωμε προς τις ανθρωπιστικές Ελληνικές και Διεθνείς Οργανώσεις του κόσμου, ότι πολλά από τα παιδιά που φτάνουν όπως-όπως μέχρις εδώ, όσα σωθούν από πνιγμούς και άλλα δεινά, ή αργοπεθαίνουν, ή τυγχάνουν εκμετάλλευσης σεξουαλικής, ή γίνονται βαποράκια κ.ο.κ. [4].

Γ ΤΙ ΔΕΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ 1. Πνευματική στήριξη

Αυτός ο Λαός χρειάζεται στηρίγματα πνευματικά, χρειάζεται αγάπη, ελπίδα, νόημα ζωής... Τώρα είναι η ώρα της Εκκλησίας. Αυτό, ευτυχώς, το έχουν κατανοήσει όλοι οι άνθρωποι διότι η μόνη απαντοχή τους, ο μόνος χώρος που τους απέμεινε, η μόνη δύναμη η οποία στέκεται δίπλα τους και προσπαθεί να τους παράσχει αναψυχή, με την διττή έννοια του όρου, ψυχική, πνευματική δηλαδή, αλλά και υλική, είναι η Εκκλησία. Η Εκκλησία γνωρίζει και βιώνει την αλήθεια, ότι **«ο άνθρωπος είναι μικτός προσκυνητής, επόπτης της ορωμένης κτίσεως και μύστης της νοουμένης»**(Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος).

Καί βέβαια καλώς πράττομε προσφέροντες ο,τι είναι δυνατόν, και κατά τον καλύτερο τρόπο, σε υλικά αγαθά, για να μπορέσουν να ζήσουν οι άνθρωποι, εξαντλώντες τα όρια των δυνατοτήτων μας και «στιβόντες» πολ- λάκις και αυτά τα ράσα μας, διότι αυτό επιτάσσει το καθήκον μας, αλλά αυτό είναι το ένα μέρος. Καί οι γυναικωνίτες των Ναών μας, ως είπε εύστοχα κάποιος Ιερέυς, έχουν μετατραπή σε «Super Market» για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες των συνανθρώπων μας.

•Το πρώτιστο μέλημά μας, είναι να στηρίξωμε πνευματικά τον άνθρωπο, να του δώσωμε ελπίδα, δύναμη και παρηγορία. Η Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αλλά και οι δεκαπέντε ημέρες προ της ως είρηται εορτής, μας εβεβαίωσαν ότι ο Λαός πλέον μόνο την Εκκλησία εμπιστεύεται. Έχει δικη ο Λαός, διότι ουδέποτε η Εκκλησία, φιλόστοργος μάνα υπάρχουσα, επρόδωσε τα παιδιά της, αλλά προκινδύνευσε για την χαρά τους και για την επίλυση των όποιων προβλημάτων τους. Προέβαλλε πάντοτε τον Παράκλητον, ο οποίος όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας, αλλά και την Παραμυθίαν πάσης ψυχής, θλιβομένης και καταπονουμένης, την πανσεβάσμια μορφή, της Παμμακαρίστου Παναγίας μας, η οποία με το γλυκύ της και παρήγορο βλέμμα, αγκαλιάζει στοργικά όλους τους ανθρώπους.

Τα παρακλητικά-παραμυθητικά κείμενα των Αγίων Πατέρων, είναι μέγα βάλαμο και μέγας επιστηριγμός. Μερικά από αυτά κυριολεκτικά συγκλονίζουν τις ψυχές. Αυτά τα κείμενα είναι πραγματικοί θησαυροί και δυστυχώς δεν τα γνωρίζει ο κόσμος. Αναφέρομε ενδεικτικά από τα κείμενα του Ιερού Χρυσοστόμου, τα εξής: (Ο Ιερός Χρυσόστομος βάζει στο στόμα του Κυρίου, λόγους αγάπης πατρικής) **«Εγώ πατήρ, εγώ αδελφός, εγώ Νυμφίος, εγώ οικία, εγώ τροφεύς, εγώ ιμάτιον, εγώ ρίζα, εγώ θεμέλιον. Παν όπερ αν θέλης εγώ. Μηδενός εν χρεία καταστής. Εγώ δουλεύσω. Ήλθον γαρ διακονήσαι, ου διακονηθήναι. Εγώ και φίλος και ξένος και κεφαλή και αδελφός και μήτηρ. Πάντα εγώ μόνον οικίεις έχε προς εμέ. Εγώ πένης διά σε και αλήτης διά σε, επί σταυρού διά σε, επί τάφου διά σε, άνω υπέρ σου εντυγχάνω τω Πατρί? κάτω υπέρ σου πρεσβευτής παραγένονα παρά του Πατρός. Πάντα μοι συ και αδελφός και συγκληρονόμος και φίλος και μέλος. Τι πλέον θέλεις; Τι τον φιλούντα αποστρέψεις; Τι τω κόσμω κάμνεις; Τι εις πίσυν αντλείς τερτημένον; Τούτο γαρ εστιν εις τον παρόντα βίον πονείσθαι. Τι εις πυρ ξαίνεις; Τι τω αέρι πικτεύεις;»** (Ιωάννου Χρυσοστόμου. Απόσπασμα εκ της Ο- ΣΤ' (76) Ομιλίας αυτού εις το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον 24, 16-31, ΕΠΕ τομ.12,σελ. 34).

Και το άλλο χωρίο, εξ ίσου συγκλονιστικό από τον Ιερό Χρυσόστομο **«Δια σε την δόξαν εκένωσα, τον Πατέρα είασα και προς σε ήλθον τον μισούντα με και αποστρεφόμενον και ουδέ ακούσαι βουλόμενον το όνομά μου. Κατεδίωξα και επέδραμον, ίνα σε κατάρχω. Ήνωσά με και συνήψα εμαυτώ. Διά σε ενεπτύσθην, διά σε ερραπίσθην. Φάγε με, είπον, πίε με. Καί άνω σε έχω και κάτω συμπλέκομαι σοι. Ουχ απλώς μίγνυμαι σοι, αλλά συμπλέκομαι, τρώγομαι, λεπτύνομαι κατά μικρόν, ίνα πολλή η ανάκρασις γέννηται και η μίξις και η ένωσις.**

• Να δώσωμε την δυνατότητα να βιώση ο Λαός την αλήθεια ότι «ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος...» (Λουκ. δ',4). Δεν είναι το χρήμα, ο πλούτος, η ύλη, που δίνουν νόημα στη ζωή. Οι ανέσεις απεδείχθησαν το όπιον του Λαού. Η οικονομία και τα υλικά αγαθά υπηρετούν τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος αυτά.

• Να επισημάνωμε ότι στην κοινωνία μας κυριάρχησαν, και δυστυχώς κυριαρχούν τα πάθη της φιληδονίας, της φιλοδοξίας, της φιλαργυρίας και της απανθρωπίας. Φτάσαμε ως εδώ γιατί πιστέψαμε ότι ο άνθρωπος είναι «ο,τι τρώει» (Φόβερμπαχ), και κρεμαστήκαμε στην ευμάρεια, μέσα από αψυχολόγητη υπερκατανάλωση που βασιζόταν σε «δανεικά».

Υιοθετήσαμε τον δυτικό τρόπο ζωής, του νεοπλουτισμού που βασίζεται στην φιλαυτία και φιλαργυρία και

θαυμάσαμε το προτεσταντικό ηθικιστικό μοντέλο, αρνούμενοι την ασκητική πορεία ζωής που προσφέρει η Ορθοδοξία, μέσα από την φιλοθεία και την φιλανθρωπία, τον πνευματικό πολιτισμό, τις αξίες, τα πρότυπα, τα ιδανικά.

• Ένα πολύ σοβαρό θέμα είναι ότι ο άνθρωπος ασχολείται πλέον με την καθημερινότητα, ενώ έχει λησμονήσει παντελώς το θέμα της υπέρβασης του θανάτου. Αυτή η απώθηση των υπαρξιακών ζητημάτων, μυστικά και αθόρυβα κατατρύγει τον άνθρωπο, χωρίς να το αντιλαμβάνεται.

Η τραγωδία του ανθρώπου η οποία προέρχεται από τον φόβο του θανάτου, δεν διακόπτεται απλώς, αλλά διαλύεται και συντρίβεται παταγωδώς και ο άνθρωπος απελευθερώνεται πλέον από τα δεσμά του θανάτου, όχι από την ένωση με γεώδη χαρακτηριστικά και κτιστές, εφήμερες προσπάθειες και διαστάσεις, αλλά μέσα από την ουσιαστική, αγαπητική, σωτήρια σχέση και κοινωνία με τον ενανθρωπήσαντα Θεό, ο οποίος απέθανε ως άνθρωπος επί του Σταυρού, κατήλθε μέχρις Άδου ταμείων, και ανέστη εκ νεκρών, συναναστήσας τον Αδάμ παγγενή, ως φιλάνθρωπος.

Να διαφωτίσωμε και να πείσωμε τους ανθρώπους ότι η συντριβή του θανάτου πραγματοποιήθηκε με την Ανάσταση του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία και θεολογία βεβαιώνει τον άνθρωπο για την, διά της Αναστάσεως νίκη, μέσα από την βίωση της εν Χριστώ ελευθερίας και της αγάπης. *«Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε η πίστις υμών»* (Α' Κορ. ιε', 14).

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρ του κόσμου, όχι μόνο γιατί θυσιάστηκε πάνω στον Σταυρό, αλλά γιατί ανέστη εκ νεκρών, **«θανάτω θάνατον πατήσας».** Η Ρωμαιοκαθολική και Προτεσταντική Δύση είδε το πρόβλημα του κόσμου και θέλησε να λύση το φάσμα του θανάτου, θεωρώντας το ως ζήτημα απλώς ηθικό, παράβαση δηλαδή της εντολής του Θεού από τον άνθρωπο και τιμωρία του ανθρώπου από τον Θεό.

Είναι γνωστή η θεωρία του Ανσέλμου Καντερβουρίας περί ικανοποίησης της Θείας Δικαιοσύνης. Έτσι, η Δύση έκανε τον Σταυρό το επίκεντρο της πίστεως και της εκφράσεως της λατρείας. Η Ορθοδοξία προβάλλει και τονίζει την Ανάσταση, ως το κέντρο της ζωής της Εκκλησίας, γιατί το πρόβλημα των ανθρώπων δεν είναι απλώς ηθικό, αλλά οντολογικό. Είναι το πρόβλημα δηλαδή της υπάρξεως του κόσμου. Η Ανάσταση έγινε δυνατή χάρη στην ένωση αδιαίρετώς και ασυγχύτως του κτιστού με το άκτιστο, χάρη στην ελευθερία και χάρη στην αγάπη, που κάνουν το κτιστό με το άκτιστο μέσα απ' αυτή την ενότητα, να μη χάνουν την ετερότητά τους, αλλά να την εξασφαλίζουν, διατηρώντας την διαλεκτική τους σχέση.

Ο δυτικός τρόπος εκκοσμικευμένης ζωής, με τα γνωστά επακόλουθα, που επηρεάζει την ζωή μας από τα κτίσματα, τις αγιογραφίες και γενικώς μέχρι τις τελευταίες λεπτομέρειες, πρέπει να βοηθήσωμε να νικηθή, και να προχωρήσωμε με την σταυροαναστασιμη εμπειρία της Αγίας μας Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Πολλοί ψυχολόγοι και φιλόσοφοι θεωρούν ή καλύτερα πιστεύουν ότι το βαθύτερο άγχος είναι εκείνο του θανάτου.

Ο υπαρξιστής Kierkegaard (1813-1855) θεωρεί, ότι οι βαθύτατες υπαρξιακές ανησυχίες του ανθρώπου προέρχονται από την συνειδητοποίηση των απραγματοποίητων δυνατοτήτων του ανθρώπου, και από την αδυναμία του να νικήση την φθαρτότητα. Έτσι, ο άνθρωπος προσπαθεί να λησμονήσει τον θάνατο και όχι να τον νικήση, να τον υπερβή δηλαδή.

2. Υλική στήριξη

Έμεις δεν εγκαταλείπομε ποτέ, ούτε το πράξαμε και ούτε θα το πράξωμε στη συνέχεια, το κύριο, το βασικό έργο μας που είναι η λύτρωση και η σωτηρία των ανθρώπων. Όμως δεν αρνούμεθα και την άλλη διάσταση του έργου μας, που είναι η προσφορά, όχι μόνο στα μέλη της Εκκλησίας, αλλά και σε όλους τους ανθρώπους, και η οποία προσφορά αφορά στην άλλη υπόσταση του ανθρώπου, που είναι η σωματική, η αισθητή δηλαδή, η κάλυψη βασικών υλικών αναγκών της ζωής του.

Δεν είμαστε, βεβαίως, ένα υπουργείο κοινωνικής προνοίας, ως θα μας ήθελαν κάποιοι, ούτε δυνάμεθα να αναλάβωμε δυσβάστακτα οικονομικά βάρη εργαζόμενοι εις βάρος της πνευματικής μας αποστολής.

Ως Εκκλησία διαθέτομε την δύναμη ψυχής και την αγάπη για την επιτέλεση αυτού του έργου, το οποίο ονομάζεται φιλανθρωπικό, διότι δεν ενεργούμε ανεξάρτητα από το όλο έργο της Εκκλησίας, απαλύνοντας τον πόνο και θεραπεύοντας τις ανάγκες των συνανθρώπων μας, αλλά σε κοινωνία με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, όπως βιώνεται αυτή η κοινωνία και σχέση ευχαριστιακά πάνω στην Αγία Τράπεζα. Η διακονία μας, η φιλανθρωπική είναι η προέκταση του Ευχαριστιακού Δείπνου, είναι η συνέχιση της προσφοράς

προς τους αδελφούς μας.

Βασική διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας είναι ότι είμαστε διαχειριστές και όχι ιδιοκτήτες των υλικών αγαθών, και γι' αυτό τονίζουν την αλληλοπεριχώρηση και λειτουργική συνύπαρξη πλούσιων και πτωχών. «*Η αγάπη έτεκεν την ακτημοσύνην, ουχί η ακτημοσύνη την αγάπην*» (Ιερός Χρυσόστομος).

Σχετικά με το θέμα που εξετάζουμε καταθέτομε τις παρακάτω σκέψεις:

3. Αντιμετώπιση της ανεργίας

1. Συνειδητοποίηση της καταστάσεως. Φοβούμαι ότι δεν έχουμε στην Ελλάδα αντιληφθή το μέγεθος του προβλήματος.

2. Μελέτη εις βάθος του προβλήματος. Αυτό δεν έχει απασχολήσει, όσο θα έπρεπε, ούτε τους κυβερνητικούς παράγοντες. Γίνονται οι διαπιστώσεις αλλά λείπει η θεραπεία. (Σε συνάντηση που είχε ο Μακαριώτατος στο Μέγαρο Μαξίμου με τον π. Πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο και κορυφαία στελέχη της Κυβερνήσεως και της τοπικής Αυτοδιοικήσεως και στην οποία είχα την τιμή να τον συνοδεύσω, όλα αυτά και ακόμη περισσότερα ετέθησαν επί της τραπέζης από τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας μας, ενώ άπαντες παρεδέχθησαν τον καταλυτικό ρόλο της Εκκλησίας μας πάντοτε, ιδιαίτερα στην περίοδο των μνημονίων). Χρειάζεται.

- Ανθρωπιστικός προσανατολισμός. Κέντρο του ενδιαφέροντός μας είναι ο άνθρωπος.
- Σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός.
- Αξιοκρατία και ισότητα στην προσπάθεια εύρεσης εργασίας.
- Καθολική απαίτηση για αγώνες ώστε να επιτευχθούν τα παραπάνω.

3. Ειδική συμβουλευτική υπηρεσία στις Ιερές Μητροπόλεις, η οποία πολλά θα μπορούσε να προσφέρει, σε συνεργασία με άλλους φορείς και τοπικούς οικονομικούς παράγοντες.

(Η Υπηρεσία αυτή ενδεικτικά μπορεί να βοηθήσει εκτός από την πνευματική στήριξη, ως εξής:

- Πως θα αποφύγουμε περιττά έξοδα.
- Τι θα μπορούσα να αξιοποιήσω από τα όσα έχω στη διάθεσή μου
- Είναι ανάγκη να μένω σε τόσο μεγάλο σπίτι;
- Αναζήτηση παντού για εξεύρεση εργασίας.
- Δεν έχω πλέον την πολυτέλεια να διαλέξω).

4. Να ανακαλύψωμε την κοινότητα και να καλλιεργήσωμε την απόδοση της αγροτικής μας οικονομίας. Πρόκειται για δυνατότητες, που παρέχει η πραγματική οικονομία και όχι η οικονομία του Χρηματιστηρίου.

Η βίαιη και αλόγιστη εγκατάλειψη της υπαίθρου, η εσωτερική μετανάστευση, η συγκέντρωση πληθυσμού στις πόλεις (αστυφιλία), ο υδροκεφαλισμός των μεγαλουπόλεων, έσπασαν τους κοινωνικούς ιστούς και μας μετέτρεψαν σε παθητικούς και παγιδευμένους ιδιώτες-καταναλωτές.

Τώρα είναι επίκαιρο, όσο ποτέ το σύνθημα, το οποίο μπορούμε να χρησιμοποιήσωμε, «πίσω στο χωριό», για τους νέους ανέργους που οφείλουν να ανακαλύψουν την αγροτική παραγωγή, μαζί με την ισορροπία φύσης, ανθρώπου και περιβάλλοντος, αλλά και την οικονομική ανεξαρτησία που μπορεί από αυτό να προκύψει. Βεβαίως η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνοδεύεται και με την συνδρομή του Κράτους, με την μορφή οικονομικών επιχορηγήσεων, φορολογικών διευκολύνσεων κ.λ.π. Οι παρεμβάσεις μας, ως προς αυτή την κατεύθυνση, θα είναι πολύ ευεργετικές.

Η Ελλάδα μπορεί να αντιστήσει στην οικονομική κρίση, αν δημιουργήση ένα ισχυρό πλέγμα δραστηριοτήτων, το οποίο θα στηρίζεται στη γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία, δασοπονία σε συνδυασμό με τους τομείς του περιβάλλοντος, των ανανεώσιμων πηγών ενεργείας, της μεταποίησης αγροτικών προϊόντων και του τουρισμού. Εμείς μιλάμε και για θρησκευτικές, προσκυνηματικές, ιερές αποδημίες. Μπορούμε να εργαστούμε αποδοτικά, πάνω στον τομέα αυτό.

Να αναλάβωμε με υπευθυνότητα να πείσωμε ότι μόνο ένας σασκάτης δεν μπορεί να δουλέψει, ότι στη γη μας δουλεύουν ξένοι και εμείς πολλές φορές πίνομε καφέ στους καφενέδες ανέμελοι.

Δεν είμαστε άχρηστοι. Έχουμε μυαλό, χέρια, πόδια, μάτια. Ας ξεκινήσωμε λοιπόν τον αγώνα. Ο κόσμος χρειάζεται εμπνευση. Να στραφούμε στα δικά μας αποθέματα. (Με τον όρο αποθέματα αναφερόμαστε στη βασική συστημική αρχή, ότι κάθε σύστημα διαθέτει όλα όσα χρειάζεται για την επίλυση των προβλημάτων του και για να εντοπίσωμε αυτά τα αποθέματα, δεν αρκεί να εστιάζωμε στα προβλήματα, αλλά στην εύρεση των απαιτητών λύσεων. Καθηγητής Κωνσταντίνος Κωτσιόπουλος).

Να στραφούν οι άνθρωποι σε παραγωγικές δικές μας δραστηριότητες. (Είναι εντυπωσιακό το γεγονός, ότι η διάκριση που κάνει η Οικονομική Επιστήμη μεταξύ παραγωγικών και μη παραγωγικών δραστηριοτήτων, έχει γίνει ήδη πολλούς αιώνες πριν, από τους

Πατέρας της Εκκλησίας. Στις πρώτες περιλαμβάνονται οι αγροτικές και μεταποιητικές εργασίες, ενώ στις δεύτερες όσες έχουν γνωρίσματα την ηδονιστική απόλαυση, την σπατάλη, την επίδειξη του πλούτου με καταναλωτική μανία).

Βάσει των ανωτέρω έχουν κατά μέγα μέρος δίκιο, όσοι μιλούν σήμερα και για τεχνητή κρίση, κατευθυνόμενη δηλαδή κρίση στην χώρα μας.

5. Συνεργασία Εκκλησίας-Πολιτείας, αρμοδίων δηλαδή Υπουργείων, ώστε να πληροφορούμεθα για τα προγράμματα του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, ως και για τα προγράμματα Κοινωνικών Εργασίας και Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας. Κάποιες Μητροπόλεις αξιοποίησαν την δυνατότητα αυτή, πολύ έξυπνα και αποδοτικά.

Στο σημείο αυτό θα αναφέρωμε ότι σύμφωνα με το άρθρο 1-52 της Συνθήκης για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, «*η Ένωση σέβεται και δεν θίγει το καθεστώς που έχουν σύμφωνα με το Εθνικό δίκαιο οι Εκκλησίες*». Ενώ στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου, αναφέρεται: «*Η Ένωση διατηρεί ανοικτό, διαφανή και τακτικό διάλογο με τις Εκκλησίες...*, αναγνωρίζοντας την ιδιαίτερη ταυτότητα και την συμβολή τους».

Βάσει του άρθρου αυτού, αναγνωρίζεται, εν προκειμένω, η ιδιαίτερη ταυτότητα και συμβολή της Ορθόδοξου Εκκλησίας στο κοινωνικό γίγνεσθαι της Ελληνικής συμμετοχικής Δημοκρατίας. Με άλλα λόγια, το κράτος οφείλει να αναγνωρίζει και την οικονομική συνδρομή της Εκκλησίας, και να δέχεται τις επενδυτικές της προτάσεις (λ.χ. φωτοβολταϊκά), προς όφελος του φιλανθρωπικού και κοινωνικού της έργου.

6. Ενημέρωση των υπευθύνων, για την πραγματική εικόνα, η οποία υπάρχει στην κοινωνία μας, στη Μητρόπολή μας.

Πολλάκις οι πολιτικοί αγνοούν, ή ακριβέστερα θέλουν να αγνοούν, την πραγματικότητα. Εμείς έχουμε τα πραγματικά στοιχεία, γιατί αν ποιαίνωμε σωστά το Λαό μας, γνωρίζομε τις ανάγκες του.

Γνωρίζομε τον πολύ καλό ρόλο, που έπαιξαν και παίζουν, και τις πολύ θετικές υπηρεσίες που προσέφεραν και προσφέρουν Αρχιερείς, οι οποίοι εκμεταλλευόμενοι θετικώς τις καλές γνωριμίες με υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, ή με άλλους παράγοντες, ενημέρωναν για θέματα και ζητήματα τα οποία ήσαν παντελώς άγνωστα στους συνομιλητές των. Ας αξιοποιήσωμε αυτή την δυνατότητα.

7. Ψυχολογική-πνευματική υποστήριξη των ανέργων. Ένα σύμπτωμα το οποίο αντιμετωπίζομε όλοι μας στην εξομολόγηση, αλλά και στις κατ' ιδίαν συζητήσεις, είναι το «σοκ» των προσερχομένων να αποθέσουν στην μητέρα Εκκλησία τον πόνο τους και τα προβλήματά τους. Χρειάζεται νηφαλιότης για να αντιμετωπίσωμε την κατάσταση. Απαιτείται υπομονή και ψυχραιμία. Πρέπει να δώσωμε νόημα και μήνυμα ζωής. Αισοδοξία και ελπίδα. Δεν λύνονται όλα τα προβλήματα με τα υλικά αγαθά. Δεν είμαστε άμοιροι ομοίων ή ακόμα και χειρότερων δυσκολιών. Το ελκρινές ενδιαφέρον της Εκκλησίας στηρίζει τον Λαό. (Εβοήθησε πολύ και ψυχικά, αλλά και ουσιαστικά ως προς το αποτέλεσμα η κίνηση Αρχιερέων να αποστέλλουν γράμματα στον τότε Υπουργό κ. Βενιζέλο σχετικά με το χαράτσι της ΔΕΗ. Τέτοιες ενέργειες εμψυχώνουν τον Λαό μας. Έχουν γίνει, βέβαια και άλλες παρόμοιες ενέργειες).

Στο πλαίσιο αυτής της υποστηρικτικής δραστηριότητας εκ μέρους της Εκκλησίας, δεν θα μπορούσε να παραλειφθή,

4. Η στήριξη του θεσμού της οικογενείας

Πάντοτε η οικογένεια απεδείχθη ότι είναι ο σταθερός, ο αναντικατάστατος θεσμός της κοινωνίας. Είναι σε θέση, να απορροφήσει όλους τους κραδασμούς, οι οποίοι είναι γεννήματα της ανεργίας, της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού. Μέσα στην οικογένεια οι άνθρωποι μοιράζονται την ζωή, ανοίγονται ο ένας στον άλλο, ακολουπεί ο ένας στον άλλο:

Πώς όμως εμείς θα βοηθήσωμε την οικογένεια;

Επί του θέματος αυτού πολλές φορές έχει γίνει αναφορά και έχουμε πληροφορήσει τον Λαό μας. Η οικογένεια χτυπήθηκε αλύπητα. Αυτό το κύτταρο της κοινωνίας μας, προσπάθησαν με μεθοδικότητα να το διαλύσουν και δυστυχώς επέτυχαν πολλά. Εμείς αγωνιζόμεθα και θα συνεχίσωμε να εργαζόμεθα με όλες μας τις δυνάμεις, ώστε να στηρίζωμε πρωτίστως πνευματικά τον θεσμό της οικογένειας, σύμφωνα με τα δικά μας Ελληνικά Ορθόδοξα πρότυπα και τις παραδόσεις μας. Παραπέμπομε όμως και στα όσα αναφέρονται στο Δελτίο Τύπου της Ιεράς Συνόδου της 17/7/2012. Πετώντι καλάμω σημειώνωμε τα περί Βρεφονηπιακών Σταθμών, Σχολών Γονέων, καταρτισμού μελλονύμφων, οικονομικής στήριξης, κατά το δυνατόν, μελλονύμφων και νεονύμφων, κλπ.

Όμως αναφέρομε και κάποιες άλλες δραστηριότητες, τις οποίες θα μπορούσαμε να αναπτύξωμε ως Εκκλησία, όπως:

1. Φρονιστήρια για τα παιδιά οικογενειών που δεν δύνανται να αντιμετωπίσουν τα έξοδα. (Αξιοποίηση σε κάθε Μητρόπολη, κυρίως στις μεγάλες, όπου υπάρχει

μεγαλύτερα δυνατότητα, εθελοντών καθηγητών, πνευματικών μας παιδιών, ή και άλλων, τους οποίους πρέπει να εμπνεύσωμε γι' αυτή την προσφορά τους, εφ' όσον υπάρχει δυνατότητα).

2. Υποτροφίες σε φοιτητές. Αν κάποια παιδιά δεν είχαν την υποστήριξη της Εκκλησίας, είτε από την Ιερά Σύνοδο, είτε από κάποιες Ιερές Μητροπόλεις, θα ήτο αδύνατο να σπουδάσουν και μάλιστα κάποια εξ αυτών σε μεγάλα Πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού.

3. Αντιμετώπιση των προβλημάτων τα οποία αναφέρονται στα Σχολεία με τους οικονομικά αδυνάτους μαθητάς. Το θέμα αυτό έχει μια ιδιαίτερη δυσκολία, και γι' αυτό χρειάζεται μεγάλη λεπτότητα ως προς την διαχείρισή του. Η συνεργασία με τους τοπικούς φορείς της Εκπαιδεύσεως και τους δασκάλους, ώστε η οποία βοήθεια να προσφέρεται (το καλύτερο είναι διά της οικογένειας) χωρίς το παιδί να στιγματίζεται στο Σχολείο.

(Τουλάχιστον αυτό εφαρμόζεται στην Ιερά Μητρόπολή μας. Ίσως υπάρχουν και άλλοι τρόποι τους οποίους πρέπει να αναζητήσωμε).

4. Η συνεχής παρουσία του Ιερέως στην Ενορία. Γνωριμία με τους Ενορίτες. Γνώση των ενοριακών προβλημάτων. (Ασθένειες, απογοητεύσεις κ.λ.π.). Εμείς πολλάκις δεν κατανοούμε το πόσο ευεργετική είναι η παρουσία μας στον πόνο και την χαρά του άλλου. Όμως είναι μεγίστη η ωφέλεια στους ανθρώπους, λαμβανομένου υπ' όψιν, ότι ο Θεός ευλογεί υπέρ εκ περισσού την ελαχίστην, έστω, προσπάθειά μας.

5. Συνεργασία με άλλους Φορείς.

Καλή είναι η εργασία, αλλά σήμερα απαιτείται συνεργασία, για να προχωρήσωμε.

Στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας διαπιστώνωμε, ότι οι περισσότεροι από τους ενασχολούμενους με τα κοινά αγνοούν βασικά πράγματα για την Εκκλησία. Η παρουσία μας σε συσκέψεις και εκδηλώσεις που αφορούν σε κοινωνικά ζητήματα, είναι ευεργετική. Δεν επιτρέπει ο χρόνος να αναφερθούμε σε περιστατικά τα οποία βεβαιώνουν, ότι η παρουσία Κληρικών σε τέτοια fora υπήρξε καταλυτική σε ανθρώπους, οι οποίοι ουχί μόνον διά ιδεολογικούς λόγους, αλλά και εξ αγνοίας στάθηκαν κατά καιρούς απέναντι στην Εκκλησία.

Η Εκκλησία εκτός της αναφοράς για άσκηση φιλανθρωπίας σε προσωπικό επίπεδο, κάνει λόγο και για την θεσμική συμπεριφορά, συνύπαρξη και συνεργασία Εκκλησίας-Πολιτείας, Εκκλησίας και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και πρωτοστατεί σε αυτή την συνεργασία, εφ' όσον υπάρχει πρόσφορο έδαφος και από την άλλη μεριά. Ευεργετική απεδείχθη, και αποδεικνύεται, η συνεργασία Εκκλησίας και Ιατρικών συλλόγων (Κοινωνικά Ιατρεία-Φαρμακεία κ.λ.π.), μέσα από τα οποία αντιμετωπίζονται ποικίλα προβλήματα τα εμπεριστατών αδελφών, Ελλήνων και ξένων.

6. Η ενότητα του Λαού

Όλη η κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθή στην χώρα μας, θέτει σε κίνδυνο αυτή, την ίδια την ενότητα του Λαού. Αυτό είναι το τελευταίο που θα θέλαμε αυτήν την κρίσιμη ώρα. Έχουν ήδη αλλάξει πολλά στο πολιτικό σκηνικό, αφού τα κόμματα τα οποία εκυβέρνησαν μετά την μεταπολίτευση, έχασαν το λαϊκό τους έρεισμα. Δημιουργήθηκε ήδη ένα κυβερνητικό σχήμα, το οποίο αγωνίζεται με δυσκολία να περισώσει την κατάσταση, κάτι που αντιλαμβανόμεθα όλοι. Ο Λαός έχει εκφρασθή, είτε μνημονιακά, είτε κυρίως αντιμνημονιακά, εκφράζοντας την ανησυχία του για το μέλλον, μετά από όσα μέτρα συνεχώς εξαγγέλλονται.

Ξέχωρα όμως από αυτόν τον διαχωρισμό, εξυφαίνεται και άλλος διχασμός, που έχει σχέση με την αντιμετώπιση των μεταναστών.

Τι κρίμα! Το μεγάλο θύμα σε τέτοιες περιπτώσεις είναι ο Λαός. Η Ιστορία είναι μάρτυς αδιάψευστος. Κάθε φορά επλήρωσε με το αίμα του αυτούς τους διχασμούς, που εξυφαίνονται στην πολιτική σκηνή, και από εκεί ξεκινούν. Η Εκκλησία αυτή την ώρα καλείται να ενώσει το Λαό, έχουσα ως μέτρο την αγάπη, η οποία «έξω βάλλει τον φόβο», και η οποία καλύπτει όλα τα κενά, αφού θυσιάζεται για τον αγαπώμενο, όποιος και αν είναι.

Οι διχασμοί βλέπουν τους πάντες, και βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Πάση θυσία πρέπει να αποφευχθούν τα δεινά από ένα τέτοιο διχασμό. Η Εκκλησία είναι σ' αυτόν τον τόπο η μόνη πλέον ενοποιός δύναμη.

Δεν πρέπει η κρίση της οικονομίας να γίνη κρίση της Δημοκρατίας (κρίση θεσμών και απαξίωσης της πολιτικής, λόγω της απογοήτευσης του Λαού).

Η συνεργασία της Εκκλησίας με πολιτικούς συλλόγους προσφέρει πάρα πολλά ως προς αυτήν την κατεύθυνση. Η αξιοποίηση της Παραδοσέως, Θρησκευτικής και Εθνικής-Πολιτιστικής, εκ μέρους της

Εκκλησίας, είναι επίσης μέγα εφελτήριο για την ενότητα του Λαού μας, ο οποίος έχει την ιδιοπροσωπία του και την δική του ξεχωριστή ταυτότητα. Υπάρχουν τόσα στοιχεία που μας ενώνουν, και τα οποία η Εκκλησία, ή αν θέλετε μόνο η Εκκλησία, δύναται να αξιοποιήσει.

7. Μνημόνια και Εθνικά θέματα

Ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα είναι εκείνο της σχέσεως των Μνημονίων με τα Εθνικά μας ζητήματα. Το θέμα αυτό απασχολεί σοβαρά τον Λαό, ο οποίος ευκαιρώς-ακαιρώς εκφράζει την ανησυχία του, και απευθύνεται στους πνευματικούς του πατέρες, σε μας δηλαδή, διότι γνωρίζει την ευαισθησία μας, πάνω στα ζητήματα αυτά. Ήδη από την αρχή συζητείται το θέμα, εξ αφορμής του περίφημου άρθρου 14 της δανειακής σύμβασης, «περί Εφαρμοστέου δικαίου και δικαιοδοσιών» [5] .

Δεν θα ήτο υπερβολικό να είπωμε ότι για άλλη μια φορά, ως Εκκλησία ευρισκόμεθα προ των ευθυνών μας έναντι αυτού τούτου του Έθνους. Δεν είμαστε πολίτικη. Δεν διεκδικούμε την άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Γνωρίζομε τους διακριτούς ρόλους Εκκλησίας-Πολιτείας. Γνωρίζομε όμως, ότι είμαστε πνευματικοί πατέρες, οι οποίοι ποιμαίνομε έναν Λαό, ο οποίος ελευθερώθηκε με πρωτοστατούσα στους ιερούς αγώνες την Εκκλησία, η οποία προσέφερε εκατόμβες ηρώων και μαρτύρων. Όχι μόνο Κληρικούς όλων των βαθμίδων, αλλά και απλούς πιστούς, οι οποίοι έδωσαν το αίμα τους υπέρ της αγίας και αμωμήτου ημών Πίστewας και της φιλάτης ημών Πατρίδος. Ας ενθυμηθούμε το ιερό και πανσεβάσμιο νέφος των κλεινών Νεομαρτύρων μας.

Μακαριώτατε, Αδελφοί μου, δεν θα μπορούσα να παραλείψω και κάποια άλλα στοιχεία επί του συγκεκριμένου θέματος. Βρισκόμαστε προ πρωτοφανούς μανίας εναντίον των ιερών και των οσίων μας. Διαστρεβλώνεται και παραχαράσσεται η ιστορία μας, αλλοιώνεται η διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών, μεταποίζεται το κέντρο βάρους της Εκπαιδεύσεως, η οποία πλέον ασχολείται με τις θετικές περισσότερο και ελάχιστα με τις ανθρωπιστικές επιστήμες.

Οι δύο βασικοί πυλώνες που τροφοδοτούσαν τα παιδιά μας, και τα βοηθούσαν να προχωρήσουν και να σταθούν στα πόδια τους, η Οικογένεια δηλαδή, ως ανεφέρθη προηγουνένως, και το Σχολείο, πληγώθηκαν, τσακίστηκαν, απώλεσαν την πνευματική και ηθική τους δύναμη, με τρόπο συστηματικό, και με σατανικό σχέδιο και μέθοδο που εφαρμόστηκε επί σειρά ετών, χωρίς δυστυχώς, να αντιδράσωμε οι Έλληνες, ως έπρεπε.

Η αθεία κάνει θραύση, και ο μηδενισμός σαρώνει τα Σχολεία, και την τριτοβάθμια κυρίως εκπαίδευση.

Εχαιρέτισε, Μακαριώτατε, ο Λαός την δυσαρέσκειά Σας και την στάση Σας έναντι των υβριστών του γένους μας, και εχαροποιήθη τα μέγιστα με την απάντησή σας σε πρόσωπο, το οποίον με επηρμένην οφρύν εστράφη, και ακόμη θέλει να στρέφεται εναντίον των ζωπύρων του Γένους μας, υπηρετώντας παρωχημένες εποχές και ιδεολογίες, που δοκιμάστηκαν αλλού και παταγωδώς απέτυχαν.

Έχομε χρέος να σταθούμε επάξια στις απαιτήσεις των καιρών, και να υπερασπιστούμε τα ιερά και όσια του Γένους μας. Είναι απαίτηση του Λαού μας. Έχει κρημαστεί από τα χείλη μας. Περιμένει και ως προς το σημείον αυτό παράκληση. Έχομε τον τρόπο, γνωρίζομε την μέθοδο, διαθέτομε την εμπειρία. ας προχωρήσωμε με διάκριση. Πρέπει με την γνήσια ευγενική ελληνική φωνή μας, να στηρίζωμε τον προδομένο Λαό μας, αν επιθυμούμε να σταθούμε στο ίδιο βάθρο με τους ήρωες Κληρικούς που διεδέχθημεν, ει δ' άλλως θα πέσωμε, ή μάλλον θα μας κατεβάσουν, ως μη δυναμένους να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των καιρών.

Χρειάζεται ενότητα, προκειμένου να σταθούμε ενάντια στο τέρας της αποχριστιανοποίησης του Έθνους μας και της αποιεροποίησης της ζωής μας.

Θεωρώ ότι με την λεπτότητα που απαιτείται, δεν πρέπει να αφήνωμε, κατά το κοινώς λεγόμενον, να πέφτη τίποτε κάτω. Ο λόγος μας δυναμικός, αληθινός, προφητικός να διεγείρη ψυχάς και καρδίας, ώστε να ψυχωθή ο Λαός, που έχει πεσμένο ηθικό, και τον κατάντησαν ζαλισμένο κοπάδι, ως προανεφέρθη.

Γνωρίζω ότι θα μας κατηγορήσουν και θα μας πολεμήσουν. Θα δυσχεράνουν το έργο μας, όμως το έναυσμα του ηρωισμού είναι η δυσχέρεια.

Μακαριστός Ιεράρχης είχε είπει, προφητικώ, θα έλεγα, τω τρόπω, ότι εμείς οι νεώτεροι Αρχιερείς θα ζήσωμε σε πολύ δύσκολες ημέρες και καιρούς, και θα κληθούμε να διαχειρισθούμε δύσκολες καταστάσεις. Μήπως και οι παλαιότεροι από εμάς δεν εβίωσαν παρόμοιες δυσκολίες; Καιροί, βλέπετε, παράλληλοι. Αγωνίστηκαν τότε για τα εθνικά μας δικαιώματα και την εθνική μας κυριαρχία. Γιά την Μακεδονία, για την Βόρειο Ήπειρο, για την Θράκη, για την Κύπρο, για τις αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολής. Εκείνοι έργα-

ψαν ιστορία με χρυσά γράμματα. Καί εμείς αγωνιζόμεθα, και προσωπικώς υποκλίνομαι στον αγώνα πολιών και σεβασμίων Αδελφών, αλλά και των νεωτέρων, ολοκλήρου της Ελληνικής Επικρατείας, κυρίως των ακριτών Ιερραρχών και άλλων των Βορείων Επαρχιών (όπως λέγει ο σεβαστός μας Άγιος Θεσσαλονίκης στους λόγους του), αλλά «το καλύτερον είναι ο εχθρός του καλού». Ας αφήσωμε τις όποιες μικρές διαφορές η ανθρωπίνες διαφωνίες και ας ενωθούμε, προκειμένου να διασώσουμε ο,τι απέμεινε σ' αυτόν τον τόπο, και να στηρίξωμε τον Λαό μας.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια πραγματικότητα. Η Πατρίδα μας πορεύεται οδηγουμένη από τους Πολιτικούς. Αυτοί εκπαιδεύουν τα παιδιά μας. — Γιατί όμως το εκπαιδευτικό σύστημα αφήνει αγράμματα τα παιδιά;

Αυτοί νομοθετούν.

— Γιατί όμως υπάρχει τόση παρανομία και παραβατικότητα; Αυτοί ενδιαφέρονται για την ποιότητα ζωής των ανθρώπων.

— Γιατί όμως υπάρχει τόση φτώχεια και μιζέρια, και καταδικάσθηκαν τόσα παιδιά μας και μεγαλύτεροι αδελφοί μας στην ανεργία; Αυτοί έχουν στα χέρια τους την υγεία του Λαού και αυτοί διαχειρίζονται τον ιδρώτα του.

— Γιατί όμως σε κάθε χώρο τόσα προβλήματα μαστίζουν τον Λαό;

Ο Λαός τώρα μας θέλει κοντά του. Θέλει να αρθρώσωμε λόγο, να υπερασπιστούμε τα πνευματικά, αλλά και βιωτικά δικαιώματά του. Τα παιδιά κοιτούν στα μάτια την μάνα, και αλλοίμονο αν εκείνη αδιαφορήση για την προστασία τους.

Τα εγκλήματα που έχουν διαπραχθή εις βάρος του Λαού είναι μεγάλα, και είναι φύσεως πλέον πνευματικής· γι' αυτό και αφορούν άμεσα την Εκκλησία. Δυστυχώς ισχύει το: **«Πάντες εξέκλιναν, άμα ηκρειώθησαν, ουκ έσπι ποιών χρηστότητα, ουκ έσπιν έως ενός»** (Ρωμ. Γ', 12). Η Εκκλησία απέμεινε. Πρέπει να τα λάβωμε όλα αυτά σοβαρώς υπ' όψιν μας, και να οργανώσωμε την ποιμαντική μας δραστηριότητα και ευθύνη, όχι με σύγχρονες, ψεύτικες, εκκοσμηκευμένες, δυτικοτραφείς πρακτικές, αλλά με αγιοπνευματικό σχεδιασμό και συνείδηση ευθύνης έναντι Θεού και ανθρώπων.

Στην προσπάθεια να επιλύσωμε τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο Λαός, δεν θα υποκαταστήσωμε την Πολιτεία, της οποίας ο ρόλος και το έργο δεν συμπίπτει με το δικό μας. Εμείς γνωρίζομε ότι τα προβλήματα έχουν θεολογικό – υπαρξιακό βάθος, και ότι η λύση τους ευρίσκεται και προαγαματοποιείται μέσα από την πνευματικότητα, την θεολογία και ανθρωπολογία.

Να τονώσωμε το Εθνικό αίσθημα του Λαού μας. Την πληγωμένη υπερηφάνειά του, το τρωμένο κύρος του. Ήτο πολύ ενοχλητικό, ταπεινωτικό για μας, το ότι στα διάφορα blogs στο εξωτερικό, όταν παρήλανε η αντιπροσωπεία της Ελλάδος στο Στάδιο των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου προ ολίγου καιρού, εφίλοξενήθησαν διάφορα σχόλια εις βάρος της Πατρίδος μας. Πολύ εστοίχισε, πιστεύω, αυτό στους αθλητές μας.

Ακόμη, τα όσα γράφονται κατά καιρούς στον ξένο τύπο εις βάρος της Ελλάδος, είναι επιβαρυντικά του όλου κλίματος απελπισίας, το οποίο έχει καταλάβει τον Λαό μας.

Δεν θα παραλείψω εδώ, να σημειώσω τα δημοσιεύματα της Γαλλικής Εφημερίδος «LE MONDE» εις βάρος της Εκκλησίας της Ελλάδος, προερχόμενα μάλιστα από γραφίδα, φεύ, Ελληνίδος. Σωστά έπραξε ο Μακαριώτατος και η Ιερά Σύνοδος, που αντέδρασε για την συκοφαντική αυτή δυσφήμιση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της πατρίδος μας.

Η Ειδική Συνοδική Επιτροπή επί Πολιτιστικής Ταυτότητας, να παρακολουθή σε συνεργασία με άλλες επιτροπές, και με τις κατά τόπους Ιερές Μητροπόλεις τα θέματα, και να ενεργή κατάλληλα. Η βοήθεια μας στο σημείο αυτό και προς την Πολιτεία, θα είναι πολύτιμη. Όλοι αγαπάμε την Πατρίδα μας. Ποιός θα υπήρχε για την Πολιτεία καλύτερος Σύμβουλος, με την διάκριση βεβαίως που απαιτείται πάντοτε, για τέτοια θέματα; Πολλάκις εκφέρουν γνώμη άσχετοι με τα ζητήματα αυτά ή και άνθρωποι που δεν αγαπούν τον τόπο, αδαείς περί την ιστορία κ.ο.κ. Εμείς πονάμε για κάθε σπιθαμή αυτής της γης, κλαίμε για την ιστορία μας, θυσιαζόμαστε για την πορεία του τόπου μας.

Για να αποδώση όμως η ποιμαντική μας στην εποχή των μνημονίων, καλούμαστε να αξιοποιήσουμε το έμψυχο υλικό μας.

8. Το έμψυχο υλικό που διαθέτομε για την ποιμαντική μας διακονία

Η Εκκλησία διαθέτει μεγάλα αναστήματα, σε όλους τους βαθμούς της Ιερωσύνης, για να ανταποκριθή στις αυξημένες και ειδικές πλέον πνευματικές ανάγκες. Καί Αρχιερείς και καταξιωμένους Ιερείς, αλλά και ζηλωτάς, μετ' ενθέου ζήλου και κατ' επίγνωσιν, Μοναχούς και Μοναχές. Προσωπικότητες κύρους, αρετής, εκκλησιαστικού ήθους, εμφορουμένους υπό του πνεύματος της θυσίας, οι οποίοι με ζέση ψυχής συμβάλλουν στο σωτήριο έργο και στην αγία αποστολή, που καλούμεθα να επιτελέσωμε, ειδικά στις δύσκολες ημέρες μας.

Όλοι μας είμαστε έτοιμοι, αυτή την ώρα που όλο το οικοδόμημα της χώρας μας απειλείται με κατάρρευση — την οποία πιστεύομε ακράδαντα, ότι δεν θα επιτρέψη ο Θεός, ούτε εις πνευματικούς, ούτε εις γενικώτερο επίπεδο — να προσφέρωμε τον ίδιο τον εαυτό μας, ως συνέβη διαχρονικά, προκινδυνεύοντες υπέρ του Λαού, τον οποίο μας ενεπιστεύθη ο Θεός.

Η πραγματικότης, αλλά και οι διάφορες στατιστικές βεβαιώνουν ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, που ξεπερνάει το 75%, με πρωτοπόρους τους νέους, εμπιστεύεται την Εκκλησία. Καί όλα αυτά, παρά το ότι επί τόσα έτη μας διασύρουν και μας χτυπούν ανελέητα, μη υπολογίζοντες ότι η Εκκλησία είναι το στήριγμα και η μάνα του Λαού. Αν είχαμε περισσότερες δυνατότητες και άνεση μεγαλύτερα σήμερα, θα θδυνάμεθα ακόμη πιο μεγάλη, τεράστια, ανυπολόγιστη υπηρεσία, να προσφέρωμε στον κόσμο, ξέχωρα από την πνευματική του στήριξη.

Πρέπει να διαψεύσωμε όλους εκείνους, οι οποίοι μας θέλουν ως ένα κατάλοιπο μουσειακής μνήμης για την κοινωνία μας, για την Πατρίδα μας.

Σήμερα αυτός ο τόπος χρειάζεται συγχρόνους ιεραπόστολους, ηγέτες, πνευματικούς επαναστάτες, οι οποίοι θα αναταράξουν τα λιμνάσαντα και λιμνάζοντα ύδατα, και θα αναβαθμίσουν τον τόπο πνευματικά, μέσα από την μία Πίστη, την Ορθόδοξη σωτήρια Πίστη, οδό και πορεία.

Τώρα είναι η κρίσιμη ώρα της Εκκλησίας, για να μπορέση μέσα από την παρουσία, και την πνευματική, και εν γένει εργασία πνευματοφόρων, δυναμικών, αγίων Κληρικών, όχι απλώς να δείξη με αναφορές μόνο στο παρελθόν, αλλά και με την θυσιαστική εμπειρία του παρόντος, τι μπορεί και τι έχει να προσφέρει στον κόσμο.

Τώρα, που ορθώνεται ενώπιόν της η πελώρια αναζήτηση και κραυγή αυτού του προδομένου Λαού για σωτηρία, αλλά και το δικό της τεράστιο χρέος έναντι Θεού και ανθρώπων.

Όμως, όπως ελέχθη ήδη, «το καλύτερο είναι εχθρός του καλού» και για τον λόγο αυτό αξίζει τον κόπο, να κάνωμε κάποιες σκέψεις.

Θεωρώ ότι ένα από τα εκφραστικώτερα κείμενα, συν τοις άλλοις, που έχει γραφή για την αξία και την προσφορά του Ιερέως είναι το εξής χωρίο του Αγίου Ισιδώρου του Πηλουσιώτου:

«Αππει λύχνον ο Θεός Ιερέα, και τίθησιν αυτόν επί την λυχνίαν της Αυτού φωτοφόρου καθέδρας, ίνα εξαστράπη φωτισμόν τη Εκκλησία, και δογμάτων και πράξεων».

Διαθέτομε άρα γε τέτοιο υλικό; Πιστεύω ότι τα πράγματα χρήζουν βελτιώσεως.

Έχομε Ιερείς Αγίους και κατηρτισμένους, αλλά στο σύνολό του ο Ιερός μας Κλήρος χρειάζεται έμπνευση και το υλικό, που θα του χρησιμεύση ως κινητήριος δύναμις. Αυτό πρέπει ιδιαιτέρως να μας απασχολήσει. Μην ελπίζετε στην Εκκλησιαστική Εκπαίδευση. Εφ' όσον εμείς ως Εκκλησία δεν την έχομε στα χέρια μας, ελάχιστα θα επιτύχωμε. Πρέπει μάλιστα να ληφθή υπ' όψιν και η κατά καιρούς αρνητική στάση της Πολιτείας έναντι των Εκκλησιαστικών Σχολείων, τα οποία επιθυμεί να καταργήσει, και εφευρίσκει παντοίους τρόπους για να το επιτύχη.

Δεν θα αναφερθώ στα δικά μας ημαρτημένα πάνω στο θέμα αυτό· εξ άλλου είναι τοις πάσι γνωστά, και πολλάκις έχει γίνει λόγος για αυτά τα θέματα.

Έχουν οι Κληρικοί μας τα πνευματικά εφόδια, τα οποία απαιτούνται για την άσκηση της ποιμαντικής τους διακονίας σ' αυτή την τόσο δύσκολη και απνευμάτιστη εποχή;

Οι καιροί είναι δύσκολοι και απαιτούν:

1. Κατάρτιση με θεολογικές γνώσεις, ώστε οι Ιερείς να δύνανται να συζητούν, να συνομιλούν, να έχουν επιχειρήματα, όταν ευρισκωνται αντιμέτωποι με ανθρώπους που θέτουν ποικίλα ζητήματα. Επίσης χρειάζεται επιμόρφωση των Ιερέων μας μέσα από ειδικά σεμινάρια. Απόκτηση εξειδικευμένων γνώσεων πάνω σε συγκεκριμένα θέματα, ώστε να δύνανται επί συγκεκριμένων θεμάτων να εκπροσωπούν την Εκκλησία. Είναι λάθος να μιλούν όλοι για όλα. Η αληθής όμως θεολογία προέρχεται από την ουσιαστική βαθεία σχέση του ανθρώπου με τον Θεό. Από την προσευχή, την νηπτική ζωή και θεωρία. «Ει θεολόγος ει, αληθώς προσεύξη και ει αληθώς προσεύχη, θεολόγος ει» (Άγιος Νείλος, Ρ.Γ 79, 1180). Οι θεούμενοι άνθρωποι μόνο, μπορούν να φωτίσουν τα σκοτάδια, να γίνουν παρακλήτορες, και να οδηγήσουν στην σωτηρία.

2. Θερμουργό ζήλο για το ιερό και άγιο Λειτουργημά μας. «Αρκεί εις άνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ολόκληρον δήμον διορθώσασθαι» (Ιω. Χρυσ. Εις Ανδριάντας, ΡΓ 49, 34). Να έχουν κάνει την Εκκλησία, τον Ναό, σπίτι τους, και αυτήν ακόμη την οικογένειά τους θεραπεινίδα του Θεού και του Λαού. Ο Λαός μας χρειάζεται επανευαγγελισμό. Ας σημειωθή ότι κατά τις δύσκολες αυτές ώρες καιροφυλακτούν οι αιρετικοί κατά την γνωστή σε όλους μας τακτική τους, προκειμένου να κατασπαράξουν τα πρόβατα. Ο Ά-

γιος Απόστολος Παύλος παραγγέλλει: «Προσέχετε ούν εαυτοίς και παντί τω ποιμνίω, εν ω υμάς το Πνεύμα το Άγιον έθετο Επισκόπους, ποιμαίνειν την Εκκλησίαν του Κυρίου και Θεού, ην περιποιήσατο διά του ιδίου αίματος. Εγώ γαρ οίδα τούτο, ότι εισελεύσονται μετά την άφιξιν μου λύκοι βαρείς εις υμάς, μη φειδόμενοι του Ποιμνίου» (Πραξ. κ', 28-29).

3. Υπομονή, γιατί το έργο είναι και δύσκολο και εξαιρετικά επίπονο.

4. Ασκητική ζωή. Να απαλλαγούμε όλοι μας από την κοσμική νοοτροπία και την προκλητική εμφάνιση. Ο κόσμος αναζητεί ασκητικό ήθος και αγιοπατερικό ύφος. Οι παληές εποχές και τα αυτονόητα έχουν τελειώσει. Η λιτότητα στην ζωή μας, η ταπείνωση, η έκφραση της ειλικρινούς αγάπης για τον άνθρωπο, είτε στην χαρά, είτε στον πόνο, οικοδομούν την πνευματική σχέση του ποιμένου με τον Λαό. Η ποιμαντική από το Γραφείο και η τηλεποιμαντική έχουν προ πολλού τελειώσει. Οι πομπώδεις εκδηλώσεις ελάχιστα προσφέρουν.

5. Η μεταξύ μας ενότητα, που πρέπει να προάγεται εν τω συνδέσμω της ειρήνης και της αγάπης, παρμεριζόμενων των όποιων μεταξύ μας διαφορών. Ο Λαός απογοητεύεται, όταν αντιλαμβάνεται μεταξύ μας χάσματα, διότι έχει το ίδιο του αισθητήριο με λεπτότητα και ακρίβεια.

6. Το θέμα της επανδρώσεως των Ιερατικών κέντων.

Το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζομε κατά τα τελευταία έτη είναι τεράστιο, αφού δεν διορίζονται πλέον Ιερείς, ένεκα των μνημονίων.

Αν συνεχισθή η κατάσταση αυτή, φοβούμαι ότι η ύπαιθρος, αλλά και Ναοί μεγάλων πόλεων, θα μείνουν χωρίς Ιερείς, με απρόβλεπτες πνευματικές συνέπειες για τον Λαό.

Δυστυχώς, ενώ εμείς συγκακοπαθούμε με τον Λαό, και συμμεριζόμενοι τις πολλές και ποικίλες δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Πατρίδα μας, δεν προβαίνομε σε χειροτονίες Ιερέων, προκειμένου να μην επιβαρύνωμε το Κράτος με διορισμούς, σε κάποιες περιπτώσεις, ως επληροφορήθημεν, στο εγγύς παρελθόν η Πολιτεία δεν έπραξε το ίδιο.

Θεωρώ ότι χρειάζεται πλέον ένα σχέδιο εκ μέρους της Εκκλησίας προς αντιμετώπιση αυτής της τόσο μεγάλης δυσκολίας. Το σχέδιο αυτό πρέπει να έχει δύο σκέλη.

Το πρώτο είναι η στάση μας, ως προς το θέμα αυτό, έναντι της Πολιτείας. Με παρρησία πρέπει να θέσωμε το ζήτημα της εξυπηρετήσεως του Λαού μας με τον διορισμό Ιερέων. Είναι άδικο, για την Εκκλησία για τον Ορθόδοξο Ελληνικό Λαό, το ότι δεν διορίζονται Κληρικοί για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών του ποιμνίου μας. Δεν είναι δυνατόν να ισχύει για τον Ιερό Κλήρο ότι για τους Δημοσίους Υπαλλήλους και να συρρικνώνεται η λειτουργική παρουσία των ποιμένων έξαιτίας της δραματικής μειώσεως του αριθμού των. Πως θα θεραπευθούν οι τόσες πνευματικές ανάγκες; Στην ύπαιθρο μόνο ο Ιερεύς απέμεινε, αν απέμεινε. Από την παρουσία του καλού Ιερέως πηγάζει η ελπίδα και η υπομονή.

Καί το δεύτερο. Τι θα κάνωμε πλέον εμείς ως Εκκλησία εσωτερικά προς αντιμετώπιση αυτής της δυσκολίας;

Τα πράγματα, ήδη άλλαξαν. Η Εκκλησία ευρίσκεται προ θεραστίων, κοσμογονικών αλλαγών και πρέπει πλέον με τα νέα δεδομένα να προχωρήση, γιατί αυτόν είναι ο σκοπός και προορισμός της. Δεν είναι δυνατόν να σταμάτηση η σωτήρια πορεία μας και το ποιμαντικό και ιεραποστολικό μας έργο, έστω και αν σταματήσουν να μας πληρώνουν και να διορίζουν Ιερείς.

Δυστυχώς, επαναπαυθήκαμε τόσα χρόνια στις «δάφνες μας», και ευρισκόμεθα ήδη «ξεσκέπαστοι», κατά το κοινώς λεγόμενον, προ των νέων αλλαγών και απαιτήσεων.

Σωστά μιλάμε περί των όσων μας ήρπασαν κατά καιρούς, για την καταλήστευση της Εκκλησιαστικής περιουσίας, περί των όσων κατεπάτησαν, και που είναι — ως ευστόχως με πόνο ψυχής και με παρρησία έχει λεχθή και από τον Μακαριώτατο και από άλλους Αρχιερείς — το 96% της περιουσίας αυτής. Καί δεν θα πάψωμε να το λέγωμε και να απαιτούμε την άρση της αδικίας, με παρρησία και θάρρος, διότι αυτά δεν είναι δικά μας, αλλά του Λαού και υπέρ του Λαού τα εχρησιμοποίησε και τα αξιοποίησε, αλλά και όσα απέμειναν τα αξιοποιεί η Εκκλησία, **εφ' όσον η Πολιτεία δεν την εμποδίζει.** Η μισθοδοσία των Ιερέων μας είναι αποτέλεσμα ειδικών συμβάσεων με την Πολιτεία. Δεν κάνουν χάρη στους Ιερείς μας δίδοντας τον μισθόν. Αυτά προέρχονται από την εκκλησιαστική περιουσία, που πήρε κατά καιρούς το κράτος. Όλα αυτά τυγχάνουν τοις πάσι γνωστά. Αλλά τώρα ισχύει μάλλον το, «ουκ αν λάβοις, παρά του μη έχοντος». Ανάγκη και καιρός να οργανωθούμε.

Ο ορισμός ειδικής Επιτροπής από την Εκκλησία, απαρτιζομένης από κατάλληλα πρόσωπα, Αρχιερείς, Ιερείς και λαϊκά στελέχη (αξιοποίηση των μελών του ΙΣΚΕ), για την εις βάθος μελέτη του θέματος, θα βο-

ηθήση πολύ.

Πρέπει να μας απασχολήση το πως θα καλύψωμε τις ιερατικές ανάγκες και πως θα βοηθήσωμε τους Ιερείς μας, να ασκήσουν τα καθήκοντά τους την ώρα που πολλοί από αυτούς πένονται. Η Επιτροπή αυτή πρέπει να μελετήση τα περί χειροτονίας εργαζομένων σε άλλες εργασίες συμβατές με Ιερατικό Λειτουργήμα και αξίωμα, χειροτονίες συναξιούχων εμφορουμένων με ιερό ζήλο, ασφάλιση Ιερέων που χειροτονούνται εκτός μισθολογίου, κλπ. [6] .

Με τέτοιο έμφυχο υλικό μπορούμε να ελπίζουμε στην ανασυγκρότηση της Ενορίας.

9. Η ανασυγκρότηση της Ενορίας

Η Ενορία είναι το κύτταρο της Εκκλησιαστικής ζωής. Αν δεν λειτουργή σωστά η Ενορία, το εκκλησιαστικό έργο δεν προάγεται. Η Ενορία είναι η οικογένεια, το σπίτι, η συντροφιά, η συμπαράσταση, ο χώρος που αναπαύει τις ψυχές, γιατί βρίσκουν θαλπωρή, λόγο παραμυθίας και προσφορά αγάπης.

Εκεί ο άνθρωπος συνατά τον άνθρωπο που τόσο λείπει από την ζωή μας σήμερα, αφού χάθηκαν οι ανθρώπινες σχέσεις. Κυρίως όμως, στην Ενορία, μέσα από το Εκκλησιαστικό σώμα και την λειτουργική και Ευχαριστιακή ζωή και Τράπεζα, ο άνθρωπος συναντάει τον Λυτρωτή και Σωτήρα του, τον Ιησού Χριστό.

Ο ανοιχτός Ναός, η αγάπη του Ιερέως, η ανοιχτή καρδιά και αγκαλιά για να δέχεται τους ανθρώπους, ο γλυκύς και παραμυθητικός λόγος, η θαλπωρή ως αντίδοτο της μοναξιάς και της σύγχρονης παγωμάρας που δημιουργεί η απανθρωπιά, στηρίζουν, βοηθούν και ενισχύουν τους ανθρώπους, νοηματοδοτούν την ζωή, αναπληρώνουν την χαμένη σήμερα οικογένεια.

Τώρα πια η Ενορία πρέπει να λειτουργή επί 24ώρου βάσεως. Η κάλυψη και των υλικών αναγκών θεραπεύεται άριστα διά της Ενορίας, αφού η ζωή είναι κοινή για όλα τα μέλη. Θα μπορούσαμε στο σημείο αυτό να θυμηθούμε τον Ιερό Χρυσόστομο, ο οποίος λέγει γενικά για την Εκκλησία, όμως ισχύει πιστεύω ειδικά για την Ενορία, **«Οικία κοινή η Εκκλησία. Οίκος εστιν η Εκκλησία πατρικός. Μήτηρ η Εκκλησία των οικείων τέκνων και λιμήν πνευματικός...»**.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου γράφει για την Ενορία: **«Η κάθε Ενορία είναι ένα μικρό κύτταρο και γνώρισμα της Εκκλησίας, δηλαδή, είναι πνευματική οικογένεια, πνευματικό ιατρείο, πνευματικό λιμάνι. Αυτό εκδηλώνεται με πολλούς τρόπους, ήτοι με την Θεία Λειτουργία, τις Ιερές Ακολουθίες, τα Ιερά Μυστήρια, το κήρυγμα και την κατήχηση, την φιλανθρωπία και τις κοινωνικές δραστηριότητες»** (Ενιαύσιο, 2010, σελ. 39).

Τώρα, στις δύσκολες ώρες που περνούν οι άνθρωποι, φαίνεται ιδιαίτερος ο ευεργετικός ρόλος της Ενορίας. Η συγκέντρωση των νέων, οι αθλητικές δραστηριότητες, οι πολιτιστικές και παραδοσιακές τελετές, η προαγωγή των πνευματικών δεσμών, ο εθελοντισμός, η τράπεζα αίματος, η κατήχηση από νηπιακή ηλικία κλπ. είναι οι ιστοί του ζωντανού αυτού εκκλησιαστικού κυττάρου. Στις Ενορίες των μεγάλων πόλεων καλλιεργούνται οι Εκκλησιαστικές Τέχνες, και γίνονται τόσα άλλα πράγματα.

Τέλος, επιβάλλεται να αξιοποιήσουμε όλα τα μέσα που διαθέτομε για την ποιμαντική μας διακονία.

10. Τα μέσα που διαθέτομε

· Η βάση είναι πνευματική, και τα μέτρα πρωτίστως είναι πνευματικά. Κοντά σε όσα ανεφέρθησαν, θα ήδυνάμεθα να προσθέσωμε ότι η παρούσα δύσκολη κατάσταση την οποία ζούμε, απαιτεί θερμή προσευχή προς τον Θεό. Ήδη βιώνομε την αδυναμία και την ασθένειά μας. Πόσο επίκαιρα είναι τα λόγια του Ιερού Χρυσοστόμου, **«Πόλεμος εστιν εν τη αγορά, μάχη εστί τα πράγματα τα καθημερινά, κλυδώνιον εστί και χειμών. Δεί τοίνυν όπλων ημίν: μέγα δε όπλον η ευχή... πολλοί γαρ καθ' εκάστην ημέραν οι σκόπελοι και πολλάκις προσέεραξε το σκάφος και κατεποντίσθη. Διά τούτο ευχής δει μάλιστα εωθινής και νυκτερινής»** (Εις Εβρ., Ομιλ ΙΔ', 4, ΕΠΕ 24, 558 - ΜΓ 63, 116).

Πολύ στηρίζει τους ανθρώπους το ότι γνωρίζουν ότι προσευχόμεθα μαζί τους για την υπέρβαση των δυσκολιών. (Η εμπειρία μας από την τέλεση Ιεράς Αγρυπνίας επί του Τάφου του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου, κάθε Παρασκευή, είναι συγκλονιστική, καθ' όσον η ανταπόκριση του κόσμου είναι μεγάλη).

· Η νηστεία ως συνοδός της προσευχής, τον Θεόν ίλεων ποίει υπέρ των ανθρώπων. «Είδες ... πόσον ισχύει ευχή; Αεί μεν ούν μεγάλη την ευχής η δύναμις? το δε μετά νηστείας είναι ευχήν, δυνατότερον ποιείν την ψυχήν» (Ιερός Χρυσόστομος, Εις Μεγάλην Εβδομάδα και εις το «Αίνει η ψυχή μου», 4, ΕΠΕ 35. 542- ΜΓ55, 524-525).

Ο,τι δεν μπορούσαν οι άγιοι ανθρωπίνως να καταφέρουν το ανέθεταν στο Θεό.

· Η λειτουργική και Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, με κέντρο το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Και πάλι ο Ιερός Χρυσόστομος θα μας είπη για την δύναμη που λαμβάνομε από την μετοχή μας στο Μυστήριο των Μυ-

στηρίων: «Ως λέοντες τοίνυν πυρ πνέοντες, ούτως από της τραπέζης αναχωρώμεν εκείνης, φοβεροί τω διαβόλω γενόμενοι» (Εις Ιωανν., Ομιλ. ΜΣΤ', 3-4 , ΕΠΕ 13, 580-584).

· Χρειάζονται όμως και υλικά μέσα για να αντιμετωπίσωμε τις ανάγκες του Λαού.

Πως θα συνεχισθή η φιλανθρωπική διακονία; Πως θα συνεχισθή η παροχή τροφής, ώστε να μη εξαθλιωθούν οι άνθρωποι από την πείνα και την ανέχεια; Πως θα συνεχισθή στην δύσκολη αυτή ώρα των μνημονίων, η επιδότηση από την Εκκλησία των τριτέκνων Χριστιανικών οικογενειών της Θράκης; Πως θα συνεχισθή το προνοιακό έργο της Εκκλησίας, σε μια εποχή που η Πολιτεία και τα διάφορα Ταμεία αδυνατούν, να καλύψουν τις πάγιες εισφορές των ασφαλισμένων, οι οποίοι περιθάλλονται στα Ιδρύματα της Εκκλησίας; Ακούεται έντονη στα ώτα μας η κραυγή αγωνίας των Σεβασμιωτάτων Ιεραρχών που συντηρούν Ιδρύματα: (Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβροσίου, Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου, Ηλείας κ. Γερμανού).

Έχομε μιλήσει πολλάκις για την αξιοποίηση της περουσίας μας. Αλλά για να γίνη αυτό πρέπει να γνωρίζωμε τι έχομε. Ανάγκη λοιπόν δραστηριοποιήσεώς μας ως προς το θέμα αυτό. Αλλά θα γίνη αναφορά σε άλλη εισήγηση για τα θέματα αυτά.

· Ευαισθητοποίηση όλων των ανθρώπων, ώστε να κατανοήσουν ότι δεν μπορεί να ισχύη ειδικά σήμερα, αλλά και πάντοτε, το «ος μεν πεινά, ος δε μεθύει». Η ελεγκτική γλώσσα των Εκκλησιών πρέπει να θίξη τις χορδές, ακόμα και των αδιαφόρων ή σκληρόκαρδων ως προς το θέμα αυτό.

Ο λόγος του Κυρίου, **«μη θησαυρίζετε υμίν θησαυρούς επί της γης, όπου σης και βρώσις αφανίζει»** (Ματθ. β', 19-21), έχει διαχρονική ισχύ, και ακούεται τομώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν.

Σήμερα διαπιστώνομε ότι η αγάπη πήρε διαζύγιο από την δύναμη. «Όποιος αγαπάει δεν έχει την δύναμη να βοηθήση, και όποιος έχει την δύναμη να βοηθήση, δεν θέλει να το πράξη» (Λόγος μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου).

Η Χρυσοστομική γλώσσα της Εκκλησίας για την «κόλαση» που περιμένει τους πλουσίους, τους έχοντας, οι οποίοι καταντούν πλεονέκτες, χωρίς να μπορούν να αντιληφθούν την δεινή κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει εμπερίσταστοι αδελφοί τους, πρέπει να χρησιμοποιηθή και σήμερα.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέγει χαρακτηριστικά: **«Μη παρίδης, μη παραδράμης τον αδελφόν, μη αποστραφής ως άγος, ως μίασμα, ως άλλο τι των φευκτών και απηρητημένων»** και αλλού: **«Ορεξον τροφήν, ορεξον ράκος, προσένεγκε φάρμακον, κατάδησον τραύματα, ερώτησον τι περί της συμφοράς, περί καρτερίας φιλοσόφησον, θάρσησον, πρόσελθε...»** (Περί φιλοπτωχίας, Λόγος ΙΔ', ΜΡΓ, 35, 893).

· Οι κοινές πλέον τράπεζες, με την υπηρεσία εθελοντών, ή και των ίδιων των συνδαιτημόνων, είναι απαραίτητες. Προσθέτομε την λειτουργία τραπεζών τροφίμων, ενδύσεως, σχολικών ειδών, στέγης αστέγων, ταμείων αλληλοβοηθείας, γευμάτων αγάπης (συσσιτίων), κλπ.

· Η περικοπή διαφορών, μη αναγκαίων δαπανών για τους Ναούς, θα βοηθήση στην αντιμετώπιση πολλών δυσκολιών.

· Γνωρίζω ότι είμαστε έτοιμοι, το έχομε διακηρύξει, και αν χρειασθή θα το ξαναπούμε, ότι είμαστε έτοιμοι, να δώσωμε τα πάντα ως Εκκλησία για να σώσωμε τον Λαό μας, ως συνέβη κατά το παρελθόν, εφ' όσον χρειασθή. (Μακάρι να μη φθάσωμε σ' αυτό το σημείο πενίας του Λαού). Και μείς οι Αρχιερείς, ακόμα και αυτά τα εγκόλπιά μας, είμαστε έτοιμοι να τα προσφέρωμε για να ψωμίσωμε τους αδελφούς μας. Έχομε τα παραδείγματα των Αγίων Πατέρων μας, των μεγάλων Ιεραρχών Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Θεοδώρου του Στουδίτου και τόσων άλλων. Έχομε ενώπιον μας τις θυσίες Οσίων, που επωλήθησαν ακόμη και ως δούλοι, για να σώσουν τα πνευματικά τους παιδιά. Έχομε τα προηγούμενα κατά καιρούς, των θυσιών της Εκκλησίας για τον Λαό, σε χρόνους σκλαβιάς και Κατοχής, που μάζευαν από τους δρόμους τους πεινασμένους και ετοιμοθάνατους, για να τους δώσουν ένα κομμάτι ψωμί από το ελάχιστο που υπήρχε και ένα ποτήρι νερό.

3. Η ενημέρωση του Λαού παντί τρόπω. Στην προσπάθεια κατασυκοφάντησης, εμείς πρέπει να ορθώνωμε λόγο με υπευθυνότητα, διάκριση και σεμνότητα, για να πληροφορηθεί ο Λαός την αλήθεια. Είναι σαφής ο λόγος του Αγίου Αποστόλου Παύλου: «Την διακονίαν σου πληροφορήσον» [7] .

Προς τούτο χρειάζεται αξιοποίηση όλων των μέσων όχι για απλή ενημέρωση, αλλά για επανευαγγελισμό, που τόσο τον έχει ανάγκη ο Λαός μας. α) Τού λόγου, γραπτού ή προφορικού (κήρυγμα, συζητήσεις, ομιλίες), & β) Όλων των Μ.Μ.Ε., με κάθε ευκαιρία, εκκλησιαστικών και άλλων. (Σε άλλη εισήγηση σχετικά με το θέμα αυτό θα ακουσθούν πιστεύω πολλά, προκειμένου να ληφθούν αποφάσεις).

Γ'

Αδελφοί και πατέρες,

Στην τόσο σκληρή αυτή εποχή, στην τόσο μεγάλη κρίση που βιώνει ο Λαός, η Εκκλησία πρέπει να αρθρώσει λόγο. Ο ρόλος του θεατή δεν της ταιριάζει, αλλά και την εκθέτει.

Το μήνυμα της Εκκλησίας είναι σωτήριο, σαφέστατο, παρήγορο, λυτρωτικό.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού και Πατρός, ενθρονώθηκε, ίνα τον άνθρωπον θεόν απεργάσθαι.

Ταπεινώθηκε, για να υψωθούμε.

Γεννήθηκε εν χρόνω, για να κάνουμε εμείς υπέρβαση του χρόνου.

Απέθανε, για να νικήση τον θάνατο.

Ο Θεός δεν είναι μια αφηρημένη ιδέα, δεν είναι μια ανάμνηση του παρελθόντος, ούτε μια ρομαντική συναισθηματική ιστορία, αλλά πρόσωπο που καλεί τον άνθρωπο να τον ανυψώσει ως πρόσωπο, να τον σώσει, να τον λυτρώσει, να τον αφθαρτοποιήσει και απαθανάτισει.

Ο Θεός είναι ζωντανός, είναι αγάπη, και ο κόσμος πρέπει να βοηθηθεί από μας να κατανοήσει, ότι ο ζων και προσωπικός Θεός προσφέρει ελπίδα στην απελπισία, υπέρβαση της μοναξιάς μέσα από την θεανθρώπινη και συνανθρώπινη κοινωνία, ζωή που ελευθερώνει από την νέκρωση και τον θάνατο.

Η ζωή μέσα στην Εκκλησία είναι μια γιορτή, ένα πανηγύρι, συμμετοχή στην ζωή του Χριστού και του άλλου. Η ζωή μέσα στην Εκκλησία είναι παράδεισος, γιατί η Εκκλησία είναι η Εδέμ, όπου ο Θεός συνομιλεί με τον άνθρωπο, και ο άνθρωπος κοινωνεί με τον Θεό.

Πολλάκις η Εκκλησία έσωσε το Γένος. Τώρα και πάλι, περισσότερο παρά ποτέ, αυτός ο τόπος έχει την ανάγκη της Εκκλησίας. Τώρα που ο Λαός πονάει και υποφέρει, η Εκκλησία καλείται να συσπειρώσει τα τέκνα της, και να τα αγκαλιάσει προσφέροντας ελπίδα ζωής και ανάστασης.

Θα κατορθώσει άρα γε η Εκκλησία να εξαγάγει τον Λαό «εις αναψυχήν»; Για τους πολλούς τούτο φαίνεται, αλλά και είναι, εξαιρετικά δύσκολο. Όμως η Εκκλησία δεν έχει εύκολη αποστολή, αλλά την πλέον δύσκολη. Αν ο κόσμος μπορούσε από μόνος του να μεταμορφωθεί και να σωθεί, δεν θα χρειαζόταν η Εκκλησία, ούτε θα προσέτρεχε σ' αυτήν για να αντλήσει δύναμη, υπομονή και ελπίδα, βοήθεια και έμπνευση.

Όλα αυτά μόνο η Εκκλησία μπορεί να τα εξασφαλίσει, με την χάρη την ζωοποιό του Αγίου Πνεύματος και την σωτηρία βιωματική εμπειρία των Αγίων της, η οποία περνάει μέσα από τα Άγια Μυστήρια.

Η Εκκλησία διά των Ιερών Μυστηρίων μεταμορφώνει, μέσα από την διαδικασία της κάθαρσης, της Θείας ελλάμψεως και του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος.

Ο λόγος της Εκκλησίας είναι:

α) Προφητικός. Εκφράζει την αλήθεια περί του ενός και μόνου αληθινού Θεού, περί της Αγίας του Εκκλησίας. Εκφράζει την πίστη, το ήθος και την Ορθόδοξη Παράδοση. Έχει Χριστοκεντρικό και σωτηριολογικό περιεχόμενο. Η αλήθεια για εμάς δεν είναι ιδεολογικό εφεύρημα, αλλά είναι πρόσωπο, είναι ο ίδιος ο Θεός.

β) Παρακλητικός. Η Εκκλησία δεν έχει διακοσμητικό ρόλο σε αυτόν τον τόπο. Η Εκκλησία είναι μια θερμή μητρική αγκαλιά, που στηρίζει, παρηγορεί και βοηθάει τον άνθρωπο θυσιαστικά να ξεπεράσει τα υπαρξιακά του αδιέξοδα, την απελπισία, την απόγνωση, που γεννάει η αμαρτία και η σαρκολατρεία στην οποία οδηγεί το όλο σύστημα. Χρειάζεται λόγος ειλικρινής και μεστός ελέους και αγάπης. Στο τέλος θα κερδίσει η αλήθεια και θα λάμψει το φως. Θα φωτίσει το πνεύμα της σεμνότητας, της αγάπης, της διακρίσεως.

γ) Ελεγκτικός. Η Εκκλησία τοποθετείται με ευθύτητα και σαφήνεια, χωρίς φόβο και πάθος και χρησιμοποιεί το νυστέρι της αποφασιστικής θεραπείας, και όχι απλά επιθήματα και μεσοβέζικες θεραπευτικές μεθόδους. Ένας λόγος χωρίς ακρίβεια, χωρίς σαφήνεια, ένας λόγος κουλτουριάρικος να γίνεται δήθεν αρεστός, ή ένας λόγος κολακευτικός, δεν αναπαύει τις ψυχές, ή τις αναπαύει πρόσκαιρα και ύστερα τις απογοητεύει.

Έχουμε κάνει, και πρέπει να κάνουμε και στην συνέχεια, και την δική μας αυτοκριτική και τον δικό μας αυτοέλεγχο. Το κάνουμε πάντοτε με ειλικρίνεια, χωρίς να μας διαφεύγει το γεγονός ότι είμαστε άνθρωποι, και ότι ο Ιερός Κλήρος προέρχεται από τα παιδιά μιάς συγκεκριμένης εποχής και κοινωνίας, με όλα τα θετικά και αρνητικά στοιχεία που την χαρακτηρίζουν. Αγωνιζόμεθα όμως να κάνουμε την υπέρβαση, ώστε και εμείς οι ποιμένες να οδηγηθούμε μέσα από πνευματικούς αγώνες στην θέωση, αλλά και το ποίμνιο μας εκεί να οδηγήσωμε.

Από την άλλη χρειάζεται και η κριτική μας στάση και αυστηρά τοποθέτησή μας έναντι όλων των συστημάτων, τα οποία απεργάζονται τα δεινά και την αδικία

εναντίον των ανθρώπων, αντιμετωπίζοντάς τους ως αριθμούς και υπάρξεις χωρίς πνευματική οντότητα και ταυτότητα.

Αλλά και προς τον Λαό να επαναλάβωμε την ανάγκη να επιστρέψω στην ευσέβεια, για την σωτηρία του. Η μετάνοια πρέπει να γίνει τρόπος ζωής.

Ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς στο έργο του «Παιδαγωγός», λέγει αλήθειες, οι οποίες και σήμερα έχουν την εφαρμογή τους. Θλίβεται γιατί η χαρακτηριστική του ελληνικού ήθους αρετή της λιτότητας καταργήθηκε από ξένες και καταναλωτικές επιδρομές. Αναφέρει μεταξύ των άλλων: **«Ανέτρεψε την Ελλάδα η βάρβαρος φιλοκοσμία... σωφροσύνην διέφθειρε λακωνικήν εσθής και χλιδή και κάλλος ωραίον...»**. (Παιδαγωγός, 3, 45).

Δεν φτάνει μόνο η επισήμανση των λαθών των κατά καιρούς ηγεσιών, ή η δική μας αυτοκριτική, που είναι απαραίτητη. Κάθε φορά που υφιστάμεθα μια δοκιμασία, πρέπει να έχουμε την αίσθηση ότι αυτό το επιτρέπει ο Θεός. Γνωρίζομε όλοι ίσως τους φταίχτες, όσους δηλαδή, με την άστατη, την αλόγιστη και προκλητική συμπεριφορά τους ωδήγησαν τα πράγματα ως εδώ. Όμως αυτό δεν φτάνει. Ο λόγος της Εκκλησίας είναι σαφής. **«Μετανοείτε...» (Μαρκ. 1, 15). Αλλάξτε μυαλό, συμπεριφορά, τρόπο ζωής.**

Φθάσαμε εδώ εξ αιτίας της απληστίας και πλεονεξίας που είναι καταστροφικές για τις κοινωνίες. Ανεχθήκαμε ως Λαός την διαφθορά, γιατί μας συνέφερε και μας βόλευε. Ζήσαμε ένα ψέμα. Ο εγωκεντρισμός και η φιλαυτία, καταστάσεις που μας στέρησαν την κοινωνία των προσώπων, μας σακάτεψαν σε επίπεδο ατομικό, οικογενειακό και κοινωνικό.

Ο καθαρός της Εκκλησίας λόγος είναι άξιος εμπιστοσύνης όχι γιατί προέρχεται από ανθρώπους, αλλά γιατί είναι λόγος που βγαίνει από καρδιές που έχουν εναποθέσει τις ελπίδες στον ζώντα Θεό, που ζητούν τον φωτισμό και την χάρη, που λειτουργούν μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο. Είναι λόγος Θεού, ο οποίος γιατρεύει, παρηγορεί, συγχωρεί, δίδει ελπίδα. Αυτός ο λόγος αποτελεί τον αληθινό οδοδείκτη, για να μπορέσωμε, ως ο Μωϋσής, να βγάλωμε τον Λαό από την έρημο και να τον εισαγάγουμε στην γη της Επαγγελίας.

Πιστεύω ότι σήμερα ο Ορθόδοξος Ελληνικός Λαός, μετά από αυτήν την Σύνοδο της Ιεραρχίας, περιμένει από μας, λόγο αποκαλυπτικό, παραμυθιακό αλλά και καταγγελτικό για τα πραγματικά αίτια της κρίσεως. Περιμένει συγκεκριμένη στρατηγική αντιμετώπισης της καταστάσεως και στον πνευματικό και στον γενικότερο τόμο. Πιστεύω ότι θα δώσωμε στο ποίμνιό μας αυτή την αναψυχή. Το αξίζει και του το χρωστάμε.

Θα τελειώσω με τους στίχους ενός τραγουδιού, το οποίο μεταξύ των άλλων λέγει:

**Βλέπω πλήθος κόσμου να κυλά
μα ψυχή δεν μου χαμογελά**

.....

**Βρίσκω τάφους κι ένα κόσμο
που δεν πονά**

.....

**Ποιός προφήτης τώρα θα ακουστή
σα φωνή σε στέρνο κλειστή;**

**Σ' έναν κόσμο άδειο και ορφανό
ποιά κραυγή από τον ουρανό;**

(Στιχ. Μάνος Ελευθερίου

Μουσική: Μάνος Χατζηδάκης)

Σ' αυτή την αναζήτηση, σ' αυτό το ψάξιμο για αγάπη, για φωνή μέσα από μια καρδιά που φλέγεται για τον άλλο, ο οποίος άλλος είναι ο παράδεισος μας, απαντά η Εκκλησία γιατί έχει πάντα στα ώτα της την επιταγή του Θεού.

«Παρακαλείτε, παρακαλείτε τον λαόν μου, λέγει ο Θεός. Ιερείς λαλήσατε εις την καρδίαν Ιερουσαλήμ, παρακαλέσατε αυτήν, ότι επλήσθη η ταπεινώσις αυτής, λάλυται αυτής η αμαρτία, ότι εδέξατο εκ χειρός Κυρίου, διπλά τα αμαρτήματα αυτής» (Ησαίου 40, 1).

.....

[1] Θα μπορούσαμε ακόμα να είπωμε, στο σημείο αυτό, ότι σήμερα η Ελλάδα πληρώνει την πάλη μεταξύ δολαρίων και ευρώ. Υπάρχει όμως, απ' ο,τι γίνεται εμφανές, μια διαφορά ανάμεσα στην Δύση (ΗΠΑ) και στην Ευρώπη. Στις ΗΠΑ η ομοσπονδιακή Κυβέρνηση και η Κεντρική Τράπεζα επεμβαίνουν για να περιορίσουν τις ανισότητες μεταξύ των πολιτών, ενώ η Ευρωζώνη δαλύνει το ανοσοποιητικό σύστημα των χωρών της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας, αφήνοντάς τες εκτεθειμένες στην παγκόσμια κρίση.

[2] Σύμφωνα με στοιχεία που προέκυψαν από ειδικές μελέτες, (ΚΕΠΕ, περιοδικό «Οικονομικές Εξελίξεις», τεύχος 17, Φεβρουάριος 2012), το Α' εξάμηνο του 2011 εγκαταστάθηκαν στη Γερμανία 4.100 άτομα (+84% σε σχέση με το Α' εξάμηνο του 2010). Όπως ανέφερε πρόσφατα στέλεχος Ελληνογερμανικής Εταιρείας εύρεσης εργασίας («Καθημερινή», 23 Νοεμβρίου 2011), η εταιρεία δέχεται καθημερινά περίπου 60 βιογραφικά Ελλήνων πτυχιούχων 25-40 ετών.

Από την άλλη, ο αριθμός των Ελλήνων που έχουν εγγραφή στον ισotoτόπο EURES (δηλ. την «πύλη» των

δημοσίων οργανισμών απασχόλησης τύπου ΟΑΕΔ, για την κινητικότητα στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας) ήταν πάνω από 20.000 τον Οκτώβριο του 2011, έναντι 11.500 τον Νοέμβριο του 2010. («Το Βήμα», 16 Οκτωβρίου 2011). Το ίδιο ισχύει και για τον ισotoτόπο αναζήτησης εργασίας Europass, στον οποίο κάθε πολίτης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό χώρο μπορεί να στείλη τον βιογραφικό του. Από 46.400 βιογραφικά Ελλήνων το 2010, φτάσαμε τα 89.300 το Νοέμβριο του 2011 («Καθημερινή», 16 Δεκεμβρίου 2011). Τέλος, η Πρεσβεία της Αυστραλίας στην Αθήνα διωργάνωσε τον Οκτώβριο του 2011 σειρά 5 ενημερωτικών συναντήσεων για τις δεξιότητες που ζητούνται εκεί κτλ. Η ανταπόκριση ήταν μεγάλη. Αίτηση συμμετοχής στις συναντήσεις αυτές υπέβαλαν 15.000 άτομα.

[3] Ο Σαράντος Καργάκος, αναφέρει στο βιβλίο του «Μεσόγειος, η υγρή μοίρα της Ελλάδος και της Ευρώπης» και θα επαναλάβω σε συνέντευξή του:

«Ταξιδεύω εδώ και χρόνια στις Αραβικές χώρες και έχω γνωρίσει τα χαμηλά οικονομικά στρώματά τους. Είχα προβλέψει την έκρηξη στην Βόρεια Αφρική, η οποία θα εξαπλωθή νοτιότερα προς την Κεντρική Αφρική, αλλά και στην Μέση Ανατολή.... Η έκρηξη του Ισλάμ θα έχη συνέπειες και για την Τουρκία. Ελλοχεύει ο κίνδυνος και η Ελλάδα να κατακλυσθή από κύματα ανθρώπων που με σπασμένα φτερά θα φτάσουν στις Ελληνικές ακτές με κάθε λογής πλεούμενο».

[4] Στην Μητρόπολη Πατρών, ο αριθμός των μεταναστών έφτασε προ διετίας στις 4.000 περίπου. Η Εκκλησία εβοήθησε, ώστε να μην πεινάει, προσφέρουσα καθημερινώς τρόφιμα, με κυλιόμενο πρόγραμμα στο οποίο συμμετείχαν όλες οι Ενορίες. Μία κάθε ημέρα.

Επίσης, εκαλύψαμε και καλύπτουμε κατά το δυνατόν ανάγκες σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ξένων, οι οποίοι εισάγονται στα Νοσοκομεία. Ενδεικτικώς αναφέρομε την περίπτωση του 15χρονου Emin, ο οποίος μαζί με συνομήλικό του έπεσαν από νταλικά στο δρόμο, με αποτέλεσμα ο δεύτερος να σκοτωθή ενώ ο πρώτος να νοσηλευθή σε Νοσοκομείο των Πατρών, ύστερα να δοθή σε ανάδοχη οικογένεια κ.λ.π. με δαπάνες της Εκκλησίας.

Για την παραβατικότητα αναφέρομε χαρακτηριστικό παράδειγμα, τον φόνο νεαρού Πατρινού από Αφγανούς προ ολίγων μηνών για ασήμαντο λόγο, με αποτέλεσμα να δημιουργηθή εκρηκτικό κλίμα στην πόλη. Παρενβήμεν και παρακαλέσαμε τους γονείς του φονευθέντος, ο οποίος σημειωτέον ήτο μοναχοπαιδί, να κάμουν έκκληση μαζί μας, για να αποφευχθούν τα χειρότερα.

Παρόμοια περιστατικά βεβαίως θα αντιμετωπίζουν και άλλοι Αδελφοί, οι οποίοι βιώνουν στις Μητροπόλεις τους παρόμοιες καταστάσεις.

[5] (1) Η παρούσα Σύμβαση, καθώς και κάθε εξωσυμβατική υποχρέωση που τυχόν προκύψει από την παρούσα ή σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση, διέπεται και ερμηνεύεται σύμφωνα με το Αγγλικό δίκαιο. (2) Οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση να υποβάλουν οποιαδήποτε διένεξη προκύψει σχετικά με την νομιμότητα, την ισχύ, την ερμηνεία ή την εκτέλεση της παρούσας Σύμβασης στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (3) Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πλήρως δεσμευτικές και εκτελεστές από τα συμβαλλόμενα μέρη. (4) Οι Δανειστές μπορεί να εκτελέσουν, ή να επιδιώξουν να εκτελέσουν οποιαδήποτε απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται στην παρούσα, ή άλλα δικαιώματα κατά του Δανειολήπτη, στα δικαστήρια της χώρας του Δανειολήπτη. (5) Με την παρούσα ο Δανειολήπτης, αμετάκλητα και άνευ όρων παραιτείται από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά τον ίδιο ή τα περιουσιακά του στοιχεία, από νομικές διαδικασίες σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση, περιλαμβανομένων, χωρίς περιορισμούς, της ασυλίας όσον αφορά στην άσκηση αγωγής, δικαστική απόφαση ή άλλη διαταγή, κατάσχεση, αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης, ή προσωρινή διαταγή, και όσον αφορά στην εκτέλεση και επιβολή κατά των περιουσιακών στοιχείων του, στον βαθμό που δεν το απαγορεύει αναγκαστικός νόμος.

[6] Στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών αντιμετωπίζομε ήδη περιπτώσεις δύσκολες, ιερατικών οικογενειών, που έχουν προβλήματα επιβίωσης, ένεκα δανείων, κλπ.

[7] Έκανε πολύ καλό στον Λαό η αναφορά του Μακαριωτάτου στο θέμα των αποδοχών του, κατά την διάρκεια της τελευταίας συνέντευξής του. Επίσης η δημοσιοποίηση από πλευράς Πολιτείας (αρμοδίου Υπουργείου) των στοιχείων της μισθοδοσίας των Αρχιερέων και των Ιερέων, ώστε να γνωρίζω ο Λαός την αλήθεια.

Πρόσφατα, σε ιστοσελίδα διαβάσαμε ότι ερωτάτο το κοινό αν είναι υπέρ της δημοσιοποίησης των «πόθεν έσχες» των Αρχιερέων. Εμείς πρώτοι το θέλωμε αυτό, για να διαπιστωθή και να λάμψη και πάλι η αλήθεια. Άλλοι πρέπει να φοβούνται για το «πόθεν έσχες».